

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
MAY 14

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT METUCHEN, NJ
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

Published 48 times per year except the first week of May, the last week in June, the second week in September, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840

POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840

Phone: 732-549-0445; Fax: 732-549-0466; E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXII Nr. 19 (5527)

2011. gada 14. maijs – 20. maijs

Apvienotā Amerikas baltiešu nacionālā komiteja pasniedz Baltijas demokrātijas balvas

Apvienotā Amerikas baltiešu nacionālā komiteja (JBANC) aprīlī svinēja 50 gadu jubileju un Baltijas demokrātijas balvu pasniedza diviem Eiropas drošības un sadarbības komisijas vadītājiem – ASV kongresa Pārstāvju palātas deputātam Kristoferam H. Smitam (*Christopher H. Smith, R-NJ*) un senātoram Benjaminam L. Kardinam (*Benjamin L. Cardin, D-MD*). ABK valdes locekļi tikās ar K. Smitu un balvu pasniedza 15. aprīlī.

K. Smitu Pārstāvju palātā pirmo reizi ievēlēja 1980. gadā, un viņš ilgu laiku ir Pārstāvju palātas Ārlietu komitejas loceklis. K. Smits ir arī ilggadējs *Baltic Caucus* loceklis un patlaban ir līdzpriekšsēdis Eiropas drošības un sadarbības komisijā (dēvētā arī par Helsinku komisiju). K. Smits neatlaidīgi aizstāvējis cilvēktiesības un demokrātiju, cīnījies pret antisemitismu un cilvēktirdzniecību. Viņš labi

orientējas notikumos Centrāl- Eiropā un Austrumeiropā, kopā ar ASV Kongresa delegātiem ieradās Baltijā 1991. gadā, kad padomju vara brutāli centās nepieļaut neatkarības atjaunošanu. Nesen viņš ASV Kongresam iesniedza izskatīt H.R.515 (*Belarus Democracy Reauthorization Act of 2011*), likumu, kas atbalsta demokrātisku Baltkrieviju un aicina ASV nosodīt Baltkrievijas pašreizējo autoritāro režīmu.

Apvienotās Amerikas baltiešu nacionālās komitejas valdes loceklis Markus Videnieks uzsvēra, ka K. Smits bijis neatsverams komitejas sabiedrotais. Viņš nemitīgi atbalstījis un bijis gudrs padomdevējs Amerikas igauņiem, latviešiem un lietuviešiem, un komitejas valde lepojas, ka var pasniegt balvu, atzīstot K. Smita un senātoru B. Kardina nopelnus.

Apvienotās Amerikas baltiešu nacionālās komitejas Baltijas de-

No kreisās: Apvienotās Amerikas baltiešu nacionālās komitejas direktors Karls Altu, valdes loceklis Markus Videnieks, ASV Kongresa deputāts Kristofers Smits, JBANC pārstāvis Pēteris Čerons, Centrālās Eiropas un Austrumeiropas koalīcijas pārstāve Pirete Laiverika, Eiropas drošības un sadarbības komisijas pārstāvis Orests Deičakivskis

demokrātijas balvu līdz šim saņēmuši: 2007. gadā senātors Richards Lugars (R-IN); 2003. gadā senātorē Barbara Mikulski (D-MD), Pārstāvju palātas deputāti Toms Lantos (D-CA) un Dougs Beroiters (R-NE);

2001. gadā senātors Džesi Helms (R-NC); 1999. gadā senātors Džo Baidens (D-DE), senātors Sleids Gortons (R-WA), Pārstāvju palātas deputāti Džons Šimkus (R-IL) un Dennis Kučiničs (D-OH). Līdz 1999. gadam šis

balvas nosaukums bija Baltijas brīvības balva.

Apvienotā Amerikas baltiešu nacionālā komiteja pārstāv Amerikas igauņu nacionālo padomi, Amerikas latviešu apvienību un Amerikas lietuviešu padomi.

LATVIJAS VĒSTNIECĪBAS ASV PAZIŅOJUMS

Parakstu vākšana par grozījumiem

Latvijas Republikas Satversmē

No 11. maija līdz 9. jūnijam (ieskaitot) notiks parakstu vākšana likumprojekta „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” ierosināšanai.

Parakstu vākšanai jānotiek, jo Centrālajā vēlēšanu komisijā šā gada 29. martā tika iesniegts vairāk nekā 10 000 vēlētāju parakstīts likumprojekts „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē”.

Likumprojekts paredz grozīt

Satversmes 112. pantu, papildinot to ar nosacījumu, ka „valsts nodrošina iespēju bez maksas iegūt pamatizglītību un vidējo izglītību valsts valodā”, kā arī ierosina pārējas noteikumu, nosakot, ka „ar 2012. gada 1. septembri visās valsts un pašvaldību izglītības iestādēs, sākot ar pirmo klasi, mācības notiek valsts valodā”.

Lai likumprojektu iesniegtu Saeimā, parakstu vākšanā tas

jāparaksta ne mazāk kā vienai desmitai daļai no 10. Saeimas vēlēšanu balsstiesīgo pilsoņu skaita jeb vismaz 153 232 vēlētājiem. Ja Saeima vēlētāju iesniegtu grozījumu projektu pieņems bez satura labojumiem, tas stāties spēkā. Ja Saeima to noraidīs vai grozīs, būs jāriko tautas nobalsošana.

Parakstu vākšana notiks arī ārvalstīs, ASV – Latvijas vēstniecībā ASV, 2306 Massachusetts

Ave., NW, Washington, DC 20008, tālr. 1- 202-328-2840, www.latvia-usa.org

Latvijas vēstniecības ASV darba laiks parakstu vākšanai no 11. maija līdz 9. jūnijam (ieskaitot) ir noteikts: pirmdienās no plkst. 10.00 līdz 4.00; otrdienās, trešdienās, ceturtdienās un piektdienās no plkst. 10.00 līdz 2.00.

Parakstu vākšana nenotiks ASV svētku dienā, 30. maijā, kā arī nedēļas nogalēs.

Piedalīties parakstu vākšanā varēs balsstiesīgie Latvijas pilsoņi, kuŗi parakstīšanās brīdī būs sasnieguši vismaz 18 gadu vecumu un izsludinātajā darba laikā ie-

radīties personīgi kādā no noteiktajām parakstu vākšanas vietām Latvijā vai ārvalstīs. Lai piedalītos parakstu vākšanā, vēlētājam nepieciešama derīga Latvijas pavalstnieka pase.

Sīkāka informācija par parakstu vākšanu likumprojekta „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” ierosināšanai atrodama Latvijas Republikas Centrālās vēlēšanu komisijas mājas lapā www.cvk.lv

**Latvijas vēstniecība ASV
sadarbībā ar Latvijas
Republikas Centrālo vēlēšanu
komisiju**

LATVIJAS VĒSTNIECĪBAS ASV PAZIŅOJUMS

Parakstu vākšana tautas nobalsošanas ierosināšanai par

apturētajiem likumiem

No 18. maija līdz 16. jūnijam (ieskaitot) notiks parakstu vākšana tautas nobalsošanai par apturētajiem likumiem „Grozījumi likumā «Par valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam»”, „Grozījums likumā «Par maternitātes un slimības apdrošināšanu»” un „Grozījumi likumā «Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam»”.

Parakstu vākšanai jānotiek, jo pēc 37 Saeimas deputātu iero-

sinājuma Valsts prezidents ir apturējis likumu „Grozījumi likumā «Par valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam»”, „Grozījums likumā «Par maternitātes un slimības apdrošināšanu»” un „Grozījumi likumā «Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam»” publicēšanu uz diviem mēnešiem.

Saskaņā ar likumu „Par tautas nobalsošanu un likumu ierosināšanu” šajā laikā ir jānotiek

trīsdesmit dienu parakstu vākšanai, kuŗā jānoskaidro, vai tautas nobalsošanas sarīkošanu apturēto likumu atcelšanai atbalsta ne mazāk kā viena desmitā daļā no 10. Saeimas vēlēšanu balsstiesīgo pilsoņu skaita jeb ne mazāk kā 153 232 vēlētāji.

Parakstu vākšana notiks arī ārvalstīs, tostarp Latvijas vēstniecībā ASV, 2306 Massachusetts Ave., NW, Washington, DC 20008, tel. + 202 328 2840, www.latvia-usa.org

Latvijas vēstniecības ASV darba laiks parakstu vākšanai no 2011. gada 18. maija līdz 16. jūnijam (ieskaitot) ir noteikti: pirmdienās no plkst. 10.00 līdz 4.00; otrdienās, trešdienās, ceturtdienās un piektdienās no plkst. 10.00 līdz 2.00.

Parakstu vākšana nenotiks ASV svētku dienā, 30. maijā, kā arī nedēļas nogalēs.

Piedalīties parakstu vākšanā varēs balsstiesīgie Latvijas pilsoņi, kuŗi parakstīšanās brīdī būs sasnieguši vismaz 18 gadu vecumu un izsludinātajā darba laikā ieradīties personīgi kādā no noteiktajām parakstu vākšanas vietām Latvijā vai ārvalstīs. Lai piedalītos parakstu vākšanā,

vēlētājam nepieciešama derīga Latvijas pavalstnieka pase.

Sīkāka informācija par parakstu vākšanu tautas nobalsošanai par apturētajiem likumiem „Grozījumi likumā «Par valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam»”, „Grozījums likumā «Par maternitātes un slimības apdrošināšanu»” un „Grozījumi likumā «Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam»” atrodama Latvijas Republikas Centrālās vēlēšanu komisijas mājaslapā www.cvk.lv

**Latvijas vēstniecība ASV
sadarbībā ar
Latvijas Republikas Centrālo
vēlēšanu komisiju**

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Redakcija Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.
Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usKantoris ASV: 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA
Tālr. 732-549-0445, fax. 732-549-0466, e-pasts - LaiksDSR@aol.comAbonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 130.00;
6 mēn. US \$ 75.00; 3 mēn. US \$ 42.00.Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītus materiālus izmantot arī saīsinātus.
Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos
rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli par pašu jautājumu
var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Redaktore: Ligita KovtunaTālr.: +371 67326761, +371 29439423, fakss: + 371 67326784,
e-pasts: ligita@laiks.us
Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, LV-1010**Redaktore ASV:** Astra MooraTālr./fakss: 818-980-4748, e-pasts: laiks@juno.com,
astere2000@aol.com (fotografijām)

6157 Carpenter Ave. North Hollywood CA 91606 USA

Kanadas ziņas: Mārtiņš Štauers: tālr.: 514-639-8722,
e-pasts: stauvers@yahoo.ca, 104-3000 Notre Dame Street,
Lachine, QC, H8S 2H1
Rūdolfs Norītis: tālr.: 416-425-4613, fakss: 416-425-4615,
5 Shady Golfway, Unit 1416 Don Mills, ON M3C 3A5**Reklāma laikrakstā Laiks un mājaslapā www.laiks.us**ASV - Tālr. 732-549-0445, fax. 732-549-0466,
e-pasts - LaiksDSR@aol.comRīgā - Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.
Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,
e-pasts - reklama@laiks.us**ABONĒJIET LAIKRAKSTU****LAIKS**"LAIKA" abonements ASV maksā: 3 mēnešiem US \$42,-
6 mēnešiem US \$75,-
1 gadam US \$130,-
Gaisa pasts 1 gadam ASV US \$215,-Ārpus ASV "LAIKS" tiek piesūtīts tikai pa gaisa pastu
Kanādā 1 gadam US \$225,-
pusgadam US \$120,-
Latvijā 1 gadam US \$220,-
pusgadam US \$115,-
Citur pasaulē 1 gadam US \$280,-
pusgadam US \$150,-Abonenti bez maksas saņems sešus "Jauno Laiks" pielikumus
un gada beigās nākamā gada kalendāru.

"Jauno Laiks" 6 numurus var pasūtīt atsevišķi.

Maksa US \$20,-

Abonēšanas maksu var atsūtīt ar čeku vai naudas pārvedumu
(rakstot čeku uz "Laiks - Latvian Newspaper Inc." vārda).
Lūdzam noteikti norādīt, no kuŗa laika vēlas laikrakstu abonēt.

=====

Laikraksts Laiks 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA

Lūdzu piesūtīt man laikrakstu "LAIKS" no _____

līdz _____ uz _____ mēnešiem uz sekojošo adresi:

(Mr./Mrs./Ms.) _____

Tālrunis _____

E-pasts _____

Pievienoju čeku, Money Order par US \$ _____

abonementa uzsākšanai/pagarināšanai (nevēlamo svītrot)

Ja adrese mainīta, lūdzam uzdot arī agrāko adresi.

LŪDZAM IEGAUMĒT - abonementu uzsākšanas,
pagarināšanas un adrešu maiņas veic 3-4 nedēļu laikā.**Abonējiet laikrakstu LAIKS
neizejot no majam!!!****Lietojiet www.laiks.us****LASĪTĀJU BALSIS****Mātes un citas
dienas**Austrālijā, Latvijā un daudzās
citas valstīs svin Mātes dienu,
parasti maija otrā svētdienā.
Austrālijas latviešu presē
parādījusies ziņa, ka daudzviet
latviešu sabiedrībā šogad Mātes
diena vairs nesvinēs, bet gan
Ģimenes diena. Interesanti, kāds
tam iemesls?Austrālijā Ģimenes diena tiek
svinēta tikai Austrālijas
galvaspilsētas teritorijā. Citur
tādu nesvin, bet daudzas iestādes
bieži rīko Ģimenes dienas savu
produktu vai pakalpojumu
reklamēšanai. Tātad nesvinēt
Mātes, bet gan Ģimenes dienu
nav ierosinājusi Austrālijas
valdība, iestāžu vadītāji vai
iedzīvotāji, bet paši latvieši.Kā ir Latvijā? Timekli atro-
dama ziņa, ka Apvienoto nāciju
organizācija kopš 1994. gada 15.
maiju pasludinājusi par
Starptautisko Ģimenes dienu, lai
uzsvērtu ģimenes vērtību, kā arī
cilvēktiesību un sociālo tiesību
svarīgumu. Latvijā Ģimenes
diena pirmo reizi kā oficiāla
svētku dienakalendāros ierakstīta
2008. gadā. Tautā to mēdz sauktpar Baštika ģimenes dienu. Šī
starptautiskā Ģimenes diena ir
kāda ārvalstu grupējuma
deklarācija tā mērķu īstenošanas
labā. Nav ne mazākā iemesla
domāt, ka šie mērķi saskan ar
Latvijas valsts un latviešu
interesēm. Austrālijas valdība
nav izrādījusi interesi par šo
ANO ierosinājumu. Nevar taču
būt, ka Austrālijas latvieši būtu
saņēmuši rīkojumu Mātes dienu
aizstāt ar Starptautisko ģimenes
dienu!Ģimēnē ir tēvs, māte un bērni,
un var teikt, ka tādā ģimēnē
katra diena ir ģimenes diena.
Drīz pēc neatkarības atjaunošanas
Latvijā ieviesās uzskats, ka
tradicionālā tēva, mātes un
bērnu ģimene ir novecojis ste-
reotips, kas balstās uz patriarhālu
sabiedrības iekārtu, kuŗā bērnus
ieaudzina fašisma tieksmes
(Patric J Buchanan, „The Death
of the West”). Mūsdienās modernā
ģimene esot kopdzīves pāris, gan
pretēja dzimuma, gan viena dzi-
muma, un nav svarīgi vai viņiem
ir vai nav bērni. Šādu uzskatu
aizstāvji domā, ka aicināt sievi-
etes dzemdēt bērnus ir
cilvēktiesību pārkāpšana. Tātad
Mātes diena nav svinama, bet varsvinēt Ģimenes dienu,
apstiprinājums tam ir iepriekš
minētā ANO deklarācija. Arī
Laika kalendārā 8. maijs šogad
nav Mātes, bet gan Ģimenes
diena.Varbūt der atcerēties, ko teica
Jānis Jaunsudrabiņš: „Māte uztur
dzīvas cilvēku paaudzes atpakaļ
līdz Ievai un joprojām līdz pat
zemes mūža pēdējai stundai.
Māte ir neizsīkstošas mīlestības
avots, tāpēc mūžīga kā pati māla.
Māte ir stāvējusi, bērnam piedz-
imstot, nāves priekšā: mātei nav
grūti sava bērna dēļ nomirt kaut
kuŗu brīdi, ja tas būtu vajadzīgs.
Māte ir laicības nemirstīgā daļa,
cilvēces ciltskoka sakne un reizē
zaļa lapa.”Māte Latvija raud, jo latviešu
tauta strauji izmirst. Demogrāfs
Ilmārs Mežs raksta, ka viena
trešdaļa latviešu sievietes bēr-
nus nevēlas, viena trešdaļa vēlas
vienu un tikai viena trešdaļa
divus vai vairāk, kā tas
nepieciešams latviešu tautas
un Latvijas valsts pastāvēšanai.
Tātad latviešu tautas un Latvijas
valsts likteni izlems latviešu sievi-
ete – vai viņa izšķirsies kļūt par
māti. Tiem, kuŗiem rūp tautas
un valsts liktenis būtu jārikojas,
kā savulaik Latvijas valsts pir-
mais prezidents Jānis Čakste –
diskrēti jālūdz latviešu sievietes
darīt mūs stiprus, laižot pasaulē
bērnus.Latvijas valdības amatpersonas
ir sākušas domāt, ko darīt, lai
latviešu tauta neizmirtu. Pārsteidz
ārzemju latviešu rīcība, likvidējot
Mātes dienu!**Jēkabs Ziedars**
Melburnā**Riga Ven Travel Inc.**

CEĻOJUMI AR KUGI!

Dažādi lēti un izdevīgi piedāvājumi!
Zvaniet, pirms meklējat internetā vai citur

Inese Zaķis

Tālr.: 631-665-4455, 1-800-291-8311

Fax: 631-665-6164

32 South Penataquit Ave., Bay Shore, NY 11706-8815

E-pasts: RigaVen@aol.com**IZDEVĪGAS CENAS LIDOJUMIEM UZ LATVIJU**

tiešie (non-stop) lidojumi Ņujorka - Rīga

AIREX - AVE SOL TRAVEL**A. JANSONS**

73 Glenwood Ave., Leonia, NJ 07605

Runājam latviski:

201-944-1273

Runājam angļiski:

1-866-944-1273

VYTIS TOURS**LATVIJA -****2011**Zemākās cenas
lidojumiem
uz Rīguar FINNAIR un citām lidfirmām no Ņujorkas,
Čikāgas un citām ASV pilsētām

* Viesnīcas * Pasūtiet lidojumus internetā

* Latvijas "Extravaganza Tour"

VYTIS TOURS40-24 235th Street, Douglaston, NY 11363

Tel.: 718-423-6161 1-800-778-9847

Fax: 718-423-3979

E-mail: VYTTOURS@EARTHLINK.NETWeb site: www.vytistours.com**Kur mūsu spilgtākais
nacionālais
izpauzumums?**Latviešu tautas nacionālisms
neparādās Kārļa Streipa kosmo-
politiskajās slejās (*Laiks* Nr. 15,
4.9 - 4.15.11), minot doktora
Aivara Sluča rakstīto un teikto,
un pavirši nosaucot viņu par
ultranacionālistu.Bet latvieši Latvijā un ārzemēs
turpina paturēt savu etnisko
un nacionālo identitāti un visās
vietās joprojām atbalsta nacionāli-
ma centienus. Latviešiem arī aug
jauna intelektuālā elite, tāda,
kuŗai nav vajadzīgs padoms par
internacionālistu, nobīdot pie
malas latviešu valodu, vēsturi un
literātūru.Labākais piemērs mūsu nacio-
nālām izpauzumam ir mūsu
Dziesmu svētki visā pasaulē.**Gunārs Cimbulis,**
Bronksā**Precīzējums**Rakstā par Ē. Raistera piemiņas
fonda sarīkojumu *Laiks* 18.
numurā ieviesušās neprecīzitā-
tes.Dzejoļa rindu „Caur parku
izgāja Poruks” sacerējis Kārlis
Krūza, nevis Kārlis Jēkabsons.Dace Rudzīte apsveica laurēātu
P.Vasariņu no *Laika*, nevis no
Raistera piemiņas fonda.**Red.**

Māra Briežkalna kvinteta koncerts Ņujorkas leģendārajā džezā klubā *Blue Note*

Izcilais Māra Briežkalna kvintets pirmo reizi koncertēs Ņujorkas slavenajā džezā klubā *Blue Note* 16. maijā plkst. 8.00 vakarā. Kvintetā spēlēs tās vadītājs, virtuozais perkusionists un aranžētājs Māris Briežkalns, pianists un aranžētājs Viktors Ritovs, vokālists un trombonists Intars Busulis, saksofonists Gints Pabērzs un basists Andris Grunte. Kvintets mūzicēja 4. maijā Latvijas vēstniecībā Vašingtonā, svinot Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas gadadienu, kā arī Vašingtonas džezā klubā *Twins Jazz Club*. Kvintetam arī paredzēts koncerts Amerikas latviešu apvienības 60. kongresā Milvokos.

Māra Briežkalna kvintets izceļas ar krāšņiem un ļoti oriģināliem latviešu tautasdziesmu un sōlodziesmu aranžējumiem džezā stilā. Kvinteta divi ieraksti *Latvian Evergreens* seriāā ieguvuši spožas atsauksmes Latvijā un

ārpus tās.

Kvinteta koncerts, ko rīko Ņujorkas universitāte un Ņujorkas mākslas padome (*New York Foundation for the Arts*), tiek reklamēts kā *The Rigas Ritmi Festival All-Stars*; vieslōlisti būs trompētists Braiens Linčs (*Brian Lynch*) un saksofonists Kriss Poters (*Chris Potter*). Māris Briežkalns ir ilggadējs svētku „Rīgas ritmi” un meistarklašu mākslinieciskais vadītājs. Katru vasaru šajos svētkos koncertē pasaulslaveni džezā mākslinieki, viņi arī vada meistarklases jauniem mūziķiem džezā mūzikas speciālitātēs.

Tiem, kuri vēlas koncertu apmeklēt, ieteicams nekavējoties rezervēt 20 dolaru biļetes pie galdiem. Džezā kluba adrese: 131 West 3rd Street, New York; tālrunis: (212)475-8592; (www.bluenotejazz.com)

Dace Aperāne

Māra Briežkalna kvintets; no kreisās: perkusionists Māris Briežkalns, pianists Viktors Ritovs, vokālists un trombonists Intars Busulis, saksofonists Gints Pabērzs, basists Andris Grunte

Nometņosim Latvijā!

Šogad aprit 20 gadu, kopš Latvijā sāka darboties nometne, kura tika izveidota pēc Katskiļu nometnes parauga. Tā notika Kolkā, bet nu jau vairākus gadus tās mītnes vieta ir Skrundas arodvidusskola.

Savukārt nākamgad 20 gadus svinēs otra līdzīga tipa nometne „Senču mantojums” Katvaros, pie Limbažiem.

Gadu gaitā šajās nometnēs piedalījušies apmēram 6000 bērni no Latvijas, Amerikas un citām zemēm, arī apmēram 1200 Latvijas bāreņi un bērni no internātskolām un maznodrošinātām ģimenēm.

„Kas varēja iedomāties, ka šis pasākums tik ilgu laiku būs vajadzīgs Latvijā bērniem?” saka nometņu iniciātorē un rīkotājā Ingrida Mieme, kura stāvējusi pie šūpuļa arī Katskiļu nometnei.

„Kad Latvija atguva neatkarību, biju ļoti sajūsmināta un uzreiz nolēmu, ka kaut kas jā dara gluži praktiski. Galu galā – braukt uz Latviju kā tūristam vien taču ir garlaicīgi, vai ne?” saka Ingrida.

Darbojoties vienā no pirmajām 3x3 nometnēm Latvijā, Ingrida satika domubiedres, pārdarģes Līgu Neliusu un Anitu Stukāni, kuras visus šos gadus ir Ingridas rīkoto nometņu stiprais balsts.

Kas tad notiek Skrundā un Katvaros? Galvenokārt tas pats, kas Katskiļos – bērni pilnvērtīgi pavada laiku, aktīvi atpūšoties, papildinot zināšanas un mācoties dzīvē nepieciešamas iemaņas – saprasties ar vienaudžiem, pieņemt un cienīt citus tādus, kādi viņi ir, cienīt un pilnveidot sevi, apgūstot jaunas zinības, valodas, saskarsmes mākslu. Nometnēs bērni apgūst arodu pamatus – rotu kalšanu, floristiku, kokapstrādi u. c., papildina folkloras zināšanas utt.

Īpaši nozīmīga ir iespēja pilnveidot latviešu valodas zināšanas.

Savukārt latviešu bērni iemānās sazināties angļu valodā.

„Aizvadītājā vasaras nometnē vēroju trīs mazas draudzenītes – vienu no Latvijas, otru no Amerikas, trešo no Zviedrijas. Viņas staigāja roku rokā un čaloja. Kādā valodā? Nezinu, bet viņas sapratās. Ir lietas, kur pieaugušajiem nevajag iejaukties. Mūsu uzdevums ir gādāt par bērnu drošību un labsajūtu.”

Ingrida uzsvē, ka vecāki bez bažām var uzticēt savus bērnus nometnes personālam – te darbojas kvalificēti pedagogi, ārsti, virtuves saimniecībā strādā pārbaudīti un uzticami cilvēki. Skolas telpas ir izremontētas, matračī ērti, palagi tīri, ēdiens – trīs reizes dienā un ļoti garšīgs. Bērnam jāierodas nometnē ar savu „veselības lapu” – to pašu, kas katram nepieciešama savā skolā.

Šogad Ingrida ar domubiedriem iecerējusi arī ko jaunu un arī pēc Katskiļu parauga – Ikšķišu nometni.

„Šīs nometnes mazajiem bērniem līdz sešu gadu vecumam, kur bērni ierodas kopā ar vecākiem, ir neatsveramas tieši latviskās vides ziņā un tieši bērniem no t. s. jauktajām ģimenēm, kur mājas valoda nav latviešu. Arī vecākiem te ir ļoti daudz interesanta, gan darbojoties bērnu vidē, gan savējā, pieaugušo. Te ir iespēja apmainīties pieredzē, iegūt jaunus draugus.

Šogad sāksim ar piecu dienu nometni. Maksa: Ls 40, - par vienu bērnu, Ls 50 - par diviem.”

Maksa par „parasto” nometni, tātad par 10 dienām nometnē bērniem no 6 līdz 17 gadiem – USD 200.

Nometne Skrundā notiks no 3. līdz 13. jūlijam, Katvaros – no 3. līdz 12. jūlijam.

Visi, kas vēlas nometņot šovasar Latvijā, aicināti pieteikties līdz 20. jūnijam pie Ingridas Miemes

1353 County Rt.8
Westport, N. Y. 12993
Tel. 518 962 – 4742, mob.
518 524 3390

E-pasts: jmiemis@juno.com
Ingrida pateicas visiem, kas līdz šim nometnes atbalstījuši: Ņujorkas Latviešu ev. lut. draudzei, Austrumkrasta Dāmu komitejai, Goppera fondam,

saviem draugiem un visiem, viesiem, kas ziedējuši naudu. „Tā kā arī šogad ļoti vēlamies atbalstīt Latvijas grūtdienus, aicinām būt atsaucīgiem un rast iespēju samaksāt par skaistām dienām nometnē kādam no viņiem!”

Un vēl – 2. jūlijā Skrundā būs salidojums, uz kuŗu laipni aicināti visi, kas kādreiz nometņo-

juši vai darbojušies šai nometnē. Dalības maksa – Ls 12, - tajā ieskaitīta trīsreizēja ēdināšana un nakstmitne. Gultasveļu lūgums paņemt līdzī.

Uz tikšanos!

Ar Ingridu Miemi tikās un informāciju sagatavoja Ligita Kovtuna

**GAREŽERA
KULTŪRAS
DIENAS**
07.22.-07.24.2011.

piektdien, 22. jūlijā,
12:00 pm, Kalpaka Zālē - *Atklāj Daiļamatnieku tirdziņu*
8:00 pm, Graša paviljonā - *Lailas Saliņas koncerts – “Tango-Balādes”* \$15.00

sestdien, 23. jūlijā
9:00 am, Kalpaka zālē - *Daiļamatnieku tirdziņš*
11:00 am, Saulgriežos - *Lienes Kaugares grāmatas atvēršana un ilustrāciju izstāde, “Mūsu tautas tērps. Ieteikumi valkāšanai”*
12:00 pm, Klīnkāva galerijā - *Atklāj “Mākslas tirgu”*
4:00 pm, Three Rivers Performing Arts centrā - *Teātra izrāde* *\$25.00
Andras Berkoldas “Brīnumu medībās” *Viena cena visām sēdvietām
7:00 pm, Dzintaros - *“Pikniks plūdmalē” ar deju* \$10.00

svētdien, 24. jūlijā
9:00 am, Kalpaka zālē - *Daiļamatnieku tirdziņš* *Slēgts pa Dievkalpojuma laiku
10:30 am, Brīvdabas baznīcā - *Dievkalpojums*
12:00 pm, Ēdamzālē - *“Garežera garšas” GVV Labvēļu pusdienas* 3 biļetes \$10.00
Klusā izsole
3:00 pm, Graša paviljonā - *GVV Talantu koncerts*

Visos sarīkojumos bezmaksas ieeja
Garežera audzēkņiem un bērniem līdz 12.g.v.

**PIEDĀVĀJAM \$40 DIŽBIĻĒTI VISIEM SARĪKOJUMIEM
(neieskaitot “Garežera garšas”)**

Latvian Center Garežers,
57732 Lone Tree Road, Three Rivers, MI 49093 Tāl.: 269-244-5441; e-pasts: garezers@garezers.org

Izcilajam latviešu zinātniekam, pazīstamajam dziedonim Jānim Kļaviņam – jubileja

Jubilejas reizēs latviešiem pieņemts gaviļnieku godināt ar paštamborētām vai grāmatās piemeklētām vārsēm. Gaviļnieki spiesti stundām stāvēt kājās, lai noklausītos gaŗu gaŗos pantojumus. Mūsu jubilarām jau ir vēltītas gan dzejas, gan poēmas, tāpēc mēs nevārsēsim...

Mēdz teikt, ka laika ritējums skrien ātrāk par mūsu laika maņu. Ceru, ka Jubilārs man piedos, jo laika distance, kopš mūsu pirmās tikšanās reizes ir vairāk nekā divdesmit gadu gaŗumā, bet iekšējais pulkstenis ziņo citu laiku. (Kārtējais pierādījums laiktelpas relatīvitātei!) Sen pagājuši tie brīdi, kad Latvija izdara savu vienīgi pareizo vēsturisko izvēli atgriezies Eiropā, mēģinot likvidēt padomju koloniālismu. To dienu traģiski optimistiskā dienasgrāmatā ierakstīti arī kāds svarīgs latviešu tautas vēstures notikums: izklīdētās tautas atkalapvienošana. Jēdzieni „tālā dzimtene, tālie krasti” pazuda, jo padomju gados rūpīgi kultivētā tautas smadzeņu skalošana, ienaida audzēšana vienā brīdī pārplīsa kā ziepju burbulis. Kā viens no trimdas zinātnes un kultūras vēstniekiem Latvijā ieradās Jānis Kļaviņš ar savu ģimeni. Viņš tūdaļ atrada kontaktus ar Latvijā pazīstamiem zinātniekiem, mediķiem, māksliniekiem. Tas nebija grūti, jo Jāņa mediķa – zinātnieka un dziedātāja prestižs bija daudziem zināms. Ne tikai tas, bet arī viņa uzmanība, tolerance, smalkjūtība sarunās ar kollegām, ar ikvienu cilvēku, arī šo rindu autoru, iedrošināja un raisīja atklātumu. Vēl jau nekas nebija beidzies – ielās joprojām redzami bija krievu armijas bruņutransportieri, bruņoti kaŗavīri naidā sastingušiem skatieniem. Vēl pa Rīgas ielām braukāja omoniešu bruņotā tehnika, bet pretim stāvēja latviešu cilvēki ar savu spēcīgāko ieroci – dziesmu.

Jānis Kļaviņš ieradās kā jaunā laikmeta vēstnesis. Viņa optimisms bija tik pārliecinošs, ka ātri vien pielīpa visiem, ar kuriem viņam iznāca darīšanas. Šis optimisms nebija skaļo un tukšo frāžu burbuļojums, bet paša dzīves pieredzē balstīts, pārbaudīts, izsāpēts. Tas bija kā spēka dzēriens.

Jubilāra Jāņa Kļaviņa dzīve ir cieši jo cieši saistīta ar savu tēvu zemi. Te dzimis viņš pats, viņa dzīvesbiedre Minjona, brālīš Pauls. Latvijā saknes ir laidis Jāņa jaunākais dēls Filips, viens no manis apbrīnotajiem cilvēkiem un draugiem. Ar Latviju Jāni Kļaviņu saista plašs zinātnieku, mediķu, vēsturnieku, mūziķu pulks. Viņa palīdzība un dāvinājumi Latvijas medicīnai ir īpašas apceres vērti. Atceros viņa dāvinājumu Latvijas medicīnas muzejam un spožo akadēmisko uzstāšanos par onkoloģisko slimību iezīmēšanu jeb marķēšanu, kuŗa ir viņa izstrādāta un pilnveidota. Ilgus gadus strādājis ASV Kornvela universitātes medicīnas kolledžā par profesoru, būdams arī Bruklinas katoļu medicīnas centra patoloģijas de-

Jānis Kļaviņš

partamenta vadītājs, Jānis Kļaviņš iekārojis augstu atzinību medicīnas zinātnē. Katru pārgadu viņš organizēja Tumora marķieru kongresus un konferences dažādās pasaules valstīs, tostarp arī Latvijā.

Būdams zinātnieks ar pasaules slavu, viņš sevi uzskata par mūziķi. Dziedāšana Jubilāram nav vaļasprieks, ar ko atspriegot intelektuālajā darbā nopulēto prātu. Mūzika ir viņa dzīves neatņemama garīgās enerģijas bāze, personības sastāvdaļa. Beidzis Libekas Mūzikas akadēmiju, Jānis daudz koncertējis dažādās valstīs. Savulaik saņēmtā zelta medaļa par perfekti atskaņotajām Franča Šūberta dziesmām kādā no starptautiskajiem vokālistu konkursiem apliecina silta, tembrāli izlīdzināta baritonbasa dotumus. Tam liecība ir skaņu platēs un tvartos iemūžinātie ieraksti. Viens no Maestro mūža lielākajiem piepildījumiem ir viņa ierakstītās Jāzeps Vītola 200 dziesmas balsij un klavierēm. Tas ir patiesi kapitāls darbs un gaida mūzikas pētnieku atsauksmes. Ilga radoša draudzība un sadarbība Jānim Kļaviņam bijusi ar savdabīgo un oriģināli domājošo, Liepājā dzimušo komponistu un pianistu Aleksandru Okolo-Kulaku. Skaņuplatēs iemūžinātā dziedoņa balss sniedz dziļu, vienreizīgu pārdzīvojumu šai mūzikai.

Pirms pāris gadiem saviem Kultūras akadēmijas studentiem ļāvu izvēlēties salīdzināšanai divus Emila Dārziņa ierakstus: Jāņa Zābera un Jāņa Kļaviņa interpretējumus. Kļaviņa albums ieguva visvairāk balsu.

Jāņa Kļaviņa uzstāšanās koncertos, dievnamos, latviešu un cittautiešu saietos ir allaž mērāma ar visaugstāko māksliniecisko mēru. Tam liecība – PBLA Kultūras fonda balva. Taču par viņa sasniegumiem vislabāk zina

oriģināli domājoša māksliniece, kuŗas skulptūrās var saskatīt laikmetīgā un latviskā vienību. Lielākās un mazākās skulptūrās, kas izvietotas Kļaviņu mājā Ņujorkā, var saskatīt sastingušu mūzikālu figūru dinamismu. Komponists Iannis Ksenakis (*Xenakis*) teicis: „Arhitektūrā un skulptūrās mūzikas sastingušās formas var kuŗu katru brīdi atdzīvoties.” Manuprāt, Minjona Kļaviņas darbi ir šādā mūzikālajā pirmsatdzimšanas stadijā. Mūzika gaida savu laiku mākslinieces izveidotajā skulptūrā.

Jānis Kļaviņš nepadevās vilinājumiem kandidēt Saeimā, jo saprata sava ceļa prioritātes, apzinoties savus pienākumus, uzdevumus un mērķus daudz augstākās dimensijās – zinātnē un mākslā. Ar patiesu latviešu zemieka pamatīgumu viņš cenšas visu izdarīt līdz galam un izdarīt godam. Ārēja izrādīšanās, bezprincipu viedokļu maiņas, nereālā pieņemšana par reālo nav viņam pieņemamas. Kristīgie morāles principi, kuŗi noteica

uz savas ādas izbaudīja to dienu drāmatiskos notikumus. Taču ne brīdi nezaudēja dūšu. Šķiet, šajos vēstures griežos viņš saskatīja to, ko daudzi nespēja saskatīt, – jaunās Latvijas atdzimšanas iespējas. Kad daudzi tajās dienās drebinājās pie ārzemju vēstniecību durvīm, gaidot izbraukšanas vīzas, Filips Kļaviņš jau bija ieradies darbos Tautas frontes stābā un sniedza juridiski svarīgus padomus Ivaram Godmanim. Par to viņam pienākas visaugstākā atzinība.

Trimdas gados Jāņa Kļaviņa personībai bija liela loma latviešu kultūras dzīvē. Par to liecina viņa aktīvā līdzdalība dažādās akcijās un sarīkojumos, Okolo-Kulaka fondā un citur. Viņa ieteikumi vienmēr bija pamatoti un balstījās uz augstu māksliniecisku projektu pamatojumiem. Tam liecība – Jāņa Kļaviņa un komponista Gundaŗa Pones sarakste. Poni daļa trimdinieku uzskatīja par „melno avi”, nomaldījušos komūnisma brikšņos. Taču faktiski, kā vēlāk atklājās viņa pēdējās

Jānis Kļaviņš kopā ar pianisti Gunu Kurmis pēc koncerta Ņujorkas Weill kamerģmūzikas zālē 1989. gada 28. oktobrī

stāstīt viņa dzīves lielā mīlestība un mūza, dzīvesbiedre, māksliniece un skulptore Minjona Kļaviņa.

Pazīstamā latviešu tēlniece **Minjona Kļaviņa**, dzimusi Krūmiņa, nāk no Latvijā labi zināmas dzimtas: tēvs drāmatīķis un dzejnieks Hugo Krūmiņš pag. gs. 30. gados bija visai populārs teātra ļaužu vidē ar saviem viencēļiem, komēdijām, skečiem. Savukārt māte, dzejniece Marta Vitrupe, Latvijas laika šaha čempione, vēlāk trimdas gados rakstīja šķietami vienkāršu, bet tik trauslu, mūzikālu dzeju, kuŗa mūzika dzīvo savu patstāvīgu dzīvi. Jānis šajā ģimenē atrada atbalstu saviem sapņiem un darbiem. Par to viņš vēl joprojām ir pateicīgs (kā minēts kādā vēstulē šī rakstīņa autoram). Šī inteliģentā, latviskā ģimene lielā mērā bija Jāņa personības veidotāja.

Minjona Kļaviņa ir savdabīga,

attiecības viņa ģimenē, ir viņa dzīves stabili un nesatricināmi pamatakmēņi.

Šķiet, ka visas šīs īpašības atspoguļojas viņa dēla, tagad Latvijā pazīstamā jurista Filipa Kļaviņa dzīves stilā un uzskatos. Apbrīnoju un ļoti augsti novērtēju viņa ieguldījumu pēcpadomju Latvijas dzīves attīstībā daudzās nozarēs. Noraidot ienesīgu, bet negodīgu darījumu iespējas, Filips pamet savu labiekārtoto, tikko restaurēto biroju namu, un sāk visu no gala, lai norobežotu savus darbiniekus no negodīga partnera juridiskajām spēlītēm. No vecākiem mantotā neatlaidība, spējas un garīgā enerģija, kā arī paša jaukās ģimenes atbalsts, ļāva turpināt uzsākt ar vēl lielāku atspērienu.

Filips Rīgā ieradās vienā laikā ar tēvu Latvijai viskarstākajās dienās. Pamatot Ņujorkā labi apmaksātu advokāta darbu ietekmīgā juristu birojā, viņš pats

sarunās, intervijās, viņa izprastais „komūnisms” bija tikai itāļu katoliskā marksisma variācija. To saprata Kļaviņš un visādi centās palīdzēt Ponem iekļauties latviešu trimdas vidē. Jānis Kļaviņš ir virzījis latviešu kultūras fondu finansējumiem arī Latvijā dzīvojošo komponistu darbus. Komponistu saraksts būtu pietiekami gaŗš. Bez šādas palīdzības Latvijas mūzikas kopaina pēdējos divdesmit gados būtu visai trūcīga.

Jāņa Kļaviņa personības raksturošanai noteikti daudz sniegs komponista un mūzikas vēsturnieka Oļģerta Grāviša jaunā grāmata par Jubilāru. Varu vienīgi pievienoties apsveikumiem viņa 90. dzimšanas dienā un vēlē krietnu veselību un saglabāt mundru garu! No visas sirds Tevi apsveicam, Lielo Jāni! Daudz baltu dieniņu Tev, lielo Meistar!

Pauls Dambis

Foto : no J.Kļaviņa ģimenes arģivā

Foto : no prof.O.Grāviša arģivā

Dzejnieces Elzas Kezberes 100. dzimšanas diena

(Turpinājums, sākumu lasiet 18. numurā)

Nujorkā...

Dievkalpojuma izjustā saulainība dzejnieces Elzas Kezberes 100. dzimšanas dienas „ieskandinātājus” apņēma arī sarīkojuma „laicīgajā daļā” Salas dievnama lejas zālē. Sasēdušies ap saules krāsas pavasara ziediem rotātiem galdiem, klausījāmies dzejnieces Ritas Gāles stāstījumu, kuŗā stāstīja pieminēja arī abu dzejnieču personīgo saskari. Viņa ar patiku atcerējās pirmo tikšanos ar populāro dzejnieci, kad pagājušā gadsimta 50. gadu sākumā viņu – pavisam jaunu dzejnieci – dzejas veterāns Ēriks Raisters bija lūdzis viņa vietā piedalīties kādā dzejnieku parādē Filadelfijā. Kopš tās reizes viņām bijušas daudzas kopīgas uzstāšanās, jo dzejnieku parādes tolaik bija ļoti gaidītas visos latviešu centros, arī Dziesmu svētkos.

Rita Gāle arī atcerējās savilņojušos brīžus 1992. gada maijā, abām dzejniecēm vienlaicīgi ciemojoties Latvijā. Tā bija Elzas Kezberes pirmā ciemošanās dzimtenē, tādēļ Latvijas Rakstniecības muzejs rīkoja tikšanos ar dzejnieci, lūdzot otru „trimdas dzejnieci” Ritu Gāli vadīt šo sarīkojumu. Pārsteigums bija liels, kad gaidīto pāris desmit dzejas cienītāju vietā muzeja zāle piepildījies līdz pēdējai vietai. Daudzi bija atnesuši līdz rok rakstā pārrakstītu Kezberes dzejoļu kladītes, rūpīgi glabātas cauri garajiem okupācijas gadiem, un tagad vēlējās iegūt 50 gadus „aizliegtās” dzejnieces autografu. Sarīkojuma norisē arī leģendārā aktrise Elza Radziņa lasījusi no personiska krājumiņa, kuŗu viņa bija glabājusi visus garos nebrīves gadus. Sirsnīgā uzņemšana jubilāri savilņojusi līdz sirds dziļumiem, taču Ritas Gāles atmiņā bija iespiedies arī kāds diskants moments. Tikšanās programmā ar „lasījumu” bija aicināts piedalīties arī Osvalds Kezberis, Sibīrijas izsūtījuma gadus pārcietušais jubilāres vīrs,

un – kaut viņi nebija tikušies veselu pusgadsimtu, Kezberīte nepavisam neesot bijusi apmierināta ar lasījumā atspoguļotio viņu jaunības milestības „traktējumu”.

Zinādama, ka šo rindu rakstītāja ar jubilāri ir draudzējusies četrus gadus desmitus un pēdējos piecus gadus, kopš dzejniece (piekrītot sava mazdēla „racionālajam risinājumam”) pārcēlusies uz vecāžu aprūpes namu, viņu ik nedēļas apciemo, Rita Gāle lūdzta pastāstīt par jubilāres pašreizējo dzīves posmu.

Stāstāmo no skaudrās realitātes nevar atdalīt – skaidrs, ka dzejniece nav iepriecināta par to, ka dzīves nogale jāpavada svešos ļaudīs, kaut arī apzinās, ka spēku apsūkums un trauslais veselības stāvoklis citu iespēju nepieļauj. Skumdina arī patiesība, ka viņa ir „pārdzīvojusi” lielāko daļu no sava kuplā draugu pulka. Jau gadiem savu daudzskaitlīgo dzimšanas dienu īpašu svinēšanu viņa ar humoru ir atvairījusi, teikdama: „Vai tad liels vecums ir kāds sevišķs nopelns?!” Bet šopavasara, viņas 100. dzimšanas dienai tuvojoties, zīmīgā kārtā šis skaitlis viņai likās pārāk nozīmīgs dzīves posma noapaļojums, lai to īpaši negaidītu. Līdzīgi kā pirms 11 gadiem, tūkstošgades maiņai tuvojoties, viņai tas likās liels notikums, kuŗu dzejniece noteikti vēlējās piedzīvot.

Labi apmeklētais Salas draudzes sarīkojums noritēja gaišā noskaņā. Par raito norisi un garšīgo maltīti pateicība pienākas Salas dāmām un viņu vadītājai Ilzei Beniķei, ne tik vien no tiem, kas tur bijām, bet arī no visas Nujorkas latviešu sabiedrības. Rita Gāle, Gunta Harveja un šo rindu rakstītāja ar Salas dāmu sarūpētajiem skaistajiem ziediem un ciemakukuli pēc sarīkojuma devās pie dzejnieces, par ko jubilāre bija ļoti iepriecināta.

Eleonora Šturma

Elza Kezberē saņem nule Rīgā iznākušo krājumu „Gliemežvāks dzied...”

Elzas Kezberes personiskās lietas no Rakstniecības un mūzikas muzeja krājuma. „Dāma dzīvē un dzejā,” tā dzejnieci raksturoja redaktore Lonija Soma

... un Rīgā

Aprūpes nama vienmuļībā lielu prieku Elzai Kezberēi sagādāja Voldemāra Avena no Rīgas atvestais apgāds „Zvaigzne” un Rakstniecības un mūzikas muzeja izdotais dzejas krājums „Gliemežvāks dzied...” ko sastādījis Latvijas Rakstniecības un mūzikas muzeja pētnieks Andrejs Grāpis. Dzejas izlase domāta jaunatnei, un šī grāmatiņa tiks da-

vināta Latvijas skolu absolventiem šīsvasaras izlaidumos.

6. maijā Rīgā, Mišņa bibliotēkā notika apgāda „Zvaigzne” un Rakstniecības un mūzikas muzeja rīkota pēcpusdienu, kuŗā skanēja Elzas Kezberes dzeja gan aktrises Akvelinas Līvmanes, gan Mūzikas akadēmijas jauno vokālistu, Antras Bigačas audzēkņu sniegtumā. Savās atcerēs un

izjūtās dalījās muzeja pētniece Maija Kalniņa, Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas direktore Venta Kocere un dzejas izlases redaktore Lolija Soma. „Zvaigznes” darbinieki visu sarīkojuma gaitu uzņēma videoierakstā, ko nosūtīs dzejnieci.

Jauku dāvanu dzejnieces simtgadē sarūpējusi arī Exlibris biedrība Latvijā, kopkrājumā izdodot Jāņa Grota „Vēstules Solveigai” un Elzas Kezberes „Vēstules Pēram Gintam”, arī tas tiek nosūtīts dzejnieci. Savukārt Rastniecības un mūzikas muzejā notiks dzejnieci un Pēra Ginta un Solveigas temai veltīts diskusiju vakars. Arī Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultātē būs seminārs par Elzas Kezberes dzeju, tāpat kultūras darba darītāji dzejnieces dzimtajā Tīrzā un Priekuļos, viņas kādreizējā vidusskolā gatavo jubilejas sarīkojumus.

Kļūdas labojums. Līgita Kovtuna
Laikraksta 18. numura rakstā par dzejnieces Elzas Kezberes jubilejas ieskandināšanu Salas baznīcā ieviesušās tehniskās kļūmes – Salas baznīcai apritēja 40 gadi. No sirds atvainojamies mācītājam Larim Salinam.

Red.

LITERĀRS NOTIKUMS MONTREALĀ

Ar grāmatu izdevniecības *Guernica Editions* gādību 1. maijā *Holiday Inn Narcisse* zālē pulcējās ap 30 dzejas interesentu, lai piedalītos latviešu dzejnieka **Edvīna Raupa** grāmatas *Then Touch Me Here* atvēršanā *Blue Met* festivālā. Saitētā tika atvērta vēl divas citas grāmatas. Dzejas krājumu tulkojusi **Margita Gailite**. Viņi bija ielidojuši no Rīgas. Lidojumā bija piedzīvots pārsteigums: pārsēšanās lidmašīna uz Montrealu nokavēta satiksmes sprieguma dēļ. Līdz ar to viņi nevarēja piedalīties dzeju lasījumā 30. aprīlī. Ceļa izdevumus bija sedzis Latvijas Kultūrkapitāla fonds. Līdz ar viņiem abiem bija ieradusies dzejnieka dzīvesbiedre Ieva Struka, kas ir teātra zinātniece un repertuāra padomniece Latvijas Nacionālajā teātrī. No Kvebekas pilsētas bija atbraukusi **Dominique Zālīte**, kuŗai jau iznākušas 2 grāmatas franču valodā. Klausītāju saimē bija Veneranda Kreipāne un LR Goda konsuls Kvebekā Roberts Klaiše.

Edvīns Raups savu dzeju lasīja ar dziļu dvēselisku pārdzīvojumu, Margitas Gailites tulkojumu lasījums bija maigāks, klusināts, bez patosa, bet reizē ļoti atspoguļoja E. Raupa dzeju. Sen montrealiešiem nebija bijis tik burvīgs latviešu dzejnieka darbu lasījums kā šoreiz, un par to abiem tā-

lajiem viesiem pienākas milzu paldies.

Klausītājiem netrūka jautājumu. Kāds no viņiem atzinās, ka nezinot itin neko par latviešu valodu. Te nu viņam palīdzēja M. Gailite, dodama konspektīvus paskaidrojumus.

Sarunas pie vīna glāzes un siera

Edvīns Raups un Margita Gailite

No labās: D. Zālīte, R. Klaiše, E. Raups, I. Struka, M. Gailite, M. Štauers un M. Rudzīte

uzkodām turpinājās labu laiku un bija itin spraigas. Izpārdoti tika visi tikko izdoto grāmatu eksemplāri, kuŗos autori parakstījās un deva savus vēlējumus jaunajiem grāmatu īpašniekiem.

Iepazīšanās ar Edvīnu Raupu, kas dzimis 1962. gadā Siguldā, izrādījās brīnums pats par sevi. Margitu Gailiti, kas kādreiz mita

arī Montrealā, bijām iepazinuši tuvāk jau dzejnieka Knuta Skujenieka viesošanās laikā pirms vairākiem gadiem Gētes institūtā. Viņa ne tikai tulko, bet arī pati dzejo un par savu neatlaidīgo darbu ir izpelnījies Triju Zvaigžņu ordeni.

M. Štauers

“Kaut esmu bijis prom no dzimtenes, patiesībā tomēr atrodos Latvijā jeb ar tēvu zemi sirds sarunājas”

Pirms 100 gadiem dzimis rakstnieks, dzejnieks, pedagogs Nikolajs Kalniņš (1911-2011)

Šogad pieminam vairākus latviešu rakstniekus un dzejniekus, kuŗiem varam svinēt simto dzimšanas atceres dienu, tostarp Mintauts Eglītis, Nikolajs Kalniņš, Arturs Voitkus, Edmunds Zirņītis, Oskars Kalējs, Kārlis Freimanis un Klāra Zāle. Ņujorkā 100 gadu jubileju 5. maijā svinēja dzejniece Elza Kezbera.

Nikolajs Kalniņš dzimis 1911. gada 18. maijā Kastrānes (Suntažu) pagasta Vecmazmiķeļos rentnieku ģimenē, būdams vienpadsmitais bērns. Smagus pārbaudījumus ģimenei nesa Pirmais pasaules karš – nomira brālis, māsa un tēvs, un visas rūpes par bērniem un ikdienu sagūlās uz mātes pleciem. Nikolajs Kalniņš gāja ganu gaitās, „tur iemilēju dabu, tur mana pirmā saskare ar grāmatām, kas vienmēr gana tarbā bija līdz”. Skolas gaitas aizsākās Kastrānes 1. pakāpes pamatskolā (1921-1925), turpinājās Suntažu pamatskolā (1925-1927), kur raisījās interese par literāturu. Tālāk Nikolaja Kalniņa gaitas veda uz Rīgu, viņš iestājās Rīgas Skolotāju institūtā (1927-1933) – „tur kā starmeši uz audzēkņiem literātūrā gaismu meta Ludis Bērziņš, Jānis Alberts Jansons, Jānis Andrejs Burtnieks, kādu laiciņu Zenta Mauriņa un vēlāk Ernests Aistars”. Pēc institūta beigšanas N. Kalniņš strādāja par skolotāju Rīgas bērnu patversmē, Rīgas Skolotāju institūta parauga pamatskolā, 8. Rīgas pilsētas pamatskolā, pa vidu darbam arī kaŗadienests. Rīga viņu saistīja ar teātru izrādēm, koncertiem un rakstnieku vakariem. Tā bija jauna pasaule, iepazīšanās ar radošām personībām un jaunajiem literātiem. Vēlākos gados redzētais, vērotais, izjustais ienāca darbos, kuŗos daudz autobiografiskā. Par to, ka varēja studēt, ka spēja tik daudz izturēt, viņš visu mūžu bija pateicīgs mātei, pateicīgs par savu dievbijīgo un čaklo vecāku garīgo mantojumu.

Līdztekus skolotāja darbam aizsākās Nikolaja Kalniņa ceļš rakstniecībā. Laikrakstā „Jaunākās Ziņas” 1932. gadā publicēts dzejolis „Sauls sirds”, iznāca divcēlienu bērnu ludiņa „Rūķu telefons” (1936), atmiņu tēlojumi „Kūleņu metēji” (1937) un stāsti „Skolas bērni” (1939, 1956). Pēc režisora Jēkaba Zaķa un kritiķa Jāņa Rudziņa ierosmes tapa ap 20 raidlugu bērniem. Domājot par skolas bērniem, sakārtota lasāmgrāmata „Tēvu valoda” (kopā ar L. Bērziņu) un tautasdziesmu izlase „Sīdraba vītols” (ar J. A. Jansonu; abas 1942). Nikolajs Kalniņš 1943. gadā iestājās Latvijas Universitātes Filoloģijas un filozofijas fakultātes Baltu nodaļā, taču pārmaiņu laiks studijas pārtrauca – 1944. gada rudenī aizsākās ceļš svešumā, bēgļu gadi Vācijā un trimdas laiks Amerikā.

Vācijā Nikolajs Kalniņš dzīvoja amerikāņu pārvaldes zonas bēgļu nometnē Fuldā, kur līdz izceļošanai strādāja par latviešu

Nikolajs Kalniņš

Mīlās vietas

*Arvien vēl tā sirmā Rīga –
Man atmiņā atviz visspilgtāk,
Un Daugava, sudraba stīga,
Latvijai cauri vilktā.*

*Arvien vēl tālumiem pāri,
Cauri kaŗiem un trimdai
Dzirdu zvanus no Māras
Baznīcas dimdam.*

*Arvien vēl Daugavas tilti
Ved uz Latvijas sirdi,
Pie Brīvības dieves top silti,
Tur tautas lūgšanu dzirdu.*

valodas un literātūras skolotāju (skolotāja gaitas un pieredzētais attēlots romānā „Ciems uz riņķiem”). Bēgļi tolaik bija ļoti aktīvi, spēlēja teātri, izdeva laikrakstus, žurnālus, taču N. Kalniņš savas dienas vadījis klusi, retumis piedaloties kādā rakstnieku rītā. Jaunākie dzejoļi lasāmi tālāka bēgļu preses izdevumos, Eslingenā iznāca pirmais dzejoļu krājums „Bajāru dziesmas” (1946) un dzejoļi bērniem „Bērni strādā”. „Bajāru dziesmās”, no kuŗām liela daļa tapušas vēl Latvijā, atklājas pasaule, kuŗā valda sirsnība, godīgums, darba tikums un tēvu zemes mīlestība, ar spilgti izteiktu etnografisko kolorītu. Dzejniekam tuva dainu

pasaule. „Bajārs ir dzejnieka optimistiskās dzīves izjūtas paudējs, latviskās dzīves prieka pilnās bramanības ideāltips.” (Ed. Zirņītis) Nikolajs Kalniņš 1949. gadā atstāja Eiropu un devās pāri Okeanam uz Ameriku. „Aiz muguras nīkšanas pa nometnēm, plašais okeans un braucieni caur pus Amerikai. Nu jau esmu dažas dienas nostrādājis farmā. [...] Pašlaik tuvumā nav neviena latvieša. [...] Ar ilgošanos gaidu ziņas no draugiem un gaŗas vēstules.”

Tomēr laiks svešumā galvenokārt aizvadīts Ņujorkā, strādājot dažādus darbus (arī Fordemas universitātes bibliotēkā) un iesaistoties sabiedriskajā dzī-

vē: Kalniņš vadīja „Latvju Žurnāla” jaunatnes daļu „Jaunie zvani”, organizēja rakstnieku vakarus, darbojās dažādās organizācijās un komisijās, ilgus gadus bija skolotājs Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes Bronksas vidusskolā, cauri gadu desmitiem saglabājot latviešu rakstnieka tautskolotāja misiju. Savu gaitu sākumu Amerikā viņš 1955. gadā aprakstīja šādi: „Par ikdienas dzīvi visumā nebūtu ko žēloties. Biju gan bezdarbnieks, bet mazu pabalstu saņēmu un tai laikā uzrakstīju „Rijas zēnu rotu”, ko Kultūras fonds godalgoja. Pelnu maizi kā lifta vadītājs. [...] Darbs ir tīrs un nav fiziski grūts, tikai mazliet vienmuļš. Brīvajā laikā mācu latviešu valodu vidusskolas grupai, cīnos joprojām pie Štāla jaunā žurnāla un, cik varu, rakstu.” Vairākus gadus rakstnieks bija saistīts ar „Elles ķēķa” literārajām rosmēm un pasauli, viņš pieminēts Teodora Zeltiņa romānā „Antīņš Amerikā meklē sievu” (1963).

Svešumā tapa jauni literāri darbi: stāstu grāmatas jaunatnei „Anitas stāsti” un „Rotaļas negaisā” (abi 1953. g.); dēkains vēsturisks romāns par notikumiem Baigajā gadā – „Rijas zēnu rota” (1956, 1969, 1991) un jaunatnes romāns „Ciems uz riņķiem” (1959) par grūtībām bēgļu gaitās Vācijā un cilvēku likteņu traģismu. Rakstnieka mūža darbs ir trioloģija, kuŗas centrā aizritējušā gadsimta 30. gadu Rīga un Cēsis un jauniešu likteņi. Rakstnieka divdesmit gadu rūpīgais darbs balstīts laikmeta dokumentos, periodikā, atmiņās un personīgā pieredzē, caur laikmeta prizmu atklājot arī Latvijas kultūras vēsturē pazīstamas personības. Trimdā kultūrvēsturiskie romāni ieguva ievērojamu nozīmi – kā vēstījums jaunākām paaudzēm par viņiem nezināmu un neiepažītu laiku. „Katram jau jāizvēlas tā viela, ko viņš vislabāk pazīst. Un arī tad vēl jāvāc materiāli. Tāpēc katra daļa ir prasījusi apmēram piecus gadus.” Romāns „Laiņu licēji” (1965) ir par Rīgas Skolotāju institūta skolotāju un audzēkņu saimi, jaunās paaudzes veidošanos un ieiešanu dzīvē. Romānā „Tikai saulei nav ēnu” (1974) lappusēs vēstīts, ka absolventi jau izkļīst Latvijas laukos un mazpilsētās, nesdami līdz institūtā iegūto garīgo gaisotni, kļūstot arī par sabiedriskās dzīves vadītājiem. „Mērķis, uz ko virzīt savus varoņus, protams, bija: rādīt, kā skola veido, audzina un māca, lai no jauniešiem fiziski un garīgi izaugtu pilnvērtīgi cilvēki, šīnī gadījumā skolotāji, kas gatavi kalpot Dievam, savai tautai un tēvzemei un reizē arī dzīvot saskaņā ar augstākajām ētiskajām un morāles atziņām visas cilvēces apjomā,” kādā vēstulē rakstījis autors. Trešajā daļā „Cēsis nav Rīga” (1981) – par institūta darbības laiku Cēsīs, padomju okupācijai sākoties. Te valda jauneklīgs optimisms, dzīvespriekā mutuļojoša jaunatnes dzīve, cerīga nākotne. Romānu darbība rit raiti, noti-

kumi savijas, pa reizei samezglotjas pārsteiguma mirkli, sniedzot lasītājam bagātīgu laikmeta un Latvijas kultūrvēstures raksturojumu. Savukārt romānā „Mākoņu stūmēji” (1991) tēlota Rāvijas pilsēta (30. gadu sākuma Rūjiena) un laikmetīgā konturējuma centrā jaunais mācītājs – jauna ceļa gājējs, kas vēlas lauzt dogmas baznīcas dzīvē.

Labestīgums un gaišs humors caurstrāvo humoresku krājumu „Dāvis Dievputniņš” (1983), ko papildina Reiņa Birzgaļa zīmējumi. Jau 1952. gadā „Latvju Žurnāls” lappusēs parādījās pirmie dipīša piedzīvojumi ar Fridriha Mīlta zīmējumiem. Šajos asprātīgajos pantos autors ierakstījis savus vērojumus, ikdienas darbus un jauno pasauli, kas bija iepazīstama.

Līdztekus apjomīgajiem romāniem Nikolajs Kalniņš rakstīja dzejoļus. Dzejoļu krājumā „Tēvzeme” (1971) dominē Latvija un Dievs. „Es visu ar Latvijas ainavu salīdzinu / Pat sauli un debesis”; „Ir atmiņām brīnišķa vara – / Es gribu projām uz mājām” – tā ir dzimtas puses poētizēšana, svešuma smeldze, patriotiskas pārdomu rindas, sarunas. Rīgā izdota dzejoļu izlase „Atbalsu atbalsis” (1996), Amerikā – korāļu un dzejoļu grāmata „Dieva sliekšņi” (1998). Aizritējušā gadsimta 90. gados Nikolajs Kalniņš viņš pēc ilgiem gadiem apciemoja Latviju un dzimto pusi, beidzamo reizi 1998. gada rudenī. Viņā allaž dzīvs bija sapnis par mājām. Bagātīgs mūžs nodzīvots ar domām par Latviju un mājām – „Rakstīšana svešumā man ir kļuvusi garīga nepieciešamība. Tā es jau tieku uz Latviju, kuŗas brīvību ticīgs gaidu.”

*Kad gāju putnos noskatos,
Es ilgojos,
Kad Dievs reiz pavēli mums arī
dos
Tā kopā sasaukties,
Lai varam atgriezties!*

Dzejnieks, rakstnieks un skolotājs Nikolajs Kalniņš aizgāja viņšaulē 2001. gada 20. februārī, nesagaidījis savu 90. dzimšanas atceres dienu. Nikolaja Kalniņa darbu centrā ir jaunatne, (tāpat kā J. Širmanim, K. Kezberam u. c.), jaunatnei veltīti viņa darbi un mūžs. *Bijušajā* (atmiņās) bijusi istā dzīvošana. No fotografijām noraugās stalts, jauneklīgs kungs tumšās acenēs – „neviens nav viņu redzējis citādi, kā ejam ar augsti paceltu galvu un smaidu pat dzīves mākoņainajās dienās.” Tiem, kuŗi gadiem bijuši līdzās Nikolajam Kalniņam, ir savas personiskās atmiņas; savs sākamais būtu viņa skolniekiem. Trimdā viņa devums vērtēts atzinīgi, darbi godalgoti, lasītājiem savukārt palikuši viņa literārie darbi, poētiskā pasaule, kuŗos viņš ierakstījis sevi, savus garīgā spēka avotus. Šī gada 18. maijs būs goda diena Nikolaja Kalniņa tuvajiem cilvēkiem un viņa darbu lasītājiem.

Inguna Daukste-Silasprōģe

Window on Eurasia: Demographic Realities Forcing Moscow to Boost Draft Intake from North Caucasus

Pols Goubls
(Paul Goble)

Stanton, April 30 – Even as some Moscow officials suggest the Russian army would be better off with fewer North Caucasian soldiers or even none at all, the demographic decline among the ethnic Russians at a time of continued growth in many Muslim nationalities has forced the military to dramatically boost draft calls in the North Caucasus.

The current issue of the Daghestani weekly "Nastoyashcheye vremya" reported that Moscow had increased the draft quota from an initial 420 people to 5980 and, adding insult to injury,

noted that draft officials in that North Caucasus republic say that they could easily send "up to 20,000" if that were required.

Three weeks ago, the Daghestani weekly noted, "in a number of Russia media outlets appeared the declaration of the military commissary of Chelyabinsk oblast Nikolay Zakharov to the effect that residents of the Caucasus would not be called into the army because as the media put it, 'the growth of ethnic tensions' caused by their appearance in military units.

In the North Caucasus, such assertions "have generated anger both among draftees and also among the higher military command." In the Daghestan military commissariat, the weekly said, officers said that they "consider such assessments to be an attempt at exacerbating inter-ethnic hostility" and that the courts should take up the matter.

And they noted that the draft quota for Daghestan had been increased from an initial 420 to the final 5980 after Makhachkala asked Moscow to increase it because so many young people from that republic want to serve. But even that number, Yavrus Dzhambalayev, who oversees the draft in Daghestan, said "is not the limit" for his republic.

Today, he continued, there are 27,000 people in the prime draft cohort in Daghestan, "and in fact we could send 20,000 draftees" to the armed forces. "We have many who want to serve and those 7,000 which were called in by the commission have already passed through the process without any excesses."

As to where the Daghestani draftees will serve, he said, they will be in units in the Central, Southern, Eastern and Western districts. They won't serve in their home republic, however; there "only professional soldiers" are used, at least according to the

existing rules of the Russian defense ministry.

What makes this Makhachkala report so striking is that in many predominantly ethnic Russian regions around the country, military commissariats are facing a difficult time in meeting much lower draft quotas because the current prime draft cohort, men born 18 to 20 year ago, is so small.

As a result, commissariats there are being forced to go after students in university and to round up people whose health or criminal backgrounds make them poor candidates for military service, a pattern that is likely to intensify if the current demographic trends continue as scholars now predict.

Many military officers would prefer to have fewer people from the Caucasus in their units believing that such people either cause or trigger ethnic conflicts with soldiers of other ethnic groups and thus reduce unit

cohesion and military effectiveness. But they face serious opposition in taking the steps necessary to make that happen.

On the one hand, many Russian parents actively resent the idea that their children should be at greater risk of being called to military service than the parents of Muslim nationality youth. And on the other, the Russian government cannot easily avoid draft Muslim youth unless it is willing to have a smaller army or to accept serious consequences for the economy.

Moreover, and this may be the most powerful argument against reducing draft quotas in Muslim areas in general and in the North Caucasus in particular. If the Russian military does not take Muslim draftees in ever greater numbers, unemployment and discontent in the North Caucasus will only increase, with some of those not drafted likely choosing to fight another way.

ČIKĀGAS LATVIEŠU BIEDRĪBAI JAUNA VALDE

Šā gada februārī Čikāgas Latviešu biedrība uzsāka savu 76. darbības gadu. Valdes priekšsēdis Armands Birkens biedrības gada sapulcē pateicās valdei par labo sadarbību. Viņš teica: "Priekšnieks bez valdes ir kā automašīna bez riepām. Mūsu spējīgie darbinieki ir rīkojuši skaistus un izcilus sarīkojumus."

75 gadu jubilejas sarīkojumā biedrība godināja bijušos priekšsēžus un esošos goda biedrus, kā arī iecēla jaunus goda biedrus (Oļģertu Cakaru, Albertu Legzdiņu, Ainu Salenieci un Juri Valaini). Tā kā goda biedrs Alberts Raidonis, jaunā goda biedre Aina Saleniece un bijušais priekšsēdis Valdis Tums nevarēja piedalīties oktobra svinībās, viņus apsveica gada sapulcē.

Armands Birkens arī pieminēja Ilmāru Erkmani, kuŗa vārds ir cieši saistīts ar namu un biedrību. Cauri visiem labiem un grūtiem laikiem, viņš ir vienmēr bijis klāt un gādājis par nama pastāvēšanu. Viņu iecēla par goda biedru. Saņemot ziedus, Ilmārs Erkmanis teica, ka pēc Latvijas neatkarības iegūšanas, cilvēki domāja, ka nams tikai vēl kādus piecus gadus pastāvēs, bet tagad ir jau pagājuši divdesmit. Viņš novēlēja biedrībai vēl daudzus darbības gadus jaunajā centrā. Armands Birkens toties viņam vēlēja labu veselību un laimi turpmākās gaitās.

Biedrzine Dace Kezbera ziņoja, ka 2010. gadā miruši divi biedri, bet pienākuši klāt 19 jauni. Biedrībai pašreiz ir 232 biedri (68 mūža biedri).

Kasire Mārīte Plūme sniedza kases pārskatu un pieminēja, ka visi sarīkojumi 2010. gada bijuši finansiāli veiksmīgi, kaut gan rezerves samazinājušās, jo izdevumi nama uzturēšanai ir bijuši lieli.

Nama pārvaldnieks Ilmārs Erkmanis ziņoja, ka namu biedrība cenšas uzturēt cik labi vien

iespējams ar samazinātiem ienākumiem.

Bibliotēkas vadītājs Leo Trinkuns stāstīja par bibliotēkas darbību. 2010. gadā ČLB aizsūtīja pāri par 1000 grāmatām uz pagasta un mazpilsētu bibliotēkām Latvijā. Bibliotēka priedējās par ikkatru ziedojumu grāmatu sūtīšanai uz Latviju.

Māras fonda valdes loceklis Armands Birkens stāstīja, ka fonds, kas ir veltīts Māras Ermanes piemiņai, atbalstīja Rīgas leļļu teātra ciemošanas Čikāgā. Fonds turpinās atbalstīt kultūras pasākumus 2011. gadā.

ČLB kultūras nozaru darbojās rosīgi 2010. gadā. Nozaru vadītāja Danas Šaltānes stāstīja par 2010. gada sarīkojumiem: *Super Bowl* pārraidi, lugu „Šampinjona derības”, filmu „Rūdolfā mantojums”, programmas „Koŗu kaŗi” kopējo skatīšanos, Intas Mierīņas politisko referātu, Miķeļa tirgu, 75. jubilejas balli un kvarteta EJAM Ziemsvētku koncertu. 2011. gadā biedrība ir jau rīkojusi ideju vakaru, kā arī divas Amerikas futbola spēļu pārraides namā.

Revīzijas komisijas locekle Daina Albertiņa paziņoja, ka komisija pārbaudījusi biedrības grāmatvedību, protokolus, nodokļu formas un pārskatus, un atradusi, ka šīs grāmatas ir pareizas un saskan ar ierakstiem un atbilstošiem dokumentiem.

Informāciju par nama pārdošanu sniedza Jānis Vilciņš. Nams esot parādīts dažādām grupām, kam nams esot patīcis, bet tas citu iemeslu dēļ nav bijis piemērots. Diemžēl pircēja trūkuma dēļ divu gadu laikā nama cenu esot bijis jāsamazina.

Daina Jauntirāne sniedza pārskatu par informācijas nozaru darbību. Biedrība turpina izsludināt savus sarīkojumus visos iespējamajos plašsaziņas līdzekļos: biedrības apkārtrakstā „Biedrībā”,

Čikāgas Ziņās, www.cikaga.com, www.latvianusa.com, latviešu radio raidījumā, *Latvians Online*, *Facebook*, *Draugos* (www.draugiem.lv), kā arī pa e-pastu un ar plakātiem latviešu baznīcās un skolā. Tomēr ir vēl tautieši, kuŗi nesaņem biedrības ziņas vai nav droši, kur meklēt informāciju par biedrību. Ir plāns izveidot tīmekļa lapu, lai dotu biedrībai „māju” internetā. Palīdzes izdala aptauju klātesošiem, lai uzzinātu, kā tautieši saņem informāciju par biedrības darbību. Šo aptauju drīz arī izplatīs elektroniski un to varēs izpildīt internetā.

Gada sapulce ievēlēja šādas personas 2011. gada valdē:

Priekšnieks – Armands Birkens

Priekšnieka vietniece – Dace Kezbera

Kasire – Mārīte Plūme
Kasieres palīdzē – Ināra Bundža

Informācijas nozaru vadītāja – Daina Jauntirāne

Informācijas nozaru vadītājas palīdzē – Benita Plūme

Sekretāre – Māra Jauntirāne

Kultūras nozaru vadītāja – Dana Šaltāne

Kultūras nozaru vadītājas palīdzē – Laura Ludika

Biedrzine – Kristīna Čunčule

Biedrzines palīgs – Mārtiņš Daiga

Saimniecības nozaru vadītāja – Māra Kīna

Saimniecības nozaru vadītājas palīgs – Andris Antons

Direktori – Oļģerts Cakars, Aivars Osis, Māris Preiss, Ruta Priedkalne-Zirne, Vija Reinfeldē

Uzticības personas – pārvēlēja Ervīnu Poruku

Revīzijas komisija – Jānis Sedliņš, Paulis Duks, Daina Albertiņa

Nolēma, ka nama pārvaldnieku apstiprinās valde (autores piezīme: marta sēdē valde par nama pārvaldnieku apstiprināja Reini Kalnāju.)

Priekšnieka Armanda Birkena vārds: „Ja uzsversim gaišo nākotni, nebūs neviena mērķa, ko nevarēsīm sasniegt.” Viņš novēlēja valdei un biedrībai rosīgu darbību 2011. gadā.

Daina Jauntirāne

Čikāgas Latviešu biedrības jaunā valde. Rindā no kreisās: Mārīte Plūme, Māra Jauntirāne, Ruta Priedkalne-Zirne, Armands Birkens, Dace Kezbera, Ināra Bundža. 2.rindā: Ervīns Poruks, Leo Trinkuns (bibliotēkas vad.), Vija Reinfeldē, Māris Preiss, Daina Jauntirāne, Benita Plūme, Dana Šaltāne. 3. rindā: Jānis Vilciņš, Andris Antons, Aivars Osis, Reinis Kalnājs, Kristīna Čunčule, Mārtiņš Daiga, Māra Kīna, Oļģerts Cakars

Dziedoņa Žorža Siksnas koncerti Ziemeļamerikā

Populārais liriskais tenors Žoržs Siksnas un mecosoprāns Anna Zaičeva pošas ceļam uz Ameriku, lai mūs iepriecinātu ar skaistām dziesmām. Abi dziedoņi sagatavojuši divus dažādus koncertus. Viens ir daudzpusīgs jautrais koncerts ar komonistu Raimonda Paula populārām dziesmām, tautasdziesmām, operu un operešu ārijām, kas noteikti patiks visiem. Otrais ir garīgās mūzikas koncerts „Skaistas melodijas dievnāmā”.

Žoržs Siksnas Amerikā vēl nav bijis, un varam būt pagodināti, ka jūnijā viņš beidzot būs pie mums.

Aizritējušā gadsimta 70. gados Ž. Siksnas plūca laurus, dziedot Raimonda Paula dziesmas koncertturnejas kopā ar Viktoru Lapčenoku, Noru Bumbieri vai Margaritu Vilcāni. No jauna Ž. Siksnas plašāka publika iepazīta 2009. gadā, kad viņš piedalījās televīzijas programmā „Krodziņā pie Paula” un kopā ar „Jelgavas tirkīza zilās krāsas kori” raidījumā „Koru karī”, izcīnot otro vietu.

Žoržs Siksnas lūdz nesaukt viņu par zvaigzni, viņa ieskatā latviešiem tāds nosaukums nepiestāvo. „Esmu pazīstams dziedātājs, kas dara savu darbu,” viņš teica. Taču viņš ieguvis populāritāti un ir tautas mīlulis.

Aizritējušā gadsimta 90. gados Ž. Siksnas neatteicās dziedāt privātos sarīkojumos. Žoržs Siksnas bija ļoti priecīgs, kad viņu uzicināja dziedāt kopā ar operas solisti Ilonu Bageli prāmja *Baltic Kristina* klientiem. Prāmis no 2002. līdz 2005. gadam braukāja no Rīgas uz Stokholmu un atpakaļ. Estrādes mākslinieks neatteica arī Gunāram Ķirsonam un daudzus gadus dziedāja restorānā „Lido” Krasta ielā. Gar aizkara maliņu palūkojies, kādi zālē viesi – bieži vien tie bija ārzemnieki, Žoržs ātri saplānojis repertuāru. Populārākās dziesmas bija „Vilks ar aitiņu”, „Sargenģelis”, „Genoveva”, „Muļķe sirds”, arī italiešu operārijas. Dziedonis novērojis, ka atsaucīgākie klausītāji ir vācieši un krievi.

Pirms diviem gadiem Žoržam radās iespēja piepildīt senā sapni – dziedāt operā. Dirigents Ilmārs Lapiņš viņu uzicināja sadarboties ar Klaipēdas Valsts mūzikālo teātri.

„Labprāt būtu dziedājis operā Latvijā, taču zinu, kā ir ar skatuves tēlu: redzot mani, klausītājiem visu laiku ausis skanētu „Vālo dzīte” un „Muļķe sirds”, mūzikas atklāti stāsta. Klaipēdā viņš tika pie Ļenska lomas P. Čaikovska operā „Jevgeņijs Oņegins”.

„Cik skaisti tēlot Ļenski – bez acenēm, ieliekot lēcas. Mani nogrimēja, lai izskatos jaunāks, un koņa dāmas dziedāja: „Bednīj junoša...” (Nabaga jauneklīs – krieviski) Žoržs joko.

Par viņu parādījās raksti Lietuvas presē, par Ļenska lomu Žoržs Siksnas saņēma labas Lietuvas un arī Latvijas mūzikas kritiķu atsauksmes. Lietuvas presē arī tika uzsvērts, ka viņš ir slavenā komponista Raimonda Paula dziesmu dziedātājs.

„Man ar Paulu vienmēr bijušas draudzīgi neitrālas attiecības,” atzīst Žoržs. Īsta draudzība abu starpā nav radusies, jo darbā tās nemaz nevar būt. Turklāt „Paulam, tāpat kā man, patīk pajokot.”

Žorža joki maestro ne reizi vien aizkatinājuši. Žoržam bija tikai nedaudz pāri divdesmit, un kopā ar citiem dziedātājiem viņš saņēmis Paula vasaras uzdevumu: meklēt dziesmas, ko dziedāt nākamajā sezonā. „Rakstiet, mēs dziedāsim!” Žoržs atteicās Paulam. „Maestro tādi gājieni nepatika, jo viņš neprot atšaudīties, ja tā var izteikties. Tas gan ir nekaunīgs – maestro toreiz par mani citiem mūziķiem teicis,” Žoržs stāsta.

Taču Žoržs daudz neuztraucas par intrigām un domstarpībām,

Žoržs Siksnas

kādu emocionālajā mūziķu vidē nav retums. Tagad abi ar R. Paulu atkal kopā mūzicē televīzijas raidījumos. Žoržs atzīstas – katrs darba piedāvājums šais laikos ir zelta vērts. Varbūt cilvēkiem, kuri jūtas kā zvaigznes, jāpieprasa miljons par katru darbu un jārauc deguns par necilākākiem piedāvājumiem, bet „cik tad ilgi tāda iespēja viņiem būs? Kamēr ir, lai to izmanto!” To sakot, viņa balsi jūtam smieklu velniņi.

Apmierināts ar dzīvi un smaidīgs, Žoržs gatavs jauniem izaicinājumiem.

„Ja varēju sākt operā dziedāt piecdesmit gadu vecumā, kad citi mani kolēģas beidz dziedāt, tad varu vēl daudz ko,” viņš saka,

tomēr atzīstas, ka darbam Lietuvā vismaz uz kādu laiku metīs mieru. Dziedāt ir skaisti, bet pārāk grūti bijis izbraukāt.

Ziemeļamerikā paredzētie koncerti:

Toronto 16. jūnijā Latviešu centrā;

Toronto 17. jūnijā plkst 11.00 Sv. Jāņa baznīcā – garīgās dziesmas;

Bostonā 23. jūnijā populārā programma;

Priedainē 25. jūnijā Ž. Siksnas vadīs Jāņu vakara balli.

Informāciju var iegūt, rakstot vai zvanot Jānim Bībelniekam, tālr.: 781-326-5085;

e-pasts: jbibelniek@aol.com

Jānis Bībelnieks

Skaista ir jaunība!

Cik piemērots temats Bostonas latviešu skolas jubilejai! Un kā nu ne – šogad apritēja 60 gadu kopš skolas dibināšanas. Jubilejas svinības notika 9. aprīlī *Boylston Schul-Verein* telpās, piedaloties vairāk nekā 200 viesiem.

Skolas pārzine Krisīte Skare sarīkojumā sākumā pastāstīja par tā norisi un tūlīt pēc tam sākās priekšnesumi, ko ievadīja Armanda Ramoliņa un Ginta Grinberga tēlojums, pēc tā skolas vecāki dziedāja dziesmu „Tas bij tik sen”. Skolēnu vecākiem un 4.-8. klašu ansambļiem dziedot „Sveicinām, vēlam!”, staltos puisus tēloja Krišjānis Ūle un Roberts Grots, bet skaisto meitu lomās bija Keita Barisa un Melisa Kreišmane. Vecāki un skolēni dziedāja arī mūsu pašu Pēterā Aldiņa aranžēto „Šūpuļdziesmu”.

1950./51. mācību gads. Kopš tā laika skola darbojusies apmēram 1800 sestdienu! Kopējais skolēnu skaits pārsniedz 400, skolu beidzis 371 absolvents. Skolai bijuši 13 pārzini, un varam lepoties, ka Bostonā ir ģimenes, kurās trīs paaudzju pārstāvji mācījušies latviešu skolā. Krisīte arī atgādināja, ka mūs visus vieno viena valoda un ka draudzības, kas rodas skolā, ir uz mūžu!

Pēc savas uzrunas Krisīte kopā ar Pēteri Aldiņu nodziedāja „Papu, saki mammai pats”. Vecāku ansamblis dziedāja „Sadziedami mēs, bāliņi” un tad Bostonas latviešu skolas absolvents, skolotājs un tēvs Mārtiņš Veidis nodziedāja dziesmu „Testaments” ko pats komponējis un kas kļuvusi par vienu no klausītāju mīlākajām dziesmām.

Uzveduma beigās saknēja „Ai, jel manu vieglu prātu” un „Vēl ir laiks”, šīm dziesmām pievienojās arī viesi. Dziesmām pavadijumu spēlēja skolotāji un skolēni,

Mazie tango deļotāji Žaklīna Kennija un Pēteris Līpacis

1950./51. mācību gads. Kopš tā laika skola darbojusies apmēram 1800 sestdienu! Kopējais skolēnu skaits pārsniedz 400, skolu beidzis 371 absolvents. Skolai bijuši 13 pārzini, un varam lepoties, ka Bostonā ir ģimenes, kurās trīs paaudzju pārstāvji mācījušies latviešu skolā. Krisīte arī atgādināja, ka mūs visus vieno viena valoda un ka draudzības, kas rodas skolā, ir uz mūžu!

Pēc savas uzrunas Krisīte kopā ar Pēteri Aldiņu nodziedāja „Papu, saki mammai pats”. Vecāku ansamblis dziedāja „Sadziedami mēs, bāliņi” un tad Bostonas latviešu skolas absolvents, skolotājs un tēvs Mārtiņš Veidis nodziedāja dziesmu „Testaments” ko pats komponējis un kas kļuvusi par vienu no klausītāju mīlākajām dziesmām.

Uzveduma beigās saknēja „Ai, jel manu vieglu prātu” un „Vēl ir laiks”, šīm dziesmām pievienojās arī viesi. Dziesmām pavadijumu spēlēja skolotāji un skolēni,

Dzied vecāku un skolotāju ansamblis

pierādot, ka latvieši ir mūzikāli talantīgi. Priekšnesumam beidzoties, uzveduma dalībnieki izpelnījās lielas ovācijas.

Dejas sākās ar Karmenas un Jāņa Ziediņa vadītu polonēzi, kurā piedalījās gandrīz visi viesi, un telpas pat šķita par mazu. Dejas turpinājās līdz vēlam vakaram, un sarīkojuma apmeklētājiem bija iespēja gan satikties ar bijušajiem skolas biedriem, gan iepazīties ar jauniem draugiem.

Vakara gaitā Mairas Galiņas vadībā notika izsole, kurā bija iespēja savā īpašumā iegūt latviešu alus darītavas *Blue Hills Brewery* grozu, vīna grozu, gleznu, biļetes uz atrakciju parkiem un daudz ko citu, piemēram, izsolīja arī lidojumu ar hēlikopteru. Varēja arī piedalīties izlozē un gredmēties atmiņās, vērojot brīnišķīgu attēlu izstādi, ko sagatavoja Annija Reinberga, Valda Grinberga un daudzi palīgi.

Šķiet, visi viesi, atstājot balles zāli, bija labā omā un līdzī paņēma jaunas atmiņas, ko pievienot jau esošajām.

Liels paldies skolas pārzinei

Krisītei Skarei, Mairai Galiņai, Valdai Grinbergai, Pēterim Aldiņam, visiem skolas vecākiem,

skolotājiem un skolēniem par brīnišķīgu vakaru!

Maija Deklava

SLAVA DIEVAM DZIESMĀS

Kalamazū Latviešu apvienotās draudzes koņa ugunskristības

Saules apspīdētā Augšamcelšanās rīta dievkalpojumā dievnama telpu pildīja jaundibinātā koņa dziesma „Kristus cēlies!” dirigenta un koņa dibinātāja Rūdolfa Kalnmala vadībā. Ērģeļu pavadijumu spēlēja draudzes ērģelniece Dace Koplande (*Copeland*). Majestātiskās skaņas cēlās pāri dievlūdžēju pulkam un šķita atstājam telpu un paceļamies uz debesīm Dieva godam un slava. Sarežģīto kompozīciju veikli vadīja dirigenta drošie mājiņi. Kā vēlāk pie brokastu galda savā uzrunā teica koņa priekšniece Gaida Veidemane, Kalamazū latviešu draudzes koris pašreiz ir vienīgais latviešu draudžu koris Mičiganā. Arī Pūpolsvētdienas dievkalpojumu papildināja dzidro balsu – G. Grīviņas, V. Krievas,

I.Reines un G. Veidemanes kvartets. Draudzes mācītāja B. Puiķe pateicās un cildināja dziedātājus, kuri ar savām balsīm izteica dievlūdžēju vēlmi slavināt Dievu un Kristus augšamcelšanos.

Pēc dievkalpojuma draudzes locekļi pulcējās dievnama sabiedriskā telpā uz Lieldienu brokastīm. Skaisto ziedu dekorējumu un bagātīgi sarūpēto ēdienu galdu pārzināja Māriete Grinberga ar palīgiem. Gados vecākajiem draudzes locekļiem prieku sagādāja mazo bērniņu čalas un prieks bija arī redzēt jaunos draudzes locekļus, kuri piedalījās dievkalpojumā, apzinādāmie Kristus Augšamcelšanās rīta nozīmi viņu dzīvē.

Ile Šimane

4. maijs - Latvijas nācijas pašnoteikšanās svētki

Skandālo aicinājums par jaunu Latvijas ideju

Šā gada 7. aprīlī Saeima pieņēma grozījumus likumā par svētku, atceres un atzīmējamām dienām. Tika mainīts 4. maija svētku nosaukums - 4. maijā tiks svinēta nevis vairs Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena, bet gan **Latvijas Neatkarības atjaunošanas diena**.

Saeimā notika svinīgā sēde. Saeimas priekšsēde Solvita Āboltiņa svētku uzrunā sacīja:

4. maijs ir Latvijas nācijas pašnoteikšanās svētki. Diena, kurā mēs pirms divdesmit viena gada apzinām sevi kā valsti. Diena, kas skaidri parāda, kāds spēks ir ticībai, pārliecībai un kopīgai cērībai. Tauta, kas spēj vienoties savā pārliecībā par nākotni, kļūst par nāciju. Un nācija veido valsti.

Saeimas priekšsēdes uzrunā ieskanējās arī cits tonis:

Tā būs traģēdija, ja vistuvākajā laikā nespēsīm definēt jaunu Latvijas ideju, tādu Latviju, kas iedrošies un spēš pastāvēt modernā Eiropā, tādu, kas dos spēku un brīvību tautas garam, tādu, kas garantēs patvērumu un aizsardzību grūtā brīdī. Tādu, kas iedvesmos dzīvei, darbam un mīlestībai. Nu ir tas brīdis, kad jāpasaka – nepatīkamu pārsteigumu vairs nebūs. Mēs vairs necelsim nodokļus, bet virzīsimies uz plānotu, pārdomātu nodokļu samazināšanas reformu. Valdības uzdevums ir piedāvāt ilgtermiņa stratēģiju, kas skaidri norādītu termiņus svarīgākajām pārmaiņām, kuŗas ietekmētu tautsaimniecību. Viens no galvenajiem šobrīd izvirzāmajiem mērķiem nepārprotami ir eiro ieviešana 2014.

Valsts augstākās amatpersonas (no kr.) – Saeimas priekšsēde Solvita Āboltiņa, Valsts prezidents Valdis Zatlers un Ministru prezidents Valdis Dombrovskis dodas nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa. Ziedi Brīvības pieminekļa pakājē tika guldīti Latvijas ģeogrāfiskās kontūras veidolā

gadā, un tam jāgatavojas ne tikai izpildāmo Māstrichtas kritēriju izpratnē. Ir jāsaprot un jāprot izmantot eiro ieviešanas pozitīvās sekas, jāskaidro ieguvumi – ērtības, stabilitāte, valsts ekonomiskā drošība, aizņēmumu pārfinancēšanas izmaksu samazinājums, jauna ekonomiskā identitāte. Tas viss var ievērojami stimulēt Latvijas tautsaimniecību, vairojot arī iedzīvotāju drošību un labklājību.

Latvijas neatkarības atjaunošanas gadadienas svinības Rīgā pulcēja dažādašā gadagājuma interesentus. Vairāki simti cilvēku bija pulcējušies, lai noskatītos, kā valsts augstākās amatpersonas noliek ziedus pie Brīvības pieminekļa. Pēc svinīgā brīža ar klātesošajiem sasveicinājās un viņus svētkos sveica Valsts prezidents Valdis Zatlers. „Latvijas neatkarības atjaunošanas diena

saskan ar dabas atmošanās laiku, ar iemilšanās laiku,” sacīja prezidents. „Tāpēc novēlu visiem Latvijas iedzīvotājiem katru gadu no jauna 4. maijā iemilēties mūsu valstī, lai dzimtenes mīlestība tiktu neatlaidīgi stiprināta un iedvesmotu labiem darbiem Latvijas tautas labklājības celšanā.”

Īpaši lielu interesi sanākušie izrādīja par iespēju apmeklēt Latvijas Nacionālās bibliotēkas būvlaukumu, kur dienu iepriekš bija notikuši Spāru svētki. Kopumā LNB jauno ēku 4. maijā apmeklēja ap 3000 cilvēku.

Cits 4. maijs

Diemžēl 4. maija svētku noskaņas nebija viscaur Latvijā. Rīgā, Esplanādē, pie Raiņa pieminekļa pulcējās cilvēki, kuŗi neredz iemeslu svinībām. No-

tika kustības „Tautai pietiek” mītiņš pret *Latvenergo* tarifu paaugstināšanu. Runās skanēja prasība demisionēt ekonomikas ministram Artim Kamparam, tika aicināts uzstāties pret „Latvijas ekonomisko okupāciju”.

Sarīkojuma organizatore, Jēkabpils žurnāliste Iveta Rīdere atzina, ka ne jau visiem 4. maijā ir svētku izjūtas. Šķiet, tauta un politiķi dzīvo divās dažādās Latvijās. Valsts neatkarības gados iegūti tikai parādi un iedzīvotāji spiesti braukt peļņā uz citām valstīm. Šobrīd tautas izdzīvošanai mums trūkst veselības aprūpes un izglītības. Kamēr viena daļa tautas ir vīzēs, neliela saujiņa pamanijusies nelikumīgā ceļā iegūt miljonus.

Akcijas „Tautai pietiek” gājiena dalībnieki pie Brīvības pieminekļa nolika Latvijas aprisēs izgrieztas papīra lapas ar politiķu nesadzirdētām sūdzībām un vēlējumiem. Demonstratīvi tika saplēsts „antiglobalistu” līdzpaņemtais ES karogs.

Godina Otrā pasaules kara upuru piemiņu

Brāļu kapos 8. maijā pieminēja Otrajā pasaules karā bojā gājušos. Ceremonijā piedalījās Valsts prezidents Valdis Zatlers, Saeimas priekšsēde Solvita Āboltiņa (*Vienotība*), aizsardzības ministrs Artis Pabriks (*Vienotība*), Nacionālo bruņoto spēku komandieris ģenerālmajors Raimonds Graube, Rīgas pilsētas galva Nils Ušakovs (*Saskaņas centrs*) u.c. Plaši pārstāvēts bija diplomātiskais korpus.

Ceremonijas laikā skanēja Lat-

vijas himna, tika nolikti ziedi un vainagi, pēcāk sarīkojuma viesi uzklaušija mācītāja aizlūgumu, lai Dievs svētī un sargā latviešu tautu, nes tai mieru, Otrā pasaules karā kritušo dvēseles ievē Dieva valstībā.

Patlaban 8. maiju Latvijā piemin kā Nacisma sagrāves dienu un Otrā pasaules kara upuru piemiņas dienu, bet 9. maiju – kā Eiropas dienu.

Godinot Otrā pasaules kara upuru piemiņu, 8. maijā aizsardzības ministrs Artis Pabriks (*Vienotība*) un Nacionālo bruņoto spēku komandieris ģenerālmajors Raimonds Graube nolika ziedus Rīgas Brāļu kapos. Fabrika ieskatā civilizētai nācijai ir jāizrāda cieņa visiem, arī pretinieku kritušajiem karavīriem.

Pēcpusdienā Pabriks un Graube devās uz Lestenes Brāļu kapiem, lai godinātu karavīrus, kuŗi Otrā pasaules karā krituši Latviešu leģiona rindās. Atceres sarīkojumā atklāja piemiņas plāksnes ar 350 kritušo Latvijas armijas virsnieku, instruktoru un leģiona karavīru, tostarp arī desmit kritušo Lietuvas un Igaunijas karavīru vārdiem. Piemiņas brīdī Lestēnē piedalījās Lietuvas aizsardzības ministrs Rasa Juknevičiene un tika nolikts Igaunijas aizsardzības ministra Marta Lāra sūtītais vainags.

Dzūkstes pagastā Pabriks nolika ziedus arī Otrā pasaules kara vācu armijas karavīru kapos, kuŗos guldīti vācu un latviešu karavīri, un padomju armijas kapos, kuŗos apglabāti latviešu un krievu karavīri.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Prezidenta runa

Valsts prezidents Valdis Zatlers 26. aprīlī Latvijas Universitātē nolasiya publisku lekciju „Stratēģiska un gudra valsts. Redzējums nākotnē”. Runa iezīmēja turpmākos uzdevumus Saeimai un valdībai, kā arī paša prezidenta prioritātes, ja viņš tiktu pārvēlēts uz nākamajiem četriem gadiem. Prioritātes būtu:

- * **Fiskālā disciplīna.** Jāveido īpaša padome, kā arī likumdošanas bāze, lai politiķiem būtu stingri principi budžeta veidošanai;
- * **nodokļu sloga pārņemšana** no darbaspēka uz luksa precēm;
- * **demografijas** veicināšana;
- * **tautas vēlēts prezidents** un prezidenta pilnvaru palielināšana, tostarp paredzot plašākas iespējas atlaist Saeimu; pilsoniskās sabiedrības veidošana, **varas krīzes novēršana**; ekonomiski izdevīgas **kaimiņattiecības ar Krieviju**; eiro ieviešana.

ASV kultūras pavasaris Latvijā

Rīgā un vairākās citās Latvijas pilsētās 26. aprīlī ar plašu programmu sākās ASV kultūras pavasaris *Food for the Soul* (“Barība dvēselei”). Tas turpināsies līdz 28. maijam. Sarīkojumus caurstrāvo saikne ar Latviju, un starp tiem ir vairāki koncerti un kinoprogramma, kā arī mazāk pazīstami ASV kultūras faktori.

Bez maksas koncertu 29. aprīlī

Anglikāņu baznīcā sniedza tradīcijām bagātais daudzdzimņu Čikāgas bērnu koris. Programmā bija gan korim sacerēta oriģinālmūzika, gan garīgā mūzika. Koris 30. aprīlī uzstājās kopā ar pazīstamo dziedātāju Bobiju Makferinu. Saksofona cienītāji 10. maijā Balvos, 11. maijā Talsos un 13. maijā Latvijas Mūzikas akadēmijā Rīgā klausījās klasiskās un mūsdienu mūzikas koncertus, ar kuŗiem priecēja Rīgas Saksofonu kvartets un amerikāņu saksofonists Kriss Bitijs. Dzintaru koncertzālē 28. maijā kopīgā koncertā uzstāsies Čikāgas blūza dīva Nellija Trevisa un starptautiski pazīstamā latviešu grupa *Latvian Blues Band*.

Rīgā dzimušajam talantīgajam amerikāņu fotografam **Filipam Halsmanam** 2. maijā kinoteātrī “Rīga” atklāja fotoizstādi “101 *LIFE* žurnāla vāka foto”. Fotografs 30 gadus sadarbojies ar šo pazīstamo žurnālu, kopumā publicējot 101 fotogrāfiju uz žurnāla vāka. Tas ir nepārspēts rekords. Par godu F. Halsmanam pie Dekoratīvās mākslas un dizaina mūzeja atklāja piemiņas plāksni.

ASV vēstniece apmeklēja Ropažu vidusskolu

ASV vēstniece Latvijā Džūdita Gārbere 5. maijā apmeklēja Ropažu vidusskolu, kur notika Paraolimpiskās dienas sarīkojumi. Tajos piedalījās skolēni no

Vēstniece Džūdita Gārbere sasveicinās ar Paraolimpiskās dienas sarīkojuma dalībnieku, Latvijas ratiņbasketbola izlases dalībnieku Kārlī Podnieku

vispārīgglītojošām skolām un skolēni ar īpašām vajadzībām. Projekts „Paraolimpiskā diena skolā” tiek īstenots vairākās Latvijas pilsētās, lai populārizētu paraolimpiskās kustības misiju, sagādājot iespēju skolēniem piedalīties dažādās sporta aktivitātēs, tikties ar paraolimpisko spēļu dalībniekiem un novērtēt apkārtnes piemērotību cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Šis iniciatīvas mērķis ir veicināt toleranci un līdzvērtīgas attiecības starp cilvēkiem ar un bez īpašām vajadzībām.

Uzrunā skolēniem ASV vēstniece Latvijā sacīja: „Vienmēr prieks

redzēt, ka jaunieši kopā labi pavadā laiku. Sports un iejūtība pret citiem cilvēkiem vieno cilvēkus daudzās valstīs.”

Gaismas pils Spāru svētki

Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) jaunās ēkas būvnieki 3. maijā svinēja Spāru svētkus. Bija sasniegta celtnes augstākā virsotne – 67,07 m. Pēc latviešu tautas tradīcijām, kad ēkas būvniecībā sasniegts tās augstākais punkts, uz tās spārēm uzliek vainagu un ēkas saimnieks būvniekiem rīko Spāru svētkus. Nacionālās bibliotēkas Spāru svētki ir ievērojams

notikums, jo iezīmē jaunu pagriezienu ēkas būvniecības procesā un tuvina to nobeigumam.

Latvijas Nacionālās bibliotēkas Spāru svētku ceremoniju noskatījās Valsts augstākās amatpersonas. No Amerikas bija ieradies *Gaismas pils* projekta autors, pasauleslavenais arhitekts Gunārs Birkerts.

Latviešu fotogrāfs uzvarējis pasaules mēroga konkursā

Latviešu fotogrāfs Alnis Stakle uzvarējis fotomākslas konkursa *Sony World Photography Awards* arhitektūras kategorijā. Balvu viņš saņēmis par seriju *Lost:Paris*, kas tapusi Parīzē.

Visās kategorijās uzvarējušie darbi tiks izstādīti kultūras un mākslas centrā *Somerset House* Londonā, kur līdz 22. maijam norisināsies vērienīgs starptautisks fotomākslas festivāls. Kopumā šā gada konkursam tika iesniegti vairāk nekā 105 000 darbu no 162 valstīm.

Sony sponsorēto *World Photography Awards* 2007. gadā izveidoja Pasaules fotografijas organizācija. Šī organizācija atbalsta profesionālo, amatieru un studentu fotogrāfiju, radot vietu, kur izrādīt pašreizējās tendences foto žurnālistikā, mākslas un komerciālajā fotografijā.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LAIKU UN VIETU MIJĀS

Kur tu teci, Gailīti manu?

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

60% : 40%. Šis samērs ir vēstures apstākļu radīts lāsts, Eiropā unikāls. Latvijas pamattautai jāreķinās ar blīvu blāķi - dažādas etniskas izcelsmes cilvēkiem, kuŗus vieno tikai tas, ka viņi mājās runā krieviski - tās milzu zemes valsts valodā, kas sākas tepat aiz Zilupes un plešas līdz Klusajam okeanam.

Rīgas krievvalodīgajā avīzē Čas šai sasodītajai problēmai pieskaŗas vīrs, kuŗa vārds ir *Garri Gailītis*.

Viņš acimredzot neparko negrib būt Harijs Gailītis. Viņa skatījumā garie gadi, kas nodzīvoti PSRS sastāvā, bijuši svētīgi latviešu tautai un tās valodai.

Savā rakstā *Mūsu tvaikonis dodas uz gaišu pagātni* viņš apgalvo, ka vislabākā integrācija veicama pārbaudītajā *padomju* garā, tikai jāatceras, cik jauki laiki latviešu valodai bijuši pēc Staļina nāves, īpaši Breņņeva valdīšanas gados. *Garri Gailītis* 1965. gadā beidzis P. Stučkas vārdā nosauktās Latvijas Valsts universi-

tātes Filoloģijas fakultāti un tulkojis latviešu prozistu darbus, kā arī strādājis trijās Rīgas lielākajās bibliotēkās... un pārliecinājies, ka latviešu valoda nostūmusi naba-ga krievu valodu otršķirīgā vietā. So apgalvojumu autors balsta ar piemēriem, ka Maskava gribējusi veicināt t.s. brālīgo republiku t.s. nacionālos kadrus un sekmējusi latviešu literātu darbu tulkojumus krievu valodā, nodrošinot prāvus metienus. Viņš nemin ne vārda par to, ka visa lietvedība šajos gados notikusi krievu valodā, ka cenzūra (Glavļits) un LKP CK ideoloģijas un kultūras nodaļā centīgi slāpējušas un žņaugušas latviešu literātūru un mākslu un ka tas, kas tai laikā patiešām bijis labs, sasniegts par spīti režīmam, nevis pateicoties tam.

Latviešu valoda "padomju" gados dominējusi (!) tāpēc, ka neviens to neuzspieda, kuŗš vien gribēja, runāja latviski, uzsvēŗ *Garri Gailītis*. Viņaprāt tai laikā latviešu valoda bijusi otrā valsts valoda, jo ielu nosaukumi bija abās valodās. Tā bijusi "reāla un galvenais, brīvprātīga integrāci-

ja", raksta autors.

Viņš, protams, nevelas atcerēties, ka demografiskā spiediena rezultātā latviskums draudēja paredzamā nākotnē kļūt par tādu kā etnografisku reliktu Rīgas jūras līča piekrastē.

Nepārspējams ir autora padoms: "Integrātoru kungi, piestipriniet pie mājām plāksnītes ar latviskiem un krieviskiem ielu nosaukumiem, un jums viss izdosies (...). Esmu pārliecināts - ja tagad izdosies panākt, lai krievu valoda pie mums kļūtu par otro valsts valodu, tas tā arī būs. Viss ātri nokārtosies, mūsu etniskās problēmas izzudīs, un valstiska integrācijas programma nevienam vairs nebūs vajadzīga."

Rezultātā būs duāla latviešu un krievu kopvalsts jeb Latkrievija. Tad *Garri Gailītis* būs paraugs visām dzimtsarakstu nodaļām...

Tikmēr turpinās provokatoriskas akcijas ar mērķi atraut Latgali no Latvijas vai vismaz uzrīdīt *čangaļus čiuļiem*.

Kā ziņo Čas, Daugavpilī pagrīdnieki, rikodamies *Krievu kopienas kongresa* vārdā, izplatījuši

skrejlapu, kuŗā teikts: "Latvieši sagrāba mūsu Krievu zemi Latgali ar varu un viltu 1920. gadā, piepalīdzot poļiem un Antantei (...) Latviešu okupanti, atdodiet mums mūsu zemi un mūsu brīvību!"

Krietni gudrāk avīzē *Vesti Se-godņa* sprieŗ *Apvienotā krievu kopienas kongresa (OKROL)* līdzpriekšsēdis Aleksandrs Gaponenko, kam Latgale ir "Latvijas trūcīgā pameita" un "tuksnesis Eiropas sētaspusē". Viņš min, ka Latgale (14 549 kvadrātkilometru) aizņem 22,5 % Latvijas kopplatības, un liek saprast, ka "ezerzemē pastiprinājies separātisks noskaņojums". Gaponenko pats nepiekrīt tiem, kas prasa atdalīt Latgali no Latvijas, bet vienlaikus pauŗ domu, ka LR Satversmes ietvaros "Latgale pelnījusi lielāku patstāvību".

Gaponenko kopā ar Lindermanu un Osipovu vada akciju, kuŗas mērķis ir savākt 10 000 parakstu prasībai piešķirt krievu valodai otrās valsts valodas statusu. *Saskaņas centra (SC)* Saimeas frakcijas priekšsēdis Jānis

Urbanovičs līdz šim laikam norobežojies no šīs ierosmes, nevēlēdamies iemantot ekstrēmista slavu, bet tagad viņš kādā tīmekļa portālā (*IMHOclub*) Lindermanu un Osipovu dēvē par "goda un cieņas bruņiniekiem", un "katra godīga SC piekritēja pienākums ir palīdzēt viņiem".

Urbanoviču krietni pārspējis cits latvietis - profesors Leons Taivāns, kas kļuva bēdīgi pazīstams ar savu priekšlikumu - "mest Dainu skapi ārā pa logu". Tagad viņš intervijā *NRA* žurnālistam Benam Latkovskim "atzīst, ka latviešiem ir līdzīga īpašības kā primitīvajām Afrikas ciltīm". Raugi, latvieši ar savu folkloristisko latviskumu nav nekādi rietumeiropieši - "tad jau mēs piedēram pie primitīvas cilšu sabiedrības - tāds neparasts anklāvs Eiropas viducī".

Tātad - mežoni? Tad jau Nikolaja Kabanova tipa rakstoņi ir augstsirdīgāki - viņiem latvieši ir *hutorjaņe*, tādi aprobežoti viensētnieki. Tomēr progress, vai ne?

Franks Gordons

TIPISKS POLĪTIKĀNISMS

Nedēļas laikā Latvijā risināti vairāki jautājumi, kuŗi kārtējo reizi apliecina, ka Latvijas politikāniem nevar uzticēties.

Vispirms par politisko partiju financēšanu. Latvijas Korupcijas novēršanas un apkāŗošanas birojs (KNAB) pieprasīja un Ministru kabinets (MK) apstiprināja jaunus noteikumus par fiziskām personām, kas ziedo naudu partijām. Jaunajos noteikumos paredzēts, ka partijām jāatklāj ziedotās naudas avots, pretējā gadījumā tā būtu jāpārskaita Valsts kasē. Taču jautājums nonāca Saeimā, kur atbildīgās komisijas deputāti viens, divi nolēma, ka projekts esot „nekvalitatīvs” un tāpēc sūtāms atpakaļ Ministru kabinetam, lai ministri ciešāk padomā.

Pret šo lēmumu nostājās deputāti no *Vienotības* un *VL/TB/LNNK*, aizrādot, ka KNAB pieprasījis tieši ātrāku, nevis lēnāku jautājuma risināšanu. Te nu ir viena no situācijām „kod, kuŗā pirkstā gribi, visi sāp”. No vienas puses, ja KNAB un MK izstrādājuši brāķi, tad tas neko labu nevēstī nedz par mūsu centrālo izpildvaru, nedz arī par pretkorupcijas aģentūru. Taču, no otras puses, runa tomēr ir arī par prastu politikānismu. Protams, politikāniem nekas nepatīktu labāk kā situācija, kuŗā absolūti jebkuŗš cilvēks vai uzņēmums no absolūti jebkuŗas valsts absolūti jebkuŗā brīdī varētu ziedot absolūti jebkuŗu naudas summu jebkuŗai partijai. Jādomā, pat kasmīgākie partiju

„melno kasu” aizstāvētāji saprot, ka nekas tāds pat mūsu tēvzemē neietu cauri, bet kāpēc nepamēģināt maigāku variantu - jautājumu uzskatīt par futbola bumbu, ko var spārdīt šurpu, turpu bez vārtu iegūšanas. Piedēvām tās partijas, kuŗas atbalstīja lēmumu, visas ir ar apšaubāmu finanču vēsturi, it īpaši tās divas, kuŗas apvienojušās aliansē *Par labu Latvijai*.

Otrs jautājums saistāms ar mūžam aktīvo Saeimas deputātu Aināru Šleseru. Visnotaļ negaidīti viņš kādā televīzijas intervijā paziņoja - viņa rīcībā esot „pierādījumi”, ka Latvijas slepenie dienesti ilgstoši noklausījušies telefona sarunas dažās viesnīcās „Rīdzene” viesu istabās, arī tais apartamentos, kuŗos, ieradusās Latvijas galvaspilsētā, mēdz uzturēties pasaules vadošās amatpersonas. Ja šis apgalvojums ir patiess, tad tas nūdien ir satriecoši, jo Latvijā telefona sarunu noklausīšanās ir iespējama tikai ar tiesneša sankciju un maz ticams, ka atrastos tiesnesis, kas bez īpaša iemesla dotu atļauju noklausīties, teiksim, augstas ASV amatpersonas sarunas.

Taču arī te runa ir par informācijas avotu. Šlesers mums ir paraugbērns tai ziņā, ka nevienam citam politikānim nepiemīt tik liela indeve laist pār lūpām absolūti visu, kas ienāk prātīnā. Būdams Rīgas domes priekšsēŗa vietnieks, Šlesers solīja radīt 50 tūkstošus darba vietu. Nekas tamlīdzīgs nenotika. Vides aizstāvju viņš ir saukājis par „mulķiem un stubeņiem”, jo tie traucē celtniecības ieceres galvaspilsētā. Savukārt par Valsts kontrolieri Ingunu

Sudrabu Šlesers atļāvās apgalvot, ka viņai pie valsts austrumu robežas acimredzot ir kaut kādas personiskas biznesa intereses un tāpēc viņa kritizē tur notiekošo. Un radās nepieredzēta situācija - Valsts kontrolierē toreizējo valdības ministru iesūdzēja tiesā par goda un cieņas aizskaršanu, un nesen pēc tiesas sprieduma Šleseram nācās Sudrabai publiski atvainoties.

Tomēr tas bija iekšzemes jautājums, bet apgalvojumam, ka ārvalstu amatpersonas Latvijā nevar justies drošas par savu sarunu nenoklausīšanos, iespējama stipri plašāka un skandalozāka rezonance. Valsts prezidents Valdis Zatlers Šleseru *izsauca uz tepiķa*, lai tas paskaidro savu apgalvojumu. Prezidents neko īpašu par sarunā spriesto nav teicis, taču ir zināms, ka nekāds konkrēts pierādījums Šlesers nav licis galdā. Vai tā ir atbildīga politiķa rīcība? Būtisks te ir jautājums - kāpēc šāda informācija nonākusi tieši parasta opozīcijas deputāta Šlesera rīcībā, nevis, teiksim, Saeimas Nacionālās drošības komisijā, kuŗas loceklis viņš nav. Sliecos piekrist Saeimas deputāta un kādreizējā KNAB vadītāja Alekseja Loskutova teiktajam: „Man šķiet, ka Šlesera kungam, kopš viņš ir nobīdīts no lēmumu pieņemšanas, radies uzmanības trūkuma sindroms. Ar skaļiem paziņojumiem viņš nāk klajā katru otro mēnesi.” Jādomā, šai jautājumā notiks nopietna izmeklēšana, un, ja izrādīsies, ka tik tiešām kāda drošības iestāde ir pārkāpusi likumu, galvām būs jāriņķo. Taču fakts, ka ar šo

paziņojumu klajā nācis tieši Šlesers, vismaz manās acīs to padara krietni mazāk ticamu.

Par politikānismu jādomā arī Valsts prezidenta vēlēšanu sakarā. Ap šo jautājumu politikāni ir taustījušies jau sen. Zelta akcija šajā procesā pieder „koalīcijas partnerim” *Zaļo* un zemnieku savienībai (ZZS), kuŗas boss Saeimā Augusts Brigmanis par vēlēšanām smīn un stāsta, ka viņam nekas nebūtu pret Valža Zatlēra ievēšanu vēl uz četriem gadiem, bet savā frakcijā viņš visas balsis nevarot garantēt, un arī *Vienotības* frakcijā, kuŗas ļaudis solījuši vienbalsīgu atbalstu V. Zatlēram, varētu gadīties tāpat, tāpēc ZZS Zatlēra izvirzīšanā nepiedalīšoties.

Šis ir kārtējais politikāņu izricības paraugs. Vismazāk viņiem rūp, cik labs prezidents V. Zatlērs ir bijis iepriekšējos četrus gadus un cik labs prezidents viņš būs nākamā četrus gadu laikā. ZZS *zaļajā* spārnā daži deputāti nedomājot, ka Zatlērs ir pietiekami *zaļš* prezidents. Tas ir ļoti dīvains apgalvojums no *zaļo* cilvēku puses, kuŗi, lai tiktu pie teikšanas, ir sabrāļojušies ar pesticīdu lietojumiem zemniekiem. Kādas viņiem ir morālas tiesības runāt par *zaļumu*?

Galvenais jautājums te šobrīd ir par kārtējo slepenību Valsts prezidenta vēlēšanās. Tas nozīmē, ka ikviens deputāts, nonākot pie urnas, var rīkoties, kā viņam labpatīk, un nevienam pēc tam nebūs par to jāatbild. Te nu mums ir jau pietiekami sena negatīva pieredze. Kad pienāca laiks pārvēlēt Ģenerālproku-

roru Jāni Maizīti, vairākums deputātu solīja viņu atbalstīt, bet, kad bija saskaitīti slepus aizpildītie biļeteni, izrādījās, ka atbalsta nepietiek. Piedēvām vismaz desmit „tautas kalpu” rupji meļoja, ka ir balsojuši par Maizīti.

Ja prezidenta vēlēšanas būtu bijušas atklātas pirms četriem gadiem, tad, ļoti iespējams, Valdis Zatlērs patlaban nebūtu Valsts prezidents, jo jautājumi par to, ka viņš ārsta darbā ir ņēmis kukuļus un nav tos uzrādījis valsts amatpersonas deklarācijā, bija pietiekami nopietni un diez vai būtu atradies Saeimas vairākums, kas atklāti atzītu, ka kukuļņemšana un melošana amatpersonas deklarācijā ir apbalvojama ar ievēšanu valsts pirmās personas amatā. Taču lietas būtību tas nemaina. Nav absolūti neviena iemesla, kāpēc Saeimas „gudrajām galvām” par amatpersonām būtu jābalso slepus. Kas tām slēpjams? Vai tautai nav tiesību uzzināt, kā tās pārstāvji balso un kāpēc? Kad jautājums par atklātību iepriekšējo reizi nonāca parlamentā, vairākums deputātu gluži paredzamā kārtā to noraidīja. Politikāniem daudz labāk patīk aizkulises. ASV Senāts, piemēram, atklāti balso par visām amatpersonām, un nav iemesla, kāpēc Latvijā parlaments nevarētu rīkoties tieši tāpat. Vēl jo vairāk tāpēc, ja zinām, ka vismaz pēdējo piecu gadu laikā tais brīžos, kad politikāni ir balsojuši slepeni, lēmums visbiežāk ir bijis apšaubāms.

Kārlis Streips

Optimistiskie namsaimnieki no Otlanu dzimtas

Ligitas Kovtunas saruna ar architekti Guntu Cepurīti un būvinženeri Egilu Otlanu

Nams Rīgā, Merķeļa ielā Nr. 5, liels un stalts dižojas starp citiem tādiem pašiem namiem abpus dzīvās ielas. Tepat pretī Rīgas Cirks, krodziņu un tirgotavu skaļās rindas, bet pārsimt soļu tālāk kā mierīga un zaļa oaze Vērmaņdārzs. Savulaik šis rajons bijis daudz bagātāks zaļumiem, te bijuši arī dārziņi. Taču dzelzceļa stacijas tuvums un citādi izdevīgā centra vieta laika gaitā apbūvēta jo biezi. Istenībā pēc adreses Merķeļa iela 5 atrodami divi nami, otrs – pagalmā, aizslēpies aiz augstā ielas nama, bet nu jau arī „uzaudzis” par četrarpus stāvu celtni. Nami savulaik piederējuši liķieņu un alus rūpniekam Jēkabam Otlanam (tepat pagalma namā savulaik ražoti liķieři), bet kopš 1996. gada te saimnieko trīs šīs dzimtas atvases – Egils Otlans, Gunta Cepurīte un Ināra Gotelli. Visi mīt Amerikā un tur nokļuvuši jau agrā bērnībā pa latviešiem labi zināmo ceļu – „caur” Eslingenu uz Čili un tālāk...

Jaunie īpašnieki namus saņēma dāvinājumā no Jēkaba dēla Viktora Otlana un meitas Margrietas Bušs, un dāvinātāji var būt mierīgi, ka nami ir nonākuši drošās un pārliecinošās rokās: Gunta ir arhitekta, Egils – būvinženieris. Turklāt, kad 2003. gadā jaunie saimnieki sāka plānot pārbūvi, Gunta aktīvās darba gaitas jau bija beigušas un ar savu „profesionāla aci” varēja sekot līdzi visiem procesiem. Egils savukārt darba gaitās Latvijā pavadīja diendienā pēdējos trīs gadus, jo strādāja ASV vēstniecības jaunās ēkas būvdarbos.

„Pirmo reizi senču nama pagalmā ielūkojāties Rīgas apmeklējuma laikā 1990. gadā, un kāda dzīvokļa īrnieks, uzvārdā

Gunta Cepurīte un Egils Otlans sava nama priekštelpā. Fonā – Jēkabs Otlans

Dubins, mums laipni parādīja arī iekštelpas. Tas bija emocionāls brīdis kā man un Tālim (Guntas dzīvesbiedrs), tā mūsu bērniem...” stāsta Gunta.

„1994. gadā Viktors un Margrieta atguva īpašumu. Sadarbojāties ar kvalificētu Latvijas advokāti, tāpēc veicās raiti un ātri. Kad sākām pārbūvi, visus pagalma mājas iemītniekus izvietojām ielas namā, jo tika nojaukts viss līdz nesošajām sienām. Skaidrs, ka bija jāpārbūvē arī visas komunikācijas. Par pusotru metru „pacēlām” bēniņus, un nu namā ir arī divi divstāvu dzīvokļi. Kopumā ir astoņi mēbelēti dzīvokļi, bet pirmajā stāvā – biroji.”

Gunta un Egils mani sagaida sakoptajā namu iekšpagalmā, bet lielais pārsteigums gaida

priekšnamā – uz tā sienām vārda tiešā nozīmē izlasāma vai visa nama vēsture un aplūkojami vecie Otlani. Jēkabs, protams, lielformātā. Ideja piederot Egilam, kas savukārt iedvesmojies Siguldas restorānā „Aparjods”, ieraugot pie sienas Otlana liķieņa rūpnīcas un Vecgulbenes alus darītavas reklāmplakātus. Latvijas Nacionālās bibliotēkas krātuvēs Egils atradis vēl daudzas vēstures liecības, un tās ieliktas goda vietā.

„Pievērs uzmanību kāpnēm,” saka Gunta. „Mēs ne tikai atjaunojām visus pakāpienus, bet arī metalla reliņus. Un koka soliņus starpstāvos.” Tiešām, vienas no skaistākajām Rīgas namos redzētajām kāpnēm. Un košas, piesātinātas krāsas – saulaini dzeltenām sienām, sarkan-

roto. Pie balvām gan ticis ikviens students, kas savā projektā ielicis kādu svaigu ideju. Un fakultāte kopumā tikusi pie Otlanu atvašu dāvētās biroja tehnikas. Pārbūves projekta galvenais arhitekts bijis abu labs paziņa, fakultātes dekāns Uģis Bratuškins. Interesanti, ka abu dzimtu vecākās paaudzes pārstāvji savulaik bijuši labi draugi.

Konkursa kārtā izraudzīta arī būvfirma – „Bauskas celtnieks”. Un - Latvijas apstākļiem (diemžēl) neraksturīgi - darbi ritējuši

Vai krīze Latvijas tautsaimniecībā skārusi arī „Otlanu namus”?

Gunta: „Paldies Dievam, nē, taču ielas nama rekonstrukciju gan nevaram atļauties. Un vēl – vajadzēja ātri reaģēt uz jaunām niansēm, piemēram, sākumā izīrējām tukšus dzīvokļus, tad sapratām – „ejošāki” būs mēbelēti. Šobrīd mūsu dzīvokļos mīt divi Fulbraita stipendiāti – profesori no ASV, citos – medicīnas studenti no ārzemēm, kas mācās Rīgas Stradiņa universitātē.”

Divstāvu dzīvokļa īrnieki – mūzikas profesora, saksofonista Krisa Beitija (Beaty) un vijolnieces Eilinas ģimene laipni ļāva ielūkoties savā mitekļi. Meitas Olivija un Stella sniedza mazu koncertu – jaunā čelliste Stella atskaņoja „Aijā, žūžū, lāča bērni”...

Plakāts no sendienām

Pie Merķeļa ielas nama

brūnām durvīm un citām koka daļām. Mājīgi, latviski, aistētiski. Interesants ir arī stāsts, kā tapis pārbūves projekts. Proti, to izstrādājuši Rīgas Tehniskās universitātes Arhitektūras fakultātes 4. kursa studenti, un konkursa kārtā Gunta un Egils izvēlējušies visvairāk piemē-

raiti, un 2004. gadā nams vēris durvis pēc pārbūves.

Gunta un Egils tostarp nodibinājuši savu uzņēmumu – SIA Egu, laika gaitā pārņēmuši arī būvuzraudzību. Protams, bija jāņem kredīts, kas jāatmaksā vēl šobrīd, atsaucīga bijusi Māras banka.

Jautāju, kas Guntu un Egilu sarūgtina vai pat kaitina Rīgas šābrīža arhitektūras veidošana.

Egils: „Vispirms par to, kas iepriecina. Man, piemēram, patīk Rātslaukums, kur labi sadzīvo vecais ar jauno. Man patīk banku nami Rīgā. Raugos, kā jaunajā *Gaismas pils* ēkā sadzīvo tradīcija ar moderno, bet ticu, ka būs jau labi.”

Gunta: „Vienu nejdzību, kas dūrās acīs, novērsām, sākot strādāt ar savu namu, – tās neglītās kāpnēs, kas ved uz augšu, uz leju un sākas uz ietves. Mēs atradām risinājumu, kā tās paslēpt iekšienē. Manuprāt, Rīgā tomēr ir vajadzīgs galvenais arhitekts ar konsultatīvo padomi, turklāt jāraugās, lai galu galā celtnē arī atbilstu apstiprinātajam projektam. Protams, briesmīgs ir tā sauktais Trianguls Daugavmalā. Par „blokmājām” nerunāsim – tā nav Latvijas arhitektūra!”

Abu manu sarunbiedru skatījumu uz nākotni var saukt par tādu praktiskā pieredzē sakņotu optimismu – viņi ir pārliecināti, ka pozitīvas pārmaiņas būs jūtamas jau pēc diviem trim gadiem.

Par vienu sakoptu vietu mūsu Rīgā ir kļuvis vairāk: „Ja ikviens tik zemē sētu...” – ātrāk uzplauktu visa Latvija.

Jaunā Gaita Nr. 265

„Atšķirīgs, neordinārs, savdabīgs, šķēpēlēs sitējs, pūces spieģelis, e.e. kumingists ... jaunu jēgu darinātājs vārdiem, jūtīgs pret vārdu nokrāsām ... iesaistās sarunās ar savu *alter ego* ... tiešs un spurains kā usne, bet citur – grands, kā no 16. gs. spāņa Francisko de Zurbarāna gleznas izkāpis.” Tā Maija Meirāne raksturo dzejnieku Edvīnu Raupu. Pēc paša dzejnieka domām, vispareizāk visus viņa šeit piedāvātos 26 dzejoļus būtu noklausīties no sākuma līdz galam nedeklamētus paša balsi, „...jo tāds ir tiem liktenis”.

Juņa Roziša un Agneses Matisones īsprozas tēlojumi ir par saskarsmes mirkliem – gan vienpusīgi nejausiem, gan greizsirdīgi negribīgiem, gan atvadoties mīlošiem.

Vasarīgo vāka ainavu zīmējis pasauleslavēnis dizaina mākslas

meistars Ilmārs Rumpēters. Krāsu reprodukcijās apskatāma Sve-na Lūkina trīsdimensionāla glezna *San Diego*, trīs drāmatiski atšķirīgi Baibas Baibas gleznojumi un Richarda Liuķa 1993. gadā tapušais gleznotāja Voldemāra Dārznieka (1926-2010) fotoportrets. Lūkina un Baibas Baibas dzīvi un darbu apraksta redaktori Voldemārs Avens un Linda Treija. Par mākslas notikumiem Melburnā, Austrālijā, vēsti Marita Batņa un Ilze Šēnberga-Nāgela; Sarma Muižniece Liepiņa stāsta par saviem iespaidiem, apskatot Anitas Līces Ribakas fotomākslas izstādi Masačusetā, ASV. Andreja Gunara Irbes (1924-2004) „Dzejolis par liķa vietu un siku tērcīti” un Jāņa Bula, Andra Eglīša un Rolfa Ekmaņa fotografijas liecina par liktenīgajiem notikumiem pirms 20 gadiem, kad Latvija atguva neatkarību.

Grāmatā „Kultūra un latvietība” (2010) Vaira Viķe-Freiberga mudina latviešus skatīties acīs īstenībai un visos pasākumos censties pēc kvalitātes. Irēne Avena ir pārliecināta, ka šī dažkārt rūgtā mācību grāmata visvairāk noder jaunajai paaudzei, lai gan „arī izbijušiem trimdniekiem būtu vēlams šajā tekstā parakņāties”.

Evas Eglājas-Kristsones kapitālpētījums desmit turpinājumos par latviešu literātu sakariem cauri dzelzs aizkaram beidzas ar atziņu, ka šāda saskarsme „... no teikti nav aizkavējusi Latvijas neatkarības atgūšanu, bet ir to veicinājusi”.

Pirmajos pēckara gados trimdas literātus vairāk atbaidīja nekā vīlīnāja padomju Latvijas funkcionāru aicinājumi „atgrie-

zieties dzimtenē!”. Rakstniecības un mūzikas mūzeja kurators Andrejs Grāpis atceras tālaika saraksti un dažus satikšanās gadījumus.

Latgaliešu grāmatnieks Vladislavs Lōcis (1912-1984) Juņa Šlesera vērtējumā bijis sīksts, neatlaidīgs, izturīgs un dažkārt savā aizrāvībā ar latgaliešu kultūru un politiku pat „šķietami kliniski obsesīvi kompulsīvs”. Tāds Lōcis atklājas savā „Dīnasgrōmotā 1940-1945”, taču par psihopatoloģiju nevarot būt runa, jo tad „...šī vīra rakstura īpašības būtu kavējušas mērķtiecīgu darbu, bet tā nebija”.

Kiberkambara slejā „sveikotāji” timekļa vēstkopā „Sveiks” izsakās par PCTVL vadītāja Jākova Plīnera draudiem sarīkot Latvijā revolūciju, ja skolās vienīgā mācību valoda būs latviešu valoda: „Gribat aiz loga redzēt Lībiju un Ēģipti? Jūs tās redzēsiet!”

Šī gada Jāņa Bierīņa piemiņas fonda laureāte, laikraksta *Latvija Amerikā* atbildīgā redaktore un *JG* līdzstrādāniece Vīta Gaiķe intervijā lasītājus iepazīstina ar sevi kā „nelabojamu optimisti”, zirgu jāšanas sportisti un profesionālu bioloģi – līdzautorī Latvijā audzētām miežu šķirnēm.

Nodaļā „Dažos vārdos” saktopotas izziņas: Veļi viņšaulē, Cildinājumi, Jaunizdevumi, Mūzika, Teātris, *Scripta manent*, Timekli, Ērmīgas būšanas, Fotografija, Izglītība, Latvija – ar skatu viņdienās, Latvija – ar skatu mūsdienās, Latvijai visapkārt, un Citur geopolitiskā telpā. Uz *JG* pavasara numurā publicēto Alda Austera rakstu par

vēstures izglītību Latvijas skolās ar komentāriem atsaucas Vilns Purēns un Mirdza Krastiņa. Rakstnieks Laimonis Pūrs izvērstā publiskā vēstulē kultūrologu Jāni Krēslīņu vecāko aicina „ne pagātnes biežajā kažokā tvarstīt latvieša kaut kādas blusīnas”, bet vairāk palīdzēt likt pamatus mūsdienu globālām norisēm atbilstīgam patriotismam.

Grāmatu recenzijas: Astra Roze par Indras Gubiņas „Vēlreiz turp un atpakaļ”; Juris Silenieks par Ainas Zemdegas „Rakstu” 4. un 5. sējumu un par Rolfa Michaelis „*Letten in der Ordnungspolizei und Waffen-SS 1941-1945*”; Voldemārs Avens par Nikolaja Bulmaņa „No vienas puses tā”; Juris Dreifelds par Ilzes Zandstras atmiņu grāmatu „*The Amber Coast: a Latvian Family's Journey*”; Mārgers Grīns par Jāņa

Urtāna *et al.* „Kalnā bija stalta pils: Latvijas pilskalns un to teikas”; Rolfs Ekmanis par „Latvju teksti” 2. numuru; Gundars Ķeniņš Kings par *Journal of Baltic Studies* numuru 41/4.

Jaunās Gaitas atsevišķu numuru par 10 ASV dolariem var pasūtīt, rakstot vai zvanot *JG* saimniecei Ingridai Bulmanei, tālr.: 416-621-0898, e-pasts: ibulmanis@com.ca; galvenā redaktora Rolfa Ekmaņa e-pasta adrese: rekmanis@gmail.com un rolfs.ekmanis@asu.edu

Viena gada abonements (četri numuri) maksā 39 ASV dolari, Kanadā – 39 Kanadas dolari. Atsevišķus jaunā numura un vecāku izdevumu rakstus iespējams sameklēt un izlasīt *Jaunās Gaitas* mājaslapā: www.zagarins.net/JG

Juris Žagariņš

Visas Latvijā iznākušās grāmatas varat iegādāties pie lielākā grāmatu tirgotāja

„LATVIJAS GRĀMATA”

Rakstiet, zvaniet, un grāmatas Jums piesūtīs pa pastu. SIA „L. Grāmata”

Rīga, Elijas iela 17, LV-1050
Tālr. +371 67223294
Tālrunis +371 67227248
E-pasts: lgramata@lgramata.lv

Auss nebija neko līdzīgu dzirdējusi, ne acs skatījusi

Pieminot Kurzemes cietoksnī

Pēdējā vācu bruņoto spēku virspavēlniecības ziņojumā no lieladmirāļa Dēnca galvenās mītnes 7. maijā par Kurzemi teikts:

No Kurzemes neziņo ne par kādu nozīmīgu cīņu darbību. Kurzemes virspavēlniecība 7. maijā ziņo: cīņu pārtraukums Kurzēmē turpinājās arī vakar.

Nākamā diena Kurzēmē bija saulaina. Pussalā, ko no visām pusēm apņēma jūra un padomju kaņavīri, tobrīd atradās trešā reicha vācu armijas 42 ģenerāļi, 8028 virsnieki, 181 032 vērmahta kareivji, kā arī aptuveni 23 tūkstoši latviešu puīšu, kuņģi bija mobilizēti gan Latviešu leģionā, gan citās vācu armijas vienībās.

Pirms 66 gadiem, 1945. gada 8. maijā, Vācijas padēvās, un līdz ar to Kurzemes cietoksnis vairs neeksistēja, - punkts bija pielikts Otrā pasaules kara cīņām Latvijā, un Maskavai vairs nebija nekādu šķēršļu deldēt latviešu tautu un zemi pēc patikas. Tad kāpēc mēs vēl šodien jūtam, ka šī diena ir pieminama? Manuprāt dziļie iemesli, kas liek mums atcerēties šo gadadienu, ir redzami 19. divīzijas vīru valdošā noskaņojumā, viņiem cīnoties pret boļševiku pārspēku sešos

lieluzbrukumos.

Pirmais lieluzbrukums Kurzemei sākās jau 15. oktobrī un ilga līdz 22. oktobrim. Lieluzbrukumu smaguma centrs bija tieši 19. divīzijas aizstāvētajā Dobeles-Dzūkstes rajonā. Uzbrucējiem bija lieli zaudējumi un niecīgs ieguvums: tikai 2 km dziļa apvidus josla. Kauju sīvumu tieši 19. divīzijas sektorā labi raksturo šo kauju dalībnieks dzejnieks un 19. latviešu divīzijas kara korespondents Andrejs Eglītis: „Auss nebija neko līdzīgu dzirdējusi, ne acs skatījusi. Nobāl visi salīdzinājumi ar pārkonam līdzīgiem lielgabalu dārdiem. Tā kā šeit tiešām varbūt izklausās ellē, ja tāda ir.”

Sestais un pēdējais boļševiku lieluzbrukums sākās 17. martā. Pirmos piecos vēltīgos uzbrukumos Kurzemes cietoksnim boļševiki bija zaudējuši 320 000 kritušo, ievainoto un gūstekņu, kā arī 2388 tankus, 695 lidmašīnas; 906 lielgabalus un 1140 ložmetējus (Silgailis). Arī 6. Kurzemes kaujā ienaidnieks cieta ievērojamus cilvēku un materiālu zaudējumus, kam nav nekāda samēra ar iegūto apvidu. Padomju zaudējumi sestā lielkaujā, uzmanīgi vērtēti, sasnī-

dza ap 74.000 kritušo un ievainoto, to starpā vismaz 21 000 bija kritušo. Gūstekņu skaits bija 533, iegūti vai iznīcināti 263 tanki, 185 lielgabali, 29 granātu metēji, 249 ložmetēji, kā arī daudz rokas ieroču. Turklāt 6. Kurzemes kaujas laikā nogāztas 27 ienaidnieka lidmašīnas. Latviešu 19. divīzija taisni šinī - pēdējā kaujā bija tas neuzvaramais spēks, kas saglāba Kurzemes cietoksnī. Šis spēks palika kaujā neuzvarēts.

Ne jau tikai augstie vācu apbalvojumi (Bruņinieku krusts, Vācu krusts zeltā) norādīja uz latviešu kaņavīru cīņām Kurzēmē un nešaubīgo ticību brīvībai, neatkarīgai Latvijai. Amerikāņu militārists, Otrā pasaules kara veterāns, vēlāk ASV ģenerālštāba kolēdžas lektors, pulkvedis Vitons, nobeidzot kādu no savām lekcijām, teicis: „To, ko abas latviešu divīzijas veikušas kaujas laukos neiedomājami lielā krievu pārspēka priekšā, - to ir grūti saprast vai aprakstīt. Man nav vārdu, kā jums to izteikt, bet es šo abu varonīgo divīziju priekšā noliecu galvu” (Lācis 2001).

Vēsturnieks Lācis vēl norāda, ka ASV armijas pulkvedis leitnants Ojārs Ozols lasījis kādu

līdz 1985. gadam nepublicētu vērtējumu ASV militārās izlūkošanas dienesta archīvā: „Deviņpadsmitā kaujas divīzija sastāv no latviešu virsniekiem, instruktoriem un kareivjiem. Šī ir visvairāk apbalvotā ienaidnieku divīzija ar augstu morāli, lieliem kauju piedzīvojumiem, ļoti varonīga un labi vadīta. Pēdējās ziņas norāda, ka šī augstās kvalitātes vienība ir stūrakmens Kurzemes ielenkumā.”

Izcīnījumiem sešas lielkaujas, nepievārtējami Kurzemes cietokšņa aizstāvjiem bija jāpadošas. Oficiālā kapitulācija sākās 8. maijā plkst. 24.00. Virspavēlniecība šo paziņojumu tūdaļ nodeva tālāk divīziju stābiem ar pavēli izlikt baltus karogus un izpildīt krievu pavēles. Latviešu 19. divīzijas komandieris Bruno Štrekenbachs plkst. 14:00 jau bija informējis latviešu pulku un bataljonu komandierus, ka tie ir atbrīvoti no militāro pienākumu veikšanas, bet nekādas citas pavēles nedeva, atstādams latviešu kaņavīriem brīvu izvēli, kā rīkoties tālāk. Latvieši nekur baltus karogus neizlika, bet, kad krievi sāka pulciņos nākt uz ierakumiem un gūstīt latviešu kaņavīrus, leģionāri ar visiem ieročiem

atgāja uz aizmuguri. Pulku un bataljonu komandieri centās savus kaņavīrus saturēt vienkopus, bet kaņavīri sāka izklist, lai meklētu radus vai iespējas izvairīties no gūsta. Lielāko daļu kaņavīru krievi drīz sagūstīja, tomēr prāva daļa latviešu kaņavīru Kurzēmē ar visiem ieročiem devās mežos, lai turpinātu cīņu partizānu rindās.

Drīz pēc Kurzemes cietokšņa atstāšanas dzejnieks A. Eglītis izteica toreiz valdošo domu: „...mums, dzīvājiem, ne vainot, ne šķelties, bet vienotiem celties.” Tad, kad šie vārdi tika izteikti, „mums, dzīvājiem,” bija jāpārcieš trimda un okupācija, taču dzejnieka aicinājums nešķelties, bet būt vienotiem ir aktuāls arī šodien, kad mums jācīnās kā ar Maskavas politiķu, tā Krievzemes oligarhu un viņu mantkārīgo latviešu līdzskrējēju ļaunprātību pret mūsu tautu un zemi.

Ieskatoties Kurzemes cietokšņa notikumos, mēs redzam varonību, uzpurēšanos, izturību, tēvzemes mīlestību, cīņu par Latviju un brīvību, vienotību, cerību uz labāku likteni, kā arī paraugu un padomu nākotnes paaudzēm. Tāpēc 8. maiju mēs pieminam vēl šodien.

J. Gravenieks

TEĀTRA IZRĀŽU TREJLAPIS

Tāda nu ir skatuves mākslas dzīve Rīgā – ik nedēļu galvaspilsētas teātros viena vai vairākas pirmizrādes. Skatītāju zāles ir piepildītas, kaut biļetes nav nemaz tik lētas. Tā vien šķiet, ka teātri, tuvojoties sezonas izskaņai, vēl steigšus pateikt saviem skatītājiem kaut ko ļoti svarīgu, bet skatītāji savukārt cenšas pirms vasaras iestāšanās vēl uzkrāt jaunus iespaidus, jaunus mākslas impulsus. Šoreiz par trim iestudējumiem dažādos teātros.

„Smagais metāls” Jaunajā Rīgas teātri

Iestudējums veidots, izmantojot Gundegas Repšes romāna „Alvas kliezēns” materiālu. Režisore Inese Mičule sadarībā ar sešām vidējās paaudzes aktrīsēm izveidojusi divdaļīgu izrādi, kuŗā stāstīts par cilvēk bērnu pārdzīvojumiem pusaudžu gados. Darbība norisinās pagājušā gadsimta septiņdesmito gadu sākumā Latvijā padomju sistēmas apstākļos. Augšana un patstāvīgi domājošas personības veidošanās, meklējot savu īsto vietu dzīvē, pati par sevi vienmēr ir iekšēja drāmatisma pilna. Taču notikumi risinās sabiedrībā, kas dzelzaini cenšas veidot „pareizus” cilvēkus ar standartizētu rīcību un domāšanu. Galvenās varones Rugettas atskabargainā un patstāvīgā iekšējā pasaule visiem spēkiem pretojas nedabiskam, varmācīgam diktātam, kad pusaudžu apziņu visai dzelzaini tiecas veidot ideoloģiskie spaidi, paidagogu dogmatismu, vecāku bezpalīdzīga vienaldzība, vārdu sakot – sabiedrībā valdošā morālā degradācija un divkosība.

Šo lomu tēlo Guna Zariņa – aktrise, kas liek noticēt savas pusaudzes varones taisnīgumam, prāta spējam un jūtu uzplūdiem. Viņas klasesbiedrēnes un draudzenes tēlo Baiba Broka un Sandra Zvīgule, un viņām trijātā izdodas atveidot veselas paaudzes portretu, kuŗā ir liela tieksme pēc patstāvības, zināma deva naivuma, spītības, dzīves izziņas alkas, ilgas pēc mīlestības. Šo draudzību sagrauz nodevība, kas, pieaugušo kultivēta, atšķirīgos meiteņu raksturus aizved pa dažādiem ceļiem. Rugetta Gunas Zariņas atveidā ir vispatstāvīgākā savā attieksmē pret dzīvi un cilvēkiem, bet tieši viņai, dzīvojot liekulīgā sabiedrībā, liktenis piespēlē visskarbākos pārdzīvojumus. Cilvēkbērns, nēsāstopot savā ceļā mīlestību un izpratni, var aiziet bojā, kā tas izrādē notiek ar Rugettu. Mātes vienaldzība, skolotāju cietsirdība, apkārtējo egoisms meiteni notiesā uz vientulību, ko viņa remdē ar tabletēm...

Šis drāmatisks vēstījums liek vēl un vēlreiz apzināties mīlestības un iejutības nozīmi audzināšanā, savstarpējā saskarsmē. Patiesībā vēsturiskie apstākļi nav būtiski. Vai tad mūsdienās nav nelaimīgu ģimeņu un sabojātu likteņu? Izrādes galvenā ideja ir topošas personības garīgas neatkarības cildinājums, un to aktrīšu ansamblis piepilda ar miesu un asinīm. Cik dzīvi un nepiespiesti norit meiteņu sarunas skolas garderobē, kā Rugetta

Skats no izrādes "Smagais metāls". No kreisās: Baiba Broka, Sandra Zvīgule un Guna Zariņa

draudzenei atstāta tikko izlasīto Šekspīra traģēdiju „Romeo un Džuljetu”, pati no jauna notikumus pārdzīvojot! Ar kādu aizrautību tiek gatavoti priekšnesumi, sportots vai paklusām uzpipēts!

Inga Alsina pārtapusi robustā un diktatoriskā skolas direktorē, Jana Čivzele tēlo bezpalīdzīgi bailīgu būtni – Rugettas mammu, bet Elita Kļaviņa iedzīvojas piecās dažādās lomās, ik reizi parādoties citā veidolā un uzbuŗot ilūziju par savdabīgu raksturu – kā komandējošā skolas medicīnas māsa, kā daiļi bezjūtīgā krievu valodas skolotāja vai klaidone puikmeitene Kaija.

Šī izrāde raisa gan emocijas, gan pārdomas un dažu labu, iespējams, rosinās arī paņemt rokā un izlasīt Gundegas Repšes romānu.

„Kleperniku pogosta zvaigzne” Daugavpils teātri

Tieši Latvijas valsts Neatkarības pasludināšanas dienā Rīgā, Nacionālajā teātri, viesojās Daugavpils teātra ansamblis, sniedzot komēdijas „Kleperniku pogosta zvaigzne” izrādi latgāliešu valodā. Lugas autore Kristīne Jokste pēc profesijas ir ārste. Šis darbs teātra repertuārā turas jau gadu, arvien pulcējot pilnas skatītāju zāles. Sižets ir gauži vienkāršs – mūsdienu reformu plānā paredzēts likvidēt Kleperniku pagastu Latgalē. Pagasta vecim, viņa tuvākajiem līdzgaitniekiem un citiem Kleperniku ļaudīm jāatrod veids, kā panākt, lai par viņu pagastu uzzinātu pēc iespējas plašāka sabiedrība, kā aizstāvēt tiesības uz patstāvīgu eksistenci, lai krīzes apstākļos pavisam nenogrīmtu aizmirstībā. Pēc dažādiem pārpratumiem un strīdiem tiek izlemts – jāpiedalās televīzijas sacensībā „Dejo ar zvaigzni”. Pretendents uz dejošanu ir grāvracis Jezups, kam par piedalīšanos apsolīts materiāls pabalsts, bet par „zvaigzni” no pilsētas tiek ataicināta kādas vietējās iedzīvotājas radniece Loreta. Notiek sākumā šķietami neiespējams – Jezupu apmāca deju soļos, un visi pagasta ļaudis,

kā nu katrs prazdams, gādā, lai pāris varētu aizbraukt uz Rīgu un piedalīties konkursā, kur Klepernieku pārstāvji kļūst par uzvarētājiem. Lai skatītāji līdz galam noticētu šim brīnumam, aktieŗi, kas līdz šim brīdīm mocījušies ar dejošanu, sniedz veiklu, žilbinošu priekšnesumu. Un seko vēl viens brīnums – pienāk paziņojums, ka tik ievērojamu pagastu kā Klepernieki nevar likvidēt.

Ar asprātīgiem dialogiem, ar jokiem un lielu nopietnību izrādē tiek runāts par vienkāršo cilvēku prasmi stāties preti

Komisks tēls ar nopietnu kodolu. Bet Ivara Brakovska pagasta vecis Pīters skrien aizgūdamies pie visādiem priekšniekiem uz visādām sapulcēm un pagasta mājā ieskrien tik vien, lai apmainītu kaklasaites. Tad nu par viņu parūpējas pagastmājas darbiniece Mīļa, ko tēlo Alda Krastiņa, vienuļa būtne, kam gadi paskrējuši sabiedriskā darbā. Arī abu šo tēlu darbīgajam komismam līdzās skan nopietnas notis, kas vēsti par divu cilvēku tieksmi vienam pēc otra.

Ar kopīgu gribu un pašlepnumu Klepernieku pagastu izdevās

Skats no izrādes "Noslēpumainā zvaigzne" Dailes teātri.

nelabvēlīgiem apstākļiem, darīt visu iespējamo savu mērķu labā. Komēdija, ko iestudējis režisors Harijs Petrockis, nevienu neizsmej, bet priecājas par mūsdienu lauku cilvēku vitālo dabu, ticību mērķim un aktīvu rīcību. Aktieŗi atveido sulīgus raksturus, kuŗos saskatām tik daudz dzīvē sastaptu īpašību, bet gandrīz visos tēlos vērojama arī liela nopietnība, aizrautība un dedzība. Kaut vai Māra Korsieša tēlotajā Jezupā – lācīgā lauku puīsī – ir tik smagnēja neveiklība, bet tai līdzās – centība un nepadošanās, deju soļus mācoties.

nosargāt. Kaut nu tāpat veiktos Daugavpils teātrim, kam beidzamo sezonu laikā radošo panākumu bijis maz. Taču K. Jokstes komēdijas izrāde „Kleperniku pogosta zvaigzne” uzrāda aktieŗu ansambļa radošās iespējas, aizrautību un darba prieku. Lai tāpat izdodas nosargāt arī sava teātra vietu Latvijas teātru saimē!

„Noslēpumainā zvaigzne” Dailes teātri

Dailes teātra Mazajā zālē pirmizrādi piedzīvojusi rumāņu drāmatiska M. Sebastiana luga „Noslēpumainā zvaigzne”. Šī rumāņu

autora Otrā pasaules kara gados sarakstītā luga uz latviešu skatuves tiek spēlēta jau kopš pagājušā gadsimta 50. gadiem ar nosaukumu „Nezināmā zvaigzne”, un, šķiet, šis nosaukums arī precīzāk izteic darba būtību. Mainot nosaukumu, nekāda jauna satura šķautne nav atklāta.

Izrādes režisors Michails Gruzovs izveidojis izrādi, kuŗā sapņi un ilgas atduŗas pret provinces dzīves ikdienību. Nelielā pilsētiņā, kur visi iedzīvotāji pazīst cits citu un ievērojamākie notikumi ir vilcienu pienākšana stacijā, sapņot uzdrīkstas tikai divi cilvēki – skolotājs, kas aizrāvis ar zvaigznu ceļu pētišanu, un Udrja, kuŗš sacerējis simfoniju un kuŗa sapnis ir to atskaņot. Abi ir mazliet dīvaiņi, jo Valža Liepiņa traģikomiski ievirzītais Udrja ir gatavs katram pretimnācējam nodirģēt priekšā savu kompozīciju, kas viņā skan ik brīdī. Skolotājs, ko tēlo Gints Grāvelis, par milzu naudu iegādājas grāmatas un var augu nakti nosēdēt, pētiņot zvaigzņu kartes vai vēroties zvaigzņotās debesīs, kur pēc viņa aplēsēm jābūt nevienam vēl līdz šim nezināmai zvaigznei. Skolotājam izdodas to ieraudzīt arī savām acīm, viņa zvaigzne ir Nezināmā dāma, kas pēkšņi ienāk viņa ikdienas ierastībā un piepilda to ar nebijušām jūtām, ar mīlestību. Pārdoša sapņotāja gribētu būt arī Nezināmā, kas tikai aiz nejausības no vilciena izkāpusi šajā provinces pilsētiņā. Intas Dzelves tēlojumā tā ir jauna, daiļa, nepieredzējusi būtne, un var noticēt viņas jūtām pret Ginta Grāveļa kaut neveiklo, bet inteligēnto

un aizrautīgo Skolotāju. Pirmizrādes gaitā gan aktrises spēlē isti nepārliecināja jaunās dāmas motīvācija atgriezties savā iepriekšējā dzīvē, kur valda labklājība un aprēķins.

Galveno varoņu attiecības uz skatuves tiek izdzīvotas tik niānsēti un emocionāli piepildīti, ka pārējais lugas personāžs vairāk uzskatāms par šī skumjā mīlas stāsta fonu. Tajā darbojas Mirdza Martinsone, Juris Žagars, Aldis Silinš, Olga Dreģe. Scenogrāfiju veidojusi Ieva Kauliņa, mūzikas partitūru – Juris Vaivods.

Gundega Saulīte

KO ZAĻAI JAUNĪBAI LAI STĀSTA SIRMAIS ?

Par vecāku un vecvecāku mūžā sakrātu mantu lādēm stāsta Anna Brigadere, Jaunsudrabiņš... Mūsdienās no tām vēdi senatne, senatnīgums. Bet notikumi pirms 70 gadiem? Arī tie jaunažiem šķiet seni: kāds man ar to sakars? Reti jaunāko paaudžu ļaudis saskaņas ar savas dzimtas atmiņu lādi; tās dziļumos sakrāti dzimtas locekļu dzīvesstāsti, kur prieks ar bēdu mijas, un gandrīz katram cauri kā melni raksti aužas divu okupāciju pazemojums un ciešanas. Bet - vai vienīgi tās?

Ar Latvijas himnu un „Div’ dūjiņas gaisā skrēja” 29.aprīlī Rīgas Kongresu namā sākās Otrā pasaules kara notikumu dalībnieku atcerei veltīts skolēnu un studentu radošo darbu konkurss tīmeklī „Pirms 70 gadiem: ciņas Latvijā un par Latviju (1941 – 1945)”.

Tas prasīja darbu visu mācību gadu. Pirmajā pusgadā vidusskolēni un vecāko pamatskolas klašu skolēni izzināja kara dalībnieku un aculiecinieku dzīvesstāstus, bet pavasarā cēlienā sakopoja gan savu no dzimtas locekļu atmiņām izzināto pieredzi, gan literatūrā atrastos materiālus, veidojot referātus (arī apceres, esejas) konferencei „Ciņas Latvijā un par Latviju (1941 – 1945)”.

Par šī darba nopietnību liecina organizatoru pulks: IZM Valsts izglītības satura centrs, Latvijas Kara muzejs, Latvijas Tautas frontes muzejs, LU Latvijas vēstures institūts, biedrība „Virtuālā enciklopēdija”.

Eiropas Parlamenta deputāte, EP Eiropas vēstures izlīguma grupas vadītāja **Sandra Kalniete**, kas šo ieceri atbalstījusi jau kopš tās dzimšanas, uzrunājot dalībniekus, teica, ka, lasot 8.-12. klašu jauniešu rakstīto, viņa guvusi pārlicību, ka veiktais darbs ir tuvinājis skolēnus patiesajai vēstures izpratnei. Vienīgi izpētot savas dzimtas locekļu, kā arī tuvākās apkārtnes un novada vēsturi, jaunieši iegūst zināšanas, kas viņu veido par patriotu. Gandarījumu sniedz pašlaik valdībā pieņemtais lēmums par Latvijas vēstures mācīšanu pamatskolās īpašās mācībstundās.

Arī konferences vadītāja IZM VISC vadītāja vietniece **Agra Bērziņa** atzina, ka kopumā konkurss, lai gan grūts, tomēr bijis svētīgs: „Tajā ar darbiem piedalījās 140 skolēni no visiem Latvijas reģioniem. Sakarus ar skolotājiem un autoriem uzturējām tīmeklī, kā vienmēr, kad konkursus organizējam kopā ar biedrību „Virtuālā enciklopēdija”. Vairākums darbu izstrādāti rūpīgi, daudzi papildināti ar vērtīgu ilustratīvo materiālu, daļa tika parādīta arī konferencē, daži darbi, iespējams, nonāks mūzeju krātuvēs vai vēsturnieku publikācijās. No dzīvesstāstiem jau 2010. gada decembrī 36 publicēti virtuālajā enciklopēdijā „Latvijas ļaudis uz 21. gadsimta sliekšņa” (www.gramata21.lv).

Vika Romaško, Priekules novada Virgas pamatskolas 9. klases skolniece konkursā piedalījās pirmo reizi. Skolotāja Inese Upite stāsta: „Vika tikās ar mūsu pagasta iedzīvotājiem un pierakstīja viņu atmiņu stāstījumus. Katra tikšanās bija spēcīgs emocio-

Špoģu vidusskolas komanda ar DV CV Pārstavības vadītāju Solvitu Seksti (piektā no kreisās) un Čikāgas DV apvienības pārstāvjiem brāļiem Kēleriem (otrais un septītais no kreisās), Lauru Kalinku, Agru Bērziņu un Andri Tomašūnu (labajā pusē)

nāls pārdzīvojums. Esam gandarīti, ka konkurss deva mums iespēju enciklopēdijā pastāstīt par kara dalībnieku Kārli Intenbergu, kas pēc leģiona nonāca Eiropas karaģūstekņu nometnēs, vēlāk dienējis ASV armijā un tagad dzīvo Latvijā. Ir svarīgi arī nākamajam paaudzēm saglabāt to cilvēku vārdus un dzīvesstāstus, kuŗi ir kara notikumu aculiecinieki.”

Pavaicāju konferences vadītājiem - vēstures zinātņu doktoriem **Dainai Bleierei** un **Edvinam Evartam**, kā notikusi referentu izvēle. Daina Bleiere, žūrijas priekšsēde, pastāstīja, ka iesniegts ap 60 darbu, puse no tiem - dzimtu stāsti, kas nereti iesniedz vairākās paaudzēs, kur abas okupācijas izraisījušas traģiskas cēloņsakarības, un to sekas sniedz līdz pat šodienai. Šo darbu autoriem dota priekšroka. Piemēram, Daugavpils novada Špoģu vidusskolas skolniece - Jacinta Kozlovska un Anna Sintija Ivanova konferencē lasīja referātus, kuŗos ir bagāts atmiņu materiāls kā par „sarkanā”, tā „brūnā” režīma pēdām gan vienas dzimtas un tās pārstāvja leģionāra Jāņa Kozlovskā, gan vesela pagasta, konkrēti - Višķu pagasta dzīvē. Par izcilu vērtēts arī Lauras Sebres (Rīgas Valsts vācu ģimnazija) referāts „Cilvēki, kas izglāba Latvijas godu” par latviešu diplomātu devumu ārvalstīs, lai atklātu pasaulei abu okupāciju noziegumus Latvijā.

Edvīns Evarts konferences sekcijai „Cilvēks ar šauteni: kaŗavīru un partizānu (mežabrāļu) liktenis abās frontes pusēs” bija izvēlējis četrus referātus. Viņš atzina, ka konferences jau tā emocionāli saspringtā gaisotne sasniegusi kulmināciju, kad Eva Andža (Limbažu 3.vidusskola) stāstīja par savu vecvecāku ģimenēm Ancāniem un Andžām. **Ignats Ancāns stāstījis, ka dau-**

dzas reizes pēc kaujām, ejot pāri laukam, viņš apstājies pie nogalināta vācu zaldātiņa ar gaišiem matiem, pagriezis kritušo otrādi, lai pārlicinātos, vai tas nav viņa brālis Bruno, un šī sajūta nav pametusi viņu visu kara laiku. Viņi viens par otru nekā nezināja. Viņu vecākiem bija drausmīgi apzināties, ka brālis kaŗo pret brāli.

Edvīns Evarts atzīst: daudzi līdzīgi stāsti gan konferencē, gan tie, kuŗi tagad ar DV CV atbalstu tiks publicēti, jauniešiem parādīja, ka situācija „brālis pret brāli” nav bijusi ārkārtēja. Tāpēc īpaši nozīmīgs bija Elzas Cīrules (Rīgas Valsts vācu ģimnazija) pārdomām bagātais referāts „Latviešu leģiona dezertieri: vēsturiskā un cilvēciskā novērtējuma problēmas”.

Latvijas Kara muzeja Otrā pasaules kara vēstures nodaļas vadītāja **Jaņina Āboliņa** pēc konferences atzina: saskaŗoties ar aculiecinieku dzīvesstāstiem, skolēni nonākuši pie svarīgiem secinājumiem: „Nevar nosodīt nevienu kaŗavīru, kam nebija izvēles. Vairākums bija spiesti kaŗot vienā vai otrā pusē. Divas lielvalstis izmantoja Latvijas iedzīvotājus saviem mērķiem. Mums ir svēta visu kaŗavīru piemiņa. Izdarītais ir noziegums pret latviešu tautu.”

Tautas frontes muzeja valdes loceklis **Artis Ērglis** puda gandarījumu, ka divas Āgenskalna Valsts ģimnazijas referentes izvēlējušas tautas pretestības temu: Katerina Nudiena „Tautas gara dzīves izpausmes kultūrā: režīma atbalstīšana vai garīgā opozīcija un pretestība” un Santa Pomere „Latvijas trimdinieki - bēgļi vai cīnītāji? Dzejnieks Andrejs Eglītis”. Tiltu uz visjaunākajiem laikiem meta Ādažu Brīvās Valdorfa skolas skolniece Anna Legzdiņa, izstaigājot no Abrenes padzītās Cimmermaņu

ģimnazijas 12. klases skolniece Lauru Sebrī, Elzu Cīruli un Ievu Lausku.

Solvita Sekste, DV CV Latvijas pārstāvības vadītāja, un Daugavas Vanagu Čikāgas apvienības priekšnieks Ivars Kēlers pasniedza balvu - portatīvo datoru. Datoru izlozē ieguva Antra Kalvāne (Līvānu novada vakara (maiņu) vidusskola). Četrdesmit skolēni saņēma DV grāmatu veltes.

Vērtīgas Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūta grāmatu veltes skolotājiem un darbu autoriem dāvināja institūta direktors Dr.hist. Guntis Zemītis. Artis Ērglis dāvināja Tautas frontes muzeja grāmatas. Ar Ligas Kovtunas - laikrakstu *Laiks* un *Brīvā Latvija* galvenās redaktora atbalstu laikrakstu *Brīvā Latvija* turpmāk lasīs arī Liepājas pilsētas Draudzīgā aicinājuma 5.vidusskolas skolotāja Anita Gavare un Ādažu Brīvās Valdorfa skolas skolotāja Inga Zemīte.

Projekta vadītāja Laura Kalinka, novērtējot jauniešu devumu viņas organizētajā 12. konkursā, sacīja: „Vācot dzīvesstāstus Virtuālajai enciklopēdijai, mēs it kā atkārtojam Krišjāņa Barona gaitas, tikai citā laikmetā, ar citiem līdzekļiem. Paldies visiem, kas sekmēja šī projekta izdošanos, it īpaši tiem mācībspēkiem, kuŗi brīvprātīgi sagatavoja konferenci. Šķiet, lielākais paldies ir ietverts Špoģu vidusskolas mums atsūtītajā atsauksmē: *Šī bija labākā konference, kuŗā esam piedalījušies.*”

Nobeigumā Tautas frontes muzejs parādīja Polijas Tautas piemiņas institūta veidotu izstādi *Aukstais kaŗš. Sadalītās pasaules īsa vēsture*, kas turpināja un papildināja skolēnu pēto temu.

Lauma Egle

VALŪTAS KURSS

SEB

SEB bankas standartkurss 14. MAIJS

Valūta	Banka pērk	Banka pārdod	LB kurss
BGN (Bulgārijas leva)	0.3527	0.3727	0.359
BYR (Baltkrievijas rublis)	0.000072	0.000162	0.000158
CAD (Kanādas dolārs)	0.5012	0.5212	0.508
CHF (Šveices franks)	0.543	0.562	0.543
CZK (Čehijas krona)	0.02883	0.03003	0.0291
DKK (Dānijas krona)	0.09371	0.09651	0.0942
EUR (Euro)	0.7033	0.7153	0.702804
GBP (Lielbritānijas sterliņu mārciņa)	0.7905	0.8165	0.793
HKD (Honkongas dolāri)	0.06119	0.06439	0.0621
HRK (Horvātijas kuna)	0.0934	0.0994	0.0955
HUF (Ungārijas forints)	0.002588	0.002768	0.00266
ISK (Islandes krona)	0.003227	0.004427	0.00428
JPY (Japānas jēna)	0.005827	0.006127	0.00586
LTL (Lietuvas lits)	0.2024	0.2084	0.204
LVL (Latvijas lats)	1	1	1
NOK (Norvēģijas krona)	0.0966	0.1	0.0904
NZD (Jaunzēlandes dolārs)	0.3804	0.4004	0.386
PLN (Polijas zlots)	0.1747	0.1847	0.177
RON (Rumānijas leja)	0.167	0.181	0.172
RUB (Krievijas rublis)	0.01698	0.01798	0.0172
SEK (Zviedrijas krona)	0.07836	0.08116	0.079
SGD (Singapūras dolārs)	0.3837	0.4057	0.39
TRY (Turcijas lira)	0.3096	0.3296	0.318
USD (ASV dolārs)	0.4812	0.4952	0.482
ZAR (Dienvidāfrikas rends)	0.0704	0.0744	0.0712

Par spīti grūtiem laikiem Jāņa Cimzes Valkas bērnu mūzikas skolai – 65

Tai siltajā un saulainajā aprīļa piektdienas pēcpusdienā klusās, sakoptās Valkas ielās sastapu labu pulku svētdienīgi ģērbusos ļaužu ar ziediem rokās. Mūzikas skolas telpās jau balsis ieloka Tatjanas Tirumas vokālās nodaļas audzēkņi, sirsnīgi tiek bijušie audzēkņi ar saviem pedagogiem. „Šodien mums ir svētki. Un domāsim jaukas domas! Domāsim, lai ar labiem rezultātiem mēs sagaidītu nākamās jubilejas, kad ekonomiskais stāvoklis varbūt mums ļaus krāšņāk svinēt apaļās jubilejas,” uzrunā saka skolas ilggadējais direktors Guntis Freibergs. Starp citu – viņš ar savu dzīvesbiedri Liesmu, vijoles nodaļas mācībspēku, izaudzinājuši nu jau starptautisku atzinību ieguvušo jauno mūziķi, marimbistu Guntaru Freibergu. Savukārt skolotājas Tirumas meita Silga Tiruma šobrīd dzied Parīzes Bastilijas operā, spožus panākumus guva ar Elvīras lomu

„Dona Žuana” izrādē Latvijas Nacionālajā operā aizvadītā gada rudenī, bet pērn Siguldas Operas svētkos bija spilgtākais šo svētku rīkotāja Daiņa Kalna „jaunatkļājums”.

Valkas bērnu mūzikas skola savu vēra ņemamo gadskārtu sagaidīja ar vairākiem koncertiem, vēlreiz apliecinot, ka ir sava novada un pilsētas mūzikālais pulss. Par vērtīgo ieguldījumu kultūras dzīves uzturēšanā un veidošanā – Latvijas Kultūras ministrijas Atzinības raksts. Un, protams, atzinības vārdi un dāvanas no novada vadības – svētkus pagodināja gan pats Valkas novada padomes priekšsēdis Kārlis Albergs, gan kultūras un izglītības lauka pārraugi. Arī kolēģas no robežpilsētas Valgas Igaunijā un viesi no Lietuvas, Radvilišķiem.

Svētki tika svinēti ar plašu, gaumīgi sakārtotu un daudzpusīgu mūzikālo programmu, kuŗā

Marimbistu trio - Mārtiņš Richards Mazurs, Miks Roberts Mazurs un Ainis Žigurs atskaņo A. Hačaturjana Galopu

savus talantus un prasmes publikai parādīja visu nodaļu audzēkņi.

Skolotāji ar sevišķu prieku stāsta par bērniem, kas ceļu uz mūzikas skolu mēro arī no attālajiem Kārķiem. Noskaņa, kas koncerta laikā valdīja zālē, pārliecinoši puda draudzīgo un savstarpēji ieinteresēto sadarbību starp audzēkņiem un viņu pedagogiem. Un tas arī ļauj dzimt mākslai, veido pamatu prasmei sadzirdēt, saklausīt un saprast mūziku, prasmi mūzicēt un – kas zina? – savu turpmāko darba mūžu saistīt ar mūziku.

Skola var lepoties ar uzteicamu statistiku: vairāk nekā 100 bijušo audzēkņu savai dzīvei izraudzījušies mūziķa profesiju; 64 audzēkņi plūkuši laurus Latvijas mēroga konkursos, bet 23 kļuvi par starptautisko konkursu laureātiem. Skolas audzēkņu sniegto koncertu skaits gada

laikā sasniedz pussimtu, skolas pedagogu rīkotas, notiek Cimzes dienas, Jauno zvaigzņu festivāli, komponistu autorkoncerti.

Skolā strādā 14 pedagogi, kas īsteno ceļu mērķi – ne vien nodrošināt sava novada bērnu mūzikālo izglītību, bet arī uzturēt dzīvu kultūras stīgu – par spīti grūtiem laikiem.

Imants Ziedonis saka tā: „Vie-

J. Cimzes Valkas Bērnu mūzikas skolas direktors Guntis Freibergs

nas durvis karotei un dziesmai. Paņem karoti pie rokas un paveid malā, palaid dziesmu pirmo!” Šie Valkas novada bērni to spēj – par spīti grūtiem laikiem!

Ligita Kovtuna,
1970. gada absolvente

ZIŅAS ĪSUMĀ

Valsts policijas Jēkabpils iecirkņa virssēržanti Rims Švedis un Salvījs Tichanovskis 4. maijā Rīgas pilī tika apbalvoti ar Viestura ordeņa Sudraba goda zīmi par varonību un gūtajiem ievainojumiem piecu bandītu aizturēšanā janvārī Jēkabpilī pie spēļu zāles „Fēnikss”.

Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas 21. gadadienā Jēkabpils Tautas namā demonstrēja A. Krieva jauno latviešu spēlfilmu „Dancis pa trim”, bet vakarā pilsētas centrālajā – Vecpilsētas laukumā notika domes vadības svētku uzruna un rokgrupas „Pērkonis” koncerts.

Daugavpili 3. maijā svinēja Polijas Konstitūcijas dienu, Varšavas ielas svētkus un poļu folkloras kopas *Kukuleczka* 20 gadu jubileju. Daugavpili iedzīvotāju kopējā skaitā 15 % ir poļu – tikpat, cik latviešu.

Ernsta Glika Alūksnes Valsts ģimnazijas pūtēju orķestris 4. maijā notikušajā Latvijas izglītības iestāžu pūtēju orķestru defilē konkursa finālā pie Brīvības pieminekļa Rīgā 10 labāko orķestru konkurencē ieguva visaugstāko vērtējumu – 1. vietu un 1. pakāpes diplomu.

Latvijas Pasts izdevis jaunākās pastmarkas „LATVIJA 35” un „LATVIJA 55”, uz kuŗām attēlots UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā iekļautais Strūves ģeodēziskais locks, kuŗa ģeodēzisko mērījumu un astronomisko novērojumu punkts „Jēkabpils” atrodas Strūves parkā Jēkabpilī.

Bauskas novadā virs Ozolaines diķiem 4. maijā pirmo reizi Latvijā novērots dienvidzemju putns – *Daurijas bezdelīga* (*Hirundo daurica*). Parasti tā mīt Spānijā, Portugālē, Grieķijā, Turcijā, Tuvajos Austrumos, Ziemeļāfrikā. Līdz ar to Latvijā reģistrētas jau 358 putnu sugas.

Ventspils novada Būšnieku ezerā, gaidot maksšķeršanas sezonas atklāšanu, papildināti zivju krājumi – ielaisti 458 kilogrami Rendā audzēto viengadīgo un divgadīgo lidaciņu.

Valsts policija sadarbībā ar Satiksmes ministriju un Ceļu satiksmes drošības direkciju līdz 21. maijam rīko satiksmes drošības kampaņu „Velosipēdu redzi”, lai veicinātu sapratni starp ceļu satiksmes dalībniekiem, un rosinātu velosipēdistu izglītošanu ceļu satiksmes drošības jautājumos.

Preiļu 2. vidusskolas 7. klase uzvarējusi Veselības ministrijas Veselības inspekcijas rīkotajā konkursā 7. – 8. klašu skolēniem „Nesmēķējošā klase 2010/2011”. Apņēmību piedalīties konkursā un nesmēķēt puda 266 klases no Latvijas skolām visos novados.

Daugavpils vēsturiskajā cietoksnī atklāja restaurēto ūdenstorni. Izmaksas bija 644 380 eiro, projekts īstenots ar Eiropas Ekonomikas zonas un Norvēģijas valdības finansējumu. Līdzfinansējumu (96 657 eiro) nodrošināja no pilsētas domes budžeta. Ūdenstorna telpas izmantos tūrisma veicināšanai, pētnieciskam un izglītojošam darbam.

Alūksnes pilsētas Tautas namā notika senioru kuŗa „Brūklenājs” 50 gadu jubilejas koncerts „Ar dziesmu savīts mūžs”. Koncertu kuplīnāja Ingas Kalniņas vadītais koklētāju ansamblis.

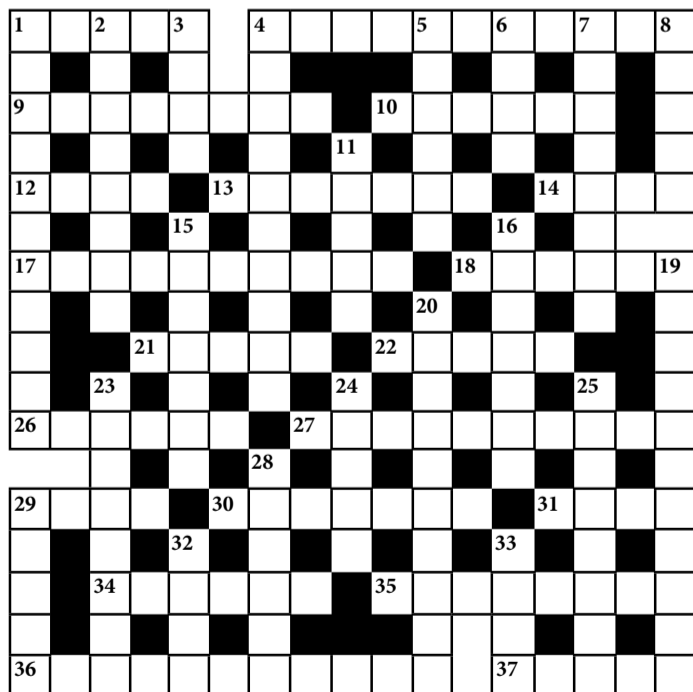
Īsziņas sagatavojusi V. Berkina

Koncerta vadītājs, pūšamo instrumentu nodaļas skolotājs Raimonds Reinholds intervē Tatjanu Tirumu. Vidū – viesņa no Rīgas, bijusī akordeona skolotāja Rauza Pavlova

Krustvārdu mīkla

Sastādījuši Daiga un Ilmārs Kalni (ASV)

Līmeniski. 1. Arot apstrādāt zemi. 4. Pēdējās klases audzēkņi. 9. Vieta Latvijā, kur dzimis Rainis. 10. Paļāt, pelt. 12. Galvaspilsēta kādā ES valstī. 13. Amatnieks, kas apstrādā ādas. 14. Veciecas pieteka. 17. Notikt. 18. Pievērst skatienu (kam). 21. Apģērba gabali. 22. Stāvoklis, kad nav strīdu, nesaskaņa. 26. Rožu dzimtas augi ar sulīgām ogām. 27. Zinātne par tiesībām. 29.

Katoļu liturģija. 30. Jūras zvejas motorkuģis. 31. Tādi, ko parocīgi lietot. 34. Pamatiedzīvotājs kādā ES valstī. 35. Adīti apģērba gabali. 36. Pārvest, nogādāt (no vienas vietas citā). 37. Celnēs vertikālā daļa.

Stateniski. 1. Viena no divām iespējām, kas viena otru izslēdz. 2. Tāds, kas rikojas ar apdomu. 3. Liels, apaļš koka trauks ar vāku. 4. Teikt ardievas. 5. Labprātīga

atteikšanās kāda labā. 6. Norisināties, pastāvēt zināmu laiku. 7. Tāds, kas atbilst zināmiem noteikumiem. 8. Vissīkākā, tālāk nedalāma runas plūsmas fizikāla sastāvdaļa. 11. Matu pines. 15. Apsveikuma raksti mākslinieciskā apdarē. 16. Gaļas veikals (*novec.*) 19. Enerģijas pārvadīšana no dzinēja uz darbmašīnām. 20. Saspraužot nostiprināt. 23. Tāds stāvoklis, kad ķermenim nav svara. 24. Persona braļu Kaudziņu romānā „Mērnīeku laiki”. 25. Ciete. 28. Meksikas galvaspilsēta. 29. Palīdzēt izprast un apgūt zināšanas. 32. Sulīgi augli. 33. Pārmācība par aizliegtu rīcību.

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 18) atrisinājums

Līmeniski. 1. Pagalms. 4. Stafete. 9. Stagars. 10. Estere. 11. Atmata. 12. Masts. 15. Ļipa. 19. Skan. 21. Rīga. 22. Skat. 23. SOS. 24. Sainis. 25. Kurmis. 26. Osa. 29. Sals. 30. Sūna. 32. Diet. 34. Esla. 35. Usnes. 37. Eiropa. 39. Olekts. 40. Liesmas. 41. Sausnis. 42. Parseks.

Stateniski. 1. Putekļi. 2. Arieta. 3. Mīse. 5. Tasa. 6. Firmas. 7. Eglaine. 8. Ogas. 13. Alas. 14. Tāss. 16. Pasaule. 17. Midijas. 18. Saturns. 20. Kaviārs. 26. Osis. 27. Asne. 28. Adrese. 31. Lauskas. 33. Tronis. 34. Efekts. 36. Nīsa. 38. Alpi. 39. Osta.

Pūpolsvētdienas viesis Salas baznīcā

Pūpolsvētdienā, 17. aprīlī, Salas baznīcā viesojās evaņģeliste Rudīte Losāne no Rīgas. Kopā ar mācītāju Lari Saliņu viņa vadīja dievkalpojumu un pēc tā lejas zālē lasīja referātu.

R. Losāne baznīcā teica sprediķi un kopā ar māc. L. Saliņu izdalīja svēto vakarēdienu. Diemžēl Latvijā strādāt par mācītāju sievietēm aizliegts. R. Losāne Latvijā ir Ilgūciema sieviešu ciema kapellāne. Pasaulē luterāņu federācijā vairāk nekā 80% baznīcu sievietes ordinē par mācītājām, Igaunijā vairāk nekā 25% mācītāju ir sievietes. Arī Latvijā agrāk sievietes ordinēja par mācītājām. No agrāk ordinētām tikai trīs ir aktīvas mācītājas. R. Losānei ir maģistres grads

teoloģijā. Viņa jutusi Dieva aicinājumu un jau desmit gadu kalpo garīgā amatā. R. Losāne ir pārliecināta, ka būtu laba mācītāja, jo tic, ka sievietes bagātina baznīcu. Ja baznīca kļūst pārāk vīrišķīgi racionāla, tā sāk sludināt nevis žēlastību un piedošanu, bet sāk regulēt sabiedriskos, politiskos, ekonomiskos procesus. Kopā ar citām sievietēm Latvijā R. Losāne mājaslapā <http://www.sieviesuordinacija.lv/> aicina atļaut ordinēt sievietes par mācītājām.

Rudīte Losāne ir arī dzejniece, baznīcas lejas zālē viņa lasīja savus dzejoļus. Viņai iznākušas vairākas dzejoļu grāmatas „Sirdsklusējamais” (kopā ar Alisi Kroni-Lauriņu), „Dieva asara”,

„Uguns smaržas”, „Dvēseli tecinu zelta traukā” un „Sālais medus”.

R. Losāne stāstīja, ka Amerikā sapratusi, cik liels ir ASV latviešu nopelns Latvijas neatkarības atjaunošanā. Viņa pateicās par šo lielo palīdzību un apsoliya par to stāstīt Latvijā.

Rudīte bija kā negaidīts pavasara zieds pēc garas ziemas. Tāpat kā mēs cīnījamies par Latvijas neatkarības atjaunošanu, turpināsim cīņu par sieviešu ordināciju Latvijā. Amerikā tas ir pats par sev saprotams, sievietes mācītājas bagātina latviešu baznīcu Amerikā, bet Latvijā nezin kāpēc sieviešu ordinācija aizvēsturiski kavējas.

Ēriks Niedrītis

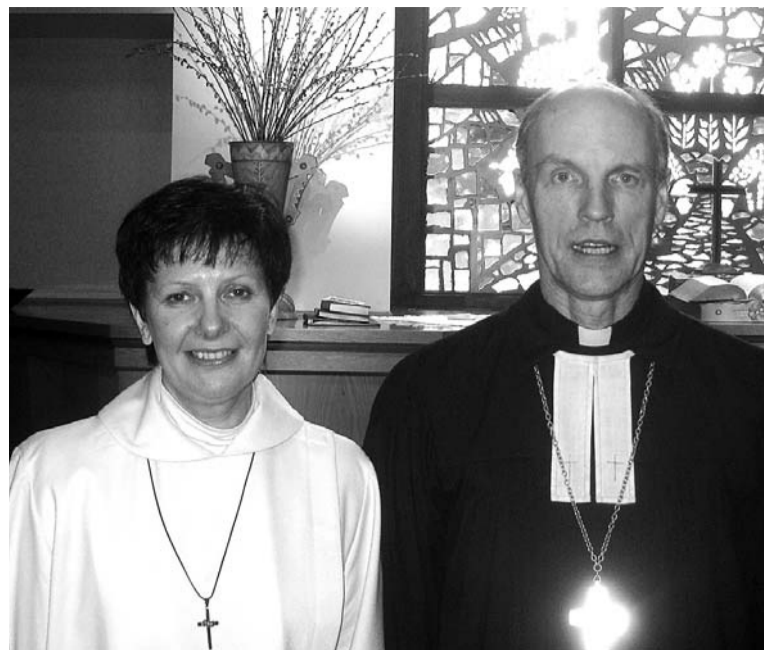

Foto: Ēriks Niedrītis

Evaņģeliste Rudīte Losāne un mācītājs Laris Saliņš

Lieldienu prieks St. Pētersburgā

Ar spožiem rīta saules stariem mūsu St. Pētersburgas latviešu draudze sveica atnācēju Lieldienu svētbrīdī Latviešu biedrības namā. Šis skaistais brīdis tagad izvērties par tradīciju, kad esam kopā ar Dieva vārdu, uztverot un izprotot Lieldienu svētku nozīmi. Pati svētku telpa ielīkmoja ikvienu, sākot ar galdu iekārtojumu krusta veidā (mācītāja iecere) un tā greznojumu dažādās krāsās, gan veikalā iegā-

dātiem, gan paša dārzā uzziēdējušiem hibisku rožu ziediem Artūra Gerharda rūpīgā sakārtojumā. To visu papildināja Irmas Pelds (mūsu Irmiņas) sagādātie pūpolu zari ar dažādu krāsu oļņām. Mums kristiešiem, Kristus vārda nesējiem, Lieldienas nav tikai pavasara svētki, bet atziņa, ka augšāmceltais Pestītājs dzīvo, mūs mīlēdams un svētīdams. Arī par to mēs priecājamies.

Mūsu draudzes mācītājs Aivars

Pelds ievadīja svētbrīdi un aicināja dziedāt pirmo dziesmu „Ak, tu priecīga”, kuŗa 60 balsīm atskanot, piepildīja visu telpu. Sākuma liturģijai un pārējām dziesmām pavadījumam spēlēja Aleksandra Rituma. Ritumu ģimene iepriecināja ar skaistu priekšnesumu („Raugaties lilijās” R. Topliffa, atdzejojis K. Lesiņš.), kuŗu duetā dziedāja Aleksandra ar tēvu Andri, mātes Māras klavieru pavadījumā.

Azaidu baudījām no pašu lidzātnešiem labumiem. Netrūka arī krāsotu olu, tās mācītājs ar gādību novietoja mazās „ligzdiņās” numerācijas kārtībā. Tad izvērtēšanas komisijas trīs locekļi – Aleksandra Rituma, Zigrīda Dambis un Artūrs Gerhards ķērās pie darba, lai atrastu skais-tāko olu. Galavārds bija mācītājam, kuŗš izsauca godalgoto olu īpašniekus. Atzinību par krāsošanu saņēma Māra Rituma un

Kitija Treimane, otro vietu dalīja Irma Pelda un Antoņina Kibaltīča, bet pirmo godalgu ieguva Māriete Rubīna. Jautrību sagādāja visu iesaistīšanās olu cīņās, kad noskaidrojās, kuŗam stiprāka ola, un tās īpašniece bija Daina Baumanē.

Lieldienu prieks mūsu draudzē ievadīja jaunu dzīves rītu un ticību augšāmcelšanās brīnumam.

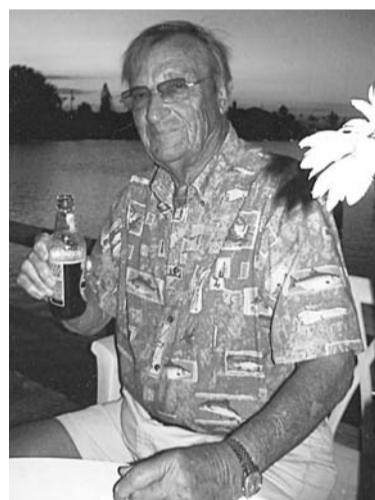
Skaidrīte Prince

Bruno Baumaņa apaļā jubileja

Cilvēka mūžs ir kā ceļš, kuŗa garumu mērī gados. Noietā ceļa garums katram ir savs, taču līdz 90 gadu atzīmei nav lemts aizstaigāt ikvienam. Bijušajam čikāgietim, tagadējam floridietim Bruno Baumanim tas ir izdevies. Viņš 23. martā svinēja savu lielo apaļo 90 gadu jubileju. Kāds ir bijis viņa dzīves ceļš – taisns un gluds vai likumots un bedrains, lai paliek viņa paša ziņā un atmiņās. Tie, kas bija pulcējušies jubilaru sumināt, satika brašu, staltu, Floridas saulē iedegušu un jūras vēju appūstu kungu, kuŗam piedēvēt 90 gadus likās gandrīz nepieklājīgi.

Soreiz jubilārs ar kundzi Dainu nebija ielūguši lielu viesu pulku, bija vairāki vietējie draugi, daži Kanadas draugi un paši mīļākie ciemiņi – dēls Bruno jaunākais ar mazbērniem no Čikāgas. Un pretēji tam, kā notiek citās lielās jubilejās, kad tiek klāti varenī galdi mielastam, pieaicinot īpašas saimnieces, Bruno savus viesus cienāja pats ar paša saķertām un sagatavotām zivīm, tostarp haizivī, un paša kūpinātu šķiņķi. Pie šī cienasta tika pasniegta Dainas ceptā, īpaši garšīgā saldskābmaize. Viesus čakli palīdzēja apkalpot jubilāra mazdēls Kārlis un mazmeita Laila.

Bija lieliska Floridas pavasara diena, tāpēc visi to baudīja, sēžot pie galdiņiem uz lieveņa, no kuŗa pavērās skats uz todien mierīgajiem ūdeņiem. Jaukā diena, gardās zivis un varbūt kādi stiprāki dzērieni raisīja dzīvas sarunas un radīja jauku omulību. Neiztika arī bez dziesmām. Bija taču jāuzdzied „augstas laimes” jubilarām. Šoreiz viesu pulkā bija varenī dziedātāji, tāpēc tika dziedātas ne tikai jubilaru sveicējas dziesmas, bet arī tādas, kas iesilda

Bruno Baumanis 2011. gada 23. martā 90 gadu jubilejā

sirdi, un tās aizskanēja tālu pāri ūdeņiem. Dziesmas mijās ar jokiem un smiekliem.

Diena nemanot pārtapa vakarā, kad viesiem būtu bijis laiks doties mājup. Viens otrs jau atvaidījās, taču nekur tālāk par viesistabu netika, omulīgā svinēšana turpinājās telpās. Bet, kad viesi tiešām devās projām, visiem līdzīti tika dotas neapēstās zivis, lai viņi vēl nākamajās dienās varētu izjust svinību garšu un Baumaņu mājas viesmīlību.

Likās, jubilārs, mamamāte un visi viesi ir no sirds priecīgi par tikšanos šai Bruno nozīmīgajā dienā. Nevienam nešķīta, ka tiek svinēta 90. gadskārta. Kopā ar jubilaru visi jutās jauni. Atliek tikai brīnīties, kas ir tas burvju spēks, kas Bruno ļauj saglabāt dzīves sparū. Varbūt tā ir zvejošana un dzīve laivā uz ūdens, ar ko viņš pamatīgi aizrāvis un šad tad izlaiž pat sarīkojumus Latviešu biedrībā? Tādā gadījumā – arī turpmāk baudīt ūdeņus un ķert lielus lomus!

G. Vilemsone

Svētki Longailendas latviešu skolā

Ņujorkas draudzes Longailendas latviešu skolas skolēni ir iemīlojuši ilggadējo skolotāju un skolas pārzini Zaigu Dūdari Kandelu. Parasti skolotāji sāk strādāt skolā, ja viņu bērni tur mācās, bet Zaiga dziedāja brīvās nedēļas nogales latviešu bērnu audzināšanai, kaut pašai bērnu nebija. Tagad viss ir mainījies. Skolēni, viņu vecāki un Salas draudzes locekļi priecājas par ziņu, ka Zaiga un viņas vīrs Maikls 17. jūlijā gaida meitiņu. Tieši skolēnu ieteikums bija sarīkot skolas pārzinei t. s. *baby shower*.

Īpaši tika pasūtīnāta torte ar latviešu tautasdziesmu. Skolotājas, dāmu komitejas locekļes un skolas vecāki saklāja bagātu pusdienu galdu. Skolēni deklamēja dzejoļus, godinot Zaigu un viņas dzīvesbiedru. Skolas audzēkņi arī palīdzēja izsaiņot dāvanas un jūsmoja par skais-tajām zīdaiņu sedziņām, drēbītēm, rotaļlietām, ratiņiem un citām mantām.

Zaiga svinības dalījās ar Valteru Goldšmitu, ko draudze godināja 50. dzimšanas atceres dienā. Valteram latviešu skolā mācās bērni Anika un Āris, sieva Dagnija strādā par skolotāju. Salas baznīcas draudzes locekļi ir iemīlojuši Goldšmitu ģimeni. Goldšmiti pirms vairākiem gadiem pārcēlās uz Longailendu no Vašingtonas pilsētas, jo Valters sāka strādāt *Cold Spring Harbor* laboratorijā. Goldšmitu ģimene ātri iedzīvojās latviešu sabiedrībā. Valteram pasniedza torti, un visi nodziedāja „Daudz baltu dieniņu!”

Šajā sarīkojumā apmeklētāji jutās kā liela ģimene. Prieks, ka skolas pārzinei Zaigai būs bērniņš, ko audzināt par latvieti.

Ēriks Niedrītis

Anika, Dagnija, Valters, Āris Goldšmiti

Zaiga ar dāvanu

Foto: Ēriks Niedrītis

Skolas audzēkņi deklamē dzejoļus, no kreisās: Erika Krafta, Madelena Miniata, Anika Goldšmite, Laila Lapiņa, Maikls Kandels, Zaiga Kandela, Krista Lediņa, Katarina Mazzanobile, Daniels Talbots

Ziemeļkalifornijas latviešu biedrības 60 gadu jubilejas sarīkojums

Ziemeļkalifornijas latviešu biedrības valde 16. aprīlī latviešu draudzes namā Sanfrancisko rīkoja biedrības 60 gadu jubilejas svinības. Biedrības valdes locekļi bija rūpīgi izdomājuši svinību norisei, visiem apmeklētājiem sagādājot patiesi jaukus un sirsnīgus brīžus.

Sarīkojums sākās pulksten piecos pēcpusdienā ar kokteiļu stundu, vakara programma stundu vēlāk. Viesi varēja iedzert šampanieti, netrūka smalku uzskodu.

Svinīgās daļas vadītājs, ZK Latviešu biedrības priekšsēdis Aldis Simsons apsveica apmeklētājus un uzrunā atgādināja, ka 1951. gada 11. februārī dibināta Latviešu apvienība Oaklandē, ko par Ziemeļkalifornijas latviešu biedrību pārdēvēja 1958. gadā. Biedrībai bezpeļņas organizācija, tās mērķis – vienot latviešu kopienu, saglabāt kultūru un valodu. Biedrības paspārnē dar-

bojas vai ir darbojušās dažādas sabiedriskās grupas vai kopas: skola, drāmas kopa, koris, tautasdeju grupa, jaunatnes grupa, koncertapvienība, Tautas Frontes atbalstgrupa, šachistu kopa un biedrības kopa Sakramento. Kopš 1959. gada septembra biedrība izdod „Ziemeļkalifornijas Apskatu”, tā pašreizējā redaktore ir Biruta Magone. Pirmā Ziemeļkalifornijas latviešu adrešu grāmata izdota 1967. gadā, 2010. gada aprīlī iznāca jauna adrešu grāmata Andra Ziediņa redakcijā. Šajā grāmatā ir Ziemeļkalifornijas latviešu tālrunu numuri, adreses, e-pasta adreses; to var iegādāties, sazinoties ar biedrības kasieri Andri Ziediņu.

Biedrības dibināšanas sēdē Oaklandē piedalījās 33 tautieši, seši biedrības dibinātāji ir mūsu vidū: Valdis Gulbis, Emīls Elstiņš, Austrā Elstiņa, Ausma Savele, Biruta Ozola un Lija Bērziņa.

Trīs no viņiem bija ieradušies jubilejas svinībās – Emīls Elstiņš, Austrā Elstiņa un Ausma Savele. Aldis Simsons aicināja viņus pie skatuves saņemt biedrības 60 gadu jubilejas goda diplomu.

Runas beigās Aldis Simsons aicināja Ziemeļkalifornijas latviešu iestāties biedrībā, pieteikumus pieņem biedrzine Taira Zoldnere. A. Simsons uzsvēra, ka bez biedriem nav biedrības un bez biedrības nebūs latvisku sarīkojumu. Viņš pateicās visiem darbarūķiem, kuŗi piedalījās jubilejas balles rīkošanā, īpaši saimniecēm Ivetai Ferrazei, Zintai Zariņai un viņu pašai dziedāšanai palīdzēm.

Latviešu biedrības veterāns un kādreizējais priekšsēdis Emīls Elstiņš pastāstīja par biedrības iesākumiem, stāstu asprātīgi papildināja Ausma Savele. Tuvi un tāli draugi bija atsūtījuši apsveikumus, kuŗus nolasiņa – no Losandželosas latviešu biedrības, no

Ausma Savele atcerējās Ziemeļkalifornijas latviešu biedrības pirmsākumus

kādreizējiem biedrības biedriem Ojāra un Māras Cellēm, kuŗi tagad dzīvo Latvijā, un citiem. Ojārs Celle bija ilggadējs „Ziemeļkalifornijas Apskata” redaktors, viņa ieguldījums latviešu biedrības dzīvē nenovērtējams. Režisors Laimonis Siliņš priecējās

par ilggadējo sadarbību ar ZK latviešu biedrību; Armands Staprāns atcerējās savus jaunības iespaidus par latviešu sarīkojumiem. Sanfrancisko latviešu ev. lut. draudzes priekšnieks Gvido Bergmanis dalījās atmiņās par Ziemeļkalifornijas latviešu sabiedrisko dzīvi. Apmeklētājus apsveica arī ZK latviešu kredītsabiedrības biroja vadītāja un valdes locekle Sanita Vilgerte. Astrīda Lācite pieminēja neaizmirstamos, mūžībā aizgājušos biedrības balstus: Izabellu un Albertu Osīšus.

Ar priekšnesumiem iepriecināja ansamblis Vox un Gio Saule. Ansamblis dzied Taira Zoldnere, Māra Linde, Zane Atteka, Meldra Atteka un Kārlis Veilands.

Biedrības dāmas Iveta Ferraza un Zinta Zariņa bija sagatavojušas lieliskas vakariņas, galdi eleganti klāti, un viesi viņu pūles novērtēja. Sarīkojuma beigās varēja uzdeļot.

Jubilejas svinībās ieradās gandrīz 90 apmeklētāji. Tās lieliski izdevās un rīkotāji var būt apmierināti ar sava darba panākumiem.

Biruta Magone

Dienvidkalifornijas latviešu biedrība aicina pulkā jaunus biedrus

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valde jauno darbības gadu sāka pēc biedru pilnsapulces, kas notika pirmajā pavasara dienā. Televīzijas raidceļa ABC jaukā un gudrā laika pareģe, latviešiem ļoti pazīstamā Indra Pētersone jau laikus brīdināja, ka gaidāms lietus, taču nevienš neticēja, ka lietavas būs tik spēcīgas. Pārplūda ne tikai peldbaseini, bet Losandželosas parasti mūžam sausā upe un visas tās pietekas. Dienvidkalifornija kļuva tik zaļa kā Īrija! Stiprs vējš šur tur nogāza lielus kokus, braucot uz pilnsapulci, ūdens šaltis šļacās augstu un uz visām pusēm, radot bažas, ka noslāps auto motors. Pavasara sezonu Losandželosā ievadīja modes parādes un ceļojumu firmu sarīkojumu nedēļa, un tieši 20. martā notika maratons, kam starts tāpat kā citgad bija Dodger stadionā, netālu no latviešu nama. Pūta auksts vējš, lai gan maratonistiem vēsā laikā droši vien skriet vieglāk. Daudzi skrējēji tomēr izstājušies, apmēram 60 nokļuvuši slimnīcā. Maratonu cetrās stundās, 40 minūtēs un 35 sekundēs noskrēja Lauris Liberts, ierindojoties 5822. vietā. Viņam veiksmīgi izdevies neticamais – savienot visus latviešus „draugiem.lv”, un tagad viņš meklē jaunus, vēl plašākus sakarus pasaules tālēs.

Nemīlīgā laikā uz ceļiem neizbēgami rodas sastrēgumi, tāpēc daudzi latvieši dodoties ārā nelaida ne tikai savus suņus un kaķus, bet arī paši neuzdrošinājās atstāt mājas un doties uz biedrības pilnsapulci. Turklāt viens otrs netika, lai kā būtu gribējis, jo maratona laikā daudzas ielas bija slēgtas.

Par laimi mācītājs Dāvis Kaņeps bija uzaicinājis vīru kori „Uzdiedāsim, brāļi!” dievkalpojumā nodziedāt pāris dziesmu, un vairāki koristi ieradās uz piln-

sapulci Alfona un Ināras Reinu piemiņas telpā latviešu nama otrā stāvā. Vīlināja arī biedrības kasieres Tamāras Kalniņas ceptās maizītes un piedāvātā karstā kafija.

DK LB valdes priekšsēdis Ivars Mičulis bija sagatavojis ziņojumu par iepriekšējā gada darbu, tas atspoguļots biedrības izdevumā „Dienvidkalifornijas Latviešu Informācijas Biļetens”. Biedrības biedru skaits kopš iepriekšējā gada nedaudz samazinājies, patlaban ir 302 biedri. I. Mičulis atzina, ka biedrības darbs iepriekšējā darbības gadā bijis īpaši rosīgs, vairākos sarīkojumos uzaicināja jauniešus ienest karogu, stāvēt godasardzē, ko viņi labprāt dara.

Viens no ievērojamākajiem notikumiem pērn bija iespēja pieteikties Latvijas pases izņemšanai, jo no Vašingtonas ieradās Latvijas valdības pilnvaroti Latvijas vēstniecības ASV pārstāvji ar pasu darbstaciju. Latvijas pasi izņemt pieteicās 96 personas, vairākas no tām namā bija pirmo reizi. Latvijas pases saņēmējus sagaidīja un reģistrēja Imants Leitis, Valdis Ķeris, Dziesma Tetera un Sandra Gulbe-Puķēna.

Ne mazāk ievērojams notikums bija 10. Saeimas vēlēšanas 2010. gada 2. oktobrī. Latviešu namā bija viens no 15 vēlēšanu iecirkņiem ASV. Pirmsvēlēšanām Latvijas vēstniecībā Vašingtonā notika iecirkņu vadītāju apmācības, kuŗās piedalījās Ivars Mičulis un Sandra Gulbe-Puķēna. Losandželosas iecirknī 10. Saeimas vēlēšanās balsoja 191 Latvijas pavalstnieks (lielākā daļa par politisko apvienību „Vienotība”), daži balsotāji latviešu namā līdz šim nebija bijuši. Vairāki biedrības biedri atsauca Amerikas baltiešu brīvības līgas pārstāvja Valža Pavlovskā aicinājumam un apmeklēja ASV Kongresa Pārstāvju palātas de-

DK latviešu biedrības pilnsapulcē piedalījās 23 biedrības biedri, sēž no kreisās: Maija Paegle, Dace Taube, Sandra Gulbe-Puķēna, Ivars Mičulis, Jānis Taube, Rūdolfs Hofmanis; stāv: Pēteris Staško, Nora Mičule, Vilis Zaķis, Anna Ābele, Aivars Jerumanis, Valdis Ķeris, Imants Leitis, Kārlis Millers, Tamāra Kalniņa, Tālivaldis Paegle, Helēna Hofmane, Francis Dižgalvis, Inguna Galviņa; nav Alda Raudas, Vijas Viksnes, Dainas Ābeles

putātu Hovardu Bermanu viņa birojā Vannaisā, lūdzot viņu atbalstīt rezolūciju 276, ar ko apsveiktu Baltijas valstis neatkarības atjaunošanas 20. gadskārtā.

Labi izdevās kopā ar Losandželosas DV apvienību rīkotais Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojums, tajā pērn svētku runu teica no Latvijas aicinātais Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdis Arnis Cimdars.

Biedrības valde lūdza ALA Kultūras nozari 2010. gadā piešķirt Atzinības rakstu Andrai Berkoldai par lugu *Hotel Paradiso* sacerēšanu un iestudēšanu Rietumkrasta latviešu XV Dziesmu svētkos Ventūrā.

DK LB ir ALA zelta biedre un sūta delegātus uz ALA kongresu. Biedrība atbalsta organizācijas *Association for the Advancement of Baltic Studies* (AABS), *Baltic Association to the United Nations* (BATUN), Amerikas baltiešu brīvības līgu (BAFL), Pasaules brīvo latviešu apvienību (PBLA), Amerikas

latviešu jauniešu apvienību (ALJA), Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeju, Latvijas bērnu fondu un ir šo organizāciju biedre. Biedrība atbalsta latviešu namu un skolu, piešķir stipendijas jauniešiem mācībām Kursas un Gaņezera vasaras vidusskolās, bērniem – vasaras nometnes Mežotne apmeklēšanai.

Pērn svinēja DK LB 60 gadu svētkus, priekšnesumus bija sagatavojušas gandrīz visas kopas, jo biedrība tās atbalsta un to dalībnieki ir DK LB biedri.

Diemžēl finānciāli iepriekšējais darbības gads beidzies ar \$2926 iztrūkumu. Ienākumu kopsumma bija \$21 953, izdevumu – \$24 880. Pērn bija vairāk izdevumu pārvietojamās pasu darbstacijas un 10. Saeimas vēlēšanu dēļ.

Biedrības valdē vairs nevarēs darboties Nonita Priedīte; Aldis Rauda un Vija Viksne solīja palīdzēt, kur būs nepieciešams, bet viņi vairs nevēlējās būt valdes locekļi. Citi līdzšinējie valdes locekļi bija ar mieru darbu tur-

pināt. Ievēlēja trīs jaunus valdes locekļus – Franci Dižgalvi, Tālivaldi Paegli un Pēteri Staško. Vairākums aktīvo darbinieku ir arī citu organizāciju valdes locekļi, un steidzīgi jāmeklē jauni spēki, kuŗi varētu nākt talkā dažādos darbos un organizācijās.

Revīzijas komisijā ievēlēja Helēnu Hofmani, Ingunu Galviņu un Maiju Paegli.

DK LB valdes sapulcē 9. aprīlī sadalīja amatus. Valdes priekšsēdis arī turpmāk būs Ivars Mičulis, viņa vietniece – Sandra Gulbe-Puķēna, sekretāre – Astra Moora, kasiere – Tamāra Kalniņa, biedrzinis – Rūdolfs Hofmanis, informātori – Valdis Pavlovskis un Francis Dižgalvis, sarīkojumu vadītāji – Imants Leitis, Pēteris Staško un Vilis Zaķis, filmu demonstrētājs – Jānis Rutmanis, saimniecības pārzine – Dace Taube, sporta sacensību rīkotājs – Jānis Daugavietis, atbildīgais par reklāmu – Valdis Ķeris, skolas pārstāve – Nora Mičule, teātra kopassakarniece – Ilga Jankovska, atbildīgais par sadarbību ar jaunatni – Pēteris Staško, sakarnieks ar Latviju – Tālivaldis Paegle.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrība dibināta 1950. gadā un, salīdzinot, piemēram, ar Filadelfijas Brīvo latvju biedrību, kas darbojas jau 120 gadu, varētu teikt, ka ir tikai pusmūža. DK LB vēlas sadarboties ar citām latviešu biedrībām visā pasaulē – sazināties, mācīties, draudzēties, ciemoties, apmainīties pieredzē. Galvenais, lai biedrība varētu darboties vismaz vēl tikpat ilgi, nepieciešams vairāk biedru, kuŗi aktīvi piedalītos sarīkojumos, atbalstītu biedrības darbu, mak-sātu biedru naudu, iesūtītu ziedojumus. Biedrības valde aicina ikvienu Dienvidkalifornijas latvieti – lūdzu, droši nāciet pulkā un talkā!

Am

Čikāgas gaidas un skauti vienmēr rosīgi

Čikāgas Gaujas 6. gaidu un 70. skautu vienība 1. maijā Ciānas draudzes dievkalpojumā pieminēja skautu patrona Sv. Juŗa dienu. Pagājuši daudzi gadi, kopš pats te vadīju mazskautu pulciņu, tāpēc bija prieks redzēt kuplo gaidu un skautu pulku – 44 gaidas, skauti, guntiņas un mazskauti. Mazskautu pulciņā ir 17 dalībnieku, vairāk nekā pirms gadiem, kad biju vadītājs. Neatrukst arī jaunākās paaudzes vienību vadītāju.

Pēc dievkalpojuma bērni un vecāki piedāvāja azaidu un aicināja noskatīties gadskārtējo bērnu pēcpusdienas „Superskauts

un Gudrā gaida” uzvedumu. Bērnu pēcpusdienas uzvedumā tradicionāli bez izņēmuma piedalās visi vienību dalībnieki.

Uzveduma sižeta autore un režisore bija Silvija Kļaviņa-Baršņija (*Barshney*). Vesela rinda labvēļu un bijušo skautu darināja kostīmus un skatuves dekorācijas, gādāja, lai būtu piemērots apgaismojums, tehniskā aprātūra un gaismas efekti – viņu ir tik daudz, ka visu vārdus nav iespējams minēt.

Uzveduma dalībnieki parādīja, kā Superskauts un Gudrā gaida ar skautu un gaidu likumu palīdzību uzvarēja Naidīgo nedarb-

nieku. Viņa pirmais nedarbs – izjaukt bērnu bezrūpīgu rotaļāšanos, sējot viņu starpā ķildas un strīdus. Tos novērsa Superskauts un Gudrā gaida, atgādinot bērniem likumu, ka gaidas un skauti ir draudzīgi un iecietīgi. Lielākais nedarbs bija sakūdit dažus bērnus piesārņot dabu. Viena meitene izkaisīja uz skatuves dažādus atkritumus, un tikmēr uz ekrāna varēja vērot, kā Latvijas daba pamazām mirst, skatot Naidīgā nedarbnieka velnišķīgiem smieklīem. Taču atkal palīdzēja Gudrās gaidas un Superskausa atgādinājums, ka skauti un gaidas ir dabas draugi. Bērni veikli visus atkritu-

mus salasīja, un attēlos redzējām, kā daba atkal atdzīvojās. Daudz atgriezās zivis, krastmalā dziedāja putni un ganījās dažāda veida Latvijas dzīvnieki.

Uzveduma beigās skauti Naidīgo nedarbnieku sagūstīja, sasēja važas un aizveda no skatuves. Palika tikai jautājums, pēc cik ilga laika viņš atkal izbēgs un atgriezīsies? Tāpēc skautiem un gaidām vienmēr jāievēro sava devīze: **BŪSIM MODRI!**

J. P.

Sagūstītais Naidīgais nedarbnieks starp Superskautu un Gudro gaidu

Gaidu un skautu vienību dalībnieki Sv. Juŗa piemiņas dienā

Uzvedumā piedalījās pulciņš guntiņu

Foto: Gunārs Lucāns

ŠĪ GADA ALA SPORTA MEISTARSACĪKSTES KLĪVLANDĒ!

Klīvlandes Latviešu atlētikas klubs (KLAJ) uzņemas rīkot ALA 14. un 58. ASV Latviešu meistarsacīkstes 28. un 29. maijā Klīvlāndē. KLAJ rīcības komiteja: Vilnis Kubuliņš – priekšnieks, Peters Grava – priekšnieka vietnieks un Eriks Reineks – kasieris. Meistarsacīkšu rīkošanā stratēģiski un fiziski palīdzes Ohaijo Latviešu apvienība (OLA). OLA ir bezpeļņas organizācija, kas rīko sarīkojumus latviskā garā, un atlikumus ziedo palīdzības mērķiem.

Meistarsacīkšu tīmekļa mājaslapu var atrast www.meistarsacikstes2011.org, kur var pētīt meistarsacīkšu norisi, informāciju par visiem pasākumiem, hotela rezervēšanas informāciju, sportistu reģistrācijas lapas un

apbalvošanas, vakariņu un balles pieteikšanas lapas.

Šogad meistarsacīkstes (volejs un basketis) notiks *Ohio Nets Sports Complex*, Parma, Ohio, visu dienu sestdien ar finālspēlēm svētdien, bet hokeja spēle notiks sestdien, pulkstens 12:30 – 2:00 pēcpusdienā *Thornton Park Ice Rink, Shaker Heights, Ohio*. Hokeja draudzības spēlē, tāpat kā iepriekšējos gados, cīnīsies ASV pret Kanādu. Pieteikšanās hokejam pie ALA hokeja referenta Māra Lazdiņa, rakstot mlazdins@hotmail.com. Meistarsacīkšu galvenais hotelis būs *Courtyard by Marriott, Cleveland Airport South, 7345 Engle Road, Middleburg Heights, Ohio, 44130*. Rezervācijas pieteikt, zvanot

1-800-228-9290.

Piektdienas vakarā, 27. maijā, būs iepazīšanās vakars *Harbor Inn* Klīvlāndes pilsētas centra OLA un ALJA izkārtotumā. Sestdienas un svētdienas vakarā saviesīga dzīve notiks slavenajā *Deutsche Zentrale* vācu kluba īpašumā, 7863 York Road, Parma, Ohio, 44130. Sestdienas vakarā būs Draudzības vakars *Deutsche Zentrale* jaunūzbūvētā paviljonā ar uzskodām, ko gatavos OLA. Svētdienas vakarā *Deutsche Zentrale* balles zālē notiks apbalvošanas vakariņas un balle, būs gardš vācu ēdiens. Par mūziku gādās latviešu “DJ” Martins Daiga no Čikāgas.

Tuvāka informācija pieejama meistarsacīkšu mājaslapā.

ALAs 14. un 58. ASV latviešu meistarsacīkstes volejbolā un basketbolā, kā arī ASV un Kanadas vienību draudzības spēle hokejā notiks 28. un 29. maijā Klīvlāndē Ohio Nets Sports Complex, Parma, OH

- 28. maijā draudzības vakars;
- 29. maijā apbalvošanas balle un vakariņas German Central (Deutsche Zentrale) telpās Parma, OH

Informācija: www.meistarsacikstes2011.org
Rīko Klīvlāndes latviešu atlētikas klubs (KLAJ)

ASV vēstniecībai Latvijā jauna adrese

ASV vēstniecība Latvijā pārcelsies uz jauno vēstniecības ēku **Remtes ielā 1**. Jaunā ēka atrodas iepretim iepirkšanās centram *Spices*, pie Kalnciema ielas starp pilsētas centru un Rīgas starptautisko lidostu.

Vēstniecība no 23. maija pārtrauks darbu tās pašreizējā atrašanās vietā un jaunajā ēkā atsāks 31. maijā. Šajā laikā nebūs iespējami konsulārie pakalpojumi, arī vīzu izsniegšana. Vēstniecības dežūrtālrunis šajā laikā ārkārtas gadījumos: 2920-5708.

Ceļošanas dokumentu saņemšanai pieteikumi jāiesniedz iepriekš. Personām, kuŗām būs nepieciešami vēstniecības pakalpojumi pārcelšanās laikā, var

doties uz ASV vēstniecību kaimiņvalstīs Viļņā vai Tallinā.

Vēstniecības jaunajā ēkā galvenais tālrunis numurs būs: 6710-7000, sazināties ar vēstniecību pa šo tālruni varēs no 31. maija. Vēstniecības mājaslapa būs līdzšinējā: <http://riga.usembassy.gov>

Elektroniski iespējams sazināties: us.embassy.riga@gmail.com vai AskConsular@riga.lv

Vēstniecības pasta adrese:
**Amerikas Savienoto Valstu vēstniecība
1 Remtes iela
Rīga, LV-1510
Latvija**

ASV vēstniecība Rīgā, Preses un kultūras nodaļa

Līgošana Garezē!

Garšīgi ēdieni, zaļumballe, līksmošana!

Sestdien, 18. jūnijā, Dziesmu lejā plkst. 19:00
Ieeja \$20, bērniem zem 12 g.v. bez maksas

Jānis Jerumanis mūžībā

(1917-2011)

Šveicē, mazajā Karonas ciemā netālu no Lugano, gandrīz 94 gadu vecumā pie Debesu Tēva aizgājis prof. Dr. Jānis Jerumanis, Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris, Beļģijas karaļa kroņa kavalieris, Latviešu nacionālās komitejas Beļģijā, vēlāk Beļģijas latviešu biedrības vadītājs.

Jānis Jerumanis dzimis Latgalē, Zaļmuižas pagastā (pēc 1925. gada Nautrēnu pagasts) 1917. gada 30. aprīlī. Viņam bija četri gadi, kad Rudbāžu pagastā tēvam Pēterim Jerumanim piešķīra jaunsaimniecību, un ģimene, kuŗā bija četri bērni, trīs brāļi un māsa, pārcēlās uz Kurzemi, kur piedzima vēl pieci bērni. J. Jerumanis skolas gaitas sāka Lēnu pili Ventas krastā, kur beidza divu klašu pamatskolu, un turpināja mācības Kalpaka skolā Rudbāžos. Pēc pamatskolas beigšanas vecāki dēlu sūtīja mācīties Liepājas ģimnazijā. Pēdējo mācību gadu viņš pabeidza Aizputes valsts ģimnazijā, lai atvieglotu tēvam rūpes par skolas izdevumiem. J. Jerumanis 1938. gada rudenī Liepājā iesauca īpašā instruktoru rotā – 2. Ventspils kājnieku pulkā. Kara dienesta laikā viņš iestājās policistu sagatavošanas kursos un veiksmīgi tos arī beidza. Kara ostu Liepājā atdeva krievu karaspēkam, un 1939. gada rudenī J. Jerumanis pārcēlās uz Talsiem, 1940. gada pavasarī pabeidzot 15 mēnešu ilgo karadienestu. Tā paša gadā rudenī 8. oktobrī 60 gadu vecumā nomira viņa tēvs, un visas rūpes par bērniem un lauksaimniecību bija jāuzņemas mātei Dārtei. Krievu armijas okupācijas laikā J. Jerumanis kopā ar dažiem rudbāžniekiem noorganizēja aizsardzības grupu. Vācu okupācijas laikā viņš iestājās krasta aizsardzības dienestā Liepājā un tādējādi varēja turpināt 1941. gadā sāktās jurisprudences studijas Latvijas Universitātē, regulāri braucot uz Rīgu. Pirmo gadu viņš nēsāja Latvijas armijas uniformu, bet vēlāk vācieši piespieda to nomainīt pret vācu uniformu. Liepājā J. Jerumanis apcietināja, tomēr pēc pāris nedēļām atbrīvoja un iekļāva jaunformētajā Latviešu leģiona 15. divīzijā, ko nosūtīja uz Dancigu. Krievu lidmašīnas

Jānis Jerumanis 90. dzimšanas atceres dienā Lurdā, Francijā
No kreisās: dēls prāvests Andris Jerumanis, jubilārs Jānis Jerumanis, dēls prāvests Paskāls Jerumanis

Dancigu bombardēja, J. Jerumanis ievainoja, un ar vācu lazaretēs kuģi viņš nokļuva Kopenhāgenā. Uzzinājis par Vācijas kapitulāciju, viņš iznīcināja militāros dokumentus, paturot Latvijas Universitātes tieslietu fakultātes studenta apliecību, lai varētu pievienoties civilajiem bēgļiem. Kopenhāgenā J. Jerumanis operēja, pēc tam viņš strādāja par trauku mazgātāju un vienu gadu ķīmiskā tīrītāvā, brīvajā laikā organizējot latviešu sarīkojumus. Viņš izdeva grāmatiņu par Latviju 5000 eksemplāros.

Pēc kara Zviedrijā dzīvojošais Kristus Karaļa Mežaparka draudzes prāvests Kazimirs Vilnis, pazīdams Jāni Jerumani kopš studiju laikiem Latvijas Universitātē, ieteica viņam braukt uz Beļģiju iepazīties ar bīskapu Boļeslavu Sloškānu. J. Jerumanis 1947. gada aprīlī devās uz Beļģijas pilsētu Šildi Antverpenes tuvumā un iestājās bīskapa B. Sloškāna dibinātajā Baltiešu seminārā, kuŗā mācījas apmēram 20 priesteru kandidātu. Taču drīz viņš saprata, ka kļūt par priesteri nav viņa īstais aicinājums. J. Jerumanis sāka strādāt Viktorijas šokolādes un biskvītu fabrikā Briselē. Beļģijā viņš franču valodā izdeva grāmatu par Latviju un kopā ar pāris draugiem rīkoja Beļģijas latviešu biedrības dibināšanas sapulci. Ar bīskapa B. Sloškāna palīdzību J. Jerumanis 1948. gadā iestājās Luvēnas univer-

polimerizētu polifenola daudzumu alū. Savu doktora darbu viņš pabeidza 1970. gada rudenī un drīz vien kļuva par pasaulē pazīstamu polifenola pētnieku, publicēja daudz zinātnisku pētījumu un piedalījās zinātniskos kongresos visā pasaulē. J. Jerumanis palīdzēja Beļģijas augstiešu mūkiem uzcelt klosteri un baznīcu pie Luvēnas pilsētas, izplatot tirgū alu ar nosaukumu *Augustijn*.

Kopš 1962. gada J. Jerumanis vadīja Beļģijas latviešu nacionālo komiteju, kuŗas dibināšanā bija piedalījies pirms desmit gadiem. J. Jerumanis neatlaidīgi aizstāvēja ideju par Latvijas neatkarību, dažādo politisko organizāciju sanāksmēs atgādinot, ka Latvija ir okupēta valsts. Viņš bija Latvijas atjaunošanas komitejas Eiropas centrā (LAKEC) prezidijā, pārstāvēt Beļģiju. Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas Beļģijas latviešu nacionālo komiteju pārdēvēja par Beļģijas latviešu biedrību. J. Jerumanis bija Daugavas Vanagu Beļģijas nodaļas biedrs un kopš 1993. gada arī tās vadītājs. J. Jerumanis 1990. gadā izdeva grāmatu par bīskapu B. Sloškānu, kuŗā ir gan bīskapa biogrāfija, gan savāktās liecības par bīskapu. J. Jerumanis pārtulkoja bīskapa cietuma dienasgrāmatu latviešu valodā un dažus gadus vēlāk viņu iecēla par bīskapa B. Sloškāna kanonizēšanas ierosinātāju un atbalstītāju Beļģijā. Viņam uzticēja pēc Svēto lietu kongregācijas norādījumiem vadīt pētījumus par bīskapa B. Sloškāna varonību un svētumu. Romā 2004. gadā īpašā sanāksmē nolēma, ka bīskaps B. Sloškāns ir godināms. Pēc beatifikācijas un kanonizācijas viņu atzīs par svēto.

J. Jerumanis 1953. gada 15. jūlijā beidza Lauksaimniecības fakultātes Ķīmijas nodaļu ar diplomu *Ingénieur Chimiste et des Industries Agricole*. Pēc studiju beigšanas viņš bija domājais izceļot uz ASV, bet viņam piedāvāja asistenta vietu Luvēnas universitātes Lauksaimniecības fakultātē zinātnisku pētījumu veikšanai alus darīšanas nozarē. J. Jerumanis sākumā bija laboratorijas darbu vadītājs, 1966. gadā kļuva par galveno asistentu un izdarīja pētījumus, lai atrastu metodi, kā noteikt

ierādās 1989. gada 19. decembrī. Padomju Latvijas valdības amatpersonas jau aizritējušā gadsimta 70. gados viņu aicināja viesoties Latvijā, bet viņš vienmēr aicinājumu noraidīja. Berlīnes mūri sagrāva 1989. gada 9. novembrī, un J. Jerumanis saprata, ka Latvijas neatkarība ir tuvu. Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas viņš bieži devās uz Latviju un aktīvi piedalījās gan Latvijas prezidenta vēlēšanās, gan Latvijas Kristīgo demokratu savienības dibināšanā.

J. Jerumaņa dzīvesbiedre Jolanda, ar ko kopā bija aizvadīti vairāk nekā 50 gadu, 1999. gadā aizgāja mūžībā. Ģimenē izauga trīs dēli: Jānis-Aleksandrs, Andris-Marija un Paskāls-Marija. Pēc sievas nāves J. Jerumanis līdz 2007. gadam dzīvoja Beļģijā, Vavrē kā īsts mūks, cenšoties panākt bīskapa B. Sloškāna beatifikāciju, rakstot memuārus un arvien vairāk tuvojoties Dievam: viņš katru dienu piedalījās Svētajā misē, skaitīja rožukroni un meditēja pie Svētā sakramenta. Svarīgs notikums bija viņa 90 gadu jubilejas svinības Lurdā kopā ar trim dēliem un brāļa dēlu Aivaru Jerumani. Drīz pēc tam J. Jerumanim sākas nopietnas veselības problēmas, lai gan pēc pirmās triekas viņš atkopās. Viņš pārcēlās uz dzīvi Šveicē, kur viņa dzīvība lēnām dzīva. Pēc atkārtotas triekas un diviem plaušu karsoņiem J. Jerumanis sestdienas vakarā, 26. martā, nomira mājās, dēla priesteri Andra-Marijas rokās.

Jānis Jerumanis paliks mums visiem atmiņā un sirdīs kā godīgs, strādīgs, uzticīgs, stiprs Latvijas dēls, ticīgs cilvēks, kas no visas sirds mīlēja Dievu.

Ardievu, un uz redzēšanos Debesīs!

Andris-Marija Jerumanis

Dieva mierā aizgājusi mana mīļā māsa un mūsu mīļā krustmāte

ERIKA ŠTAMS

dzimusi 1909. gada 26. aprīlī Rīgā, Latvijā
mirusi 2011. gada 10. aprīlī Grand Rapids, Mičiganā

MĪĻĀ PIEMIŅĀ PATURĒS

KARINA, ILZE UN MARTIN, MĀRA UN KEN AR ĢIMENĒM

Ziņojums par Toronto Latviešu Tautas augstskolas saimniecības padomes sēdi:

Toronto Latviešu Tautas augstskolas (TLTA) saimniecības padomes sēde notiks trešdien, 25. maijā pulksten 7:00 vakarā Svētā Jāņa baznīcas telpās (200 Balmoral Ave).

Paredzētā darba kārtība.

1. Sēdes vadītāja un sekretāra ievēlēšana.
2. TLTA kases pārskats par 2009. un 2010. gadu (TLTA kasieris Andris Lauris).
3. TLTA ģimnazijas direktora Edgara Kirša pārskats par TLTA ģimnazijas darbību 2008-2011.
4. Jaunā TLTA prezidija ievēlēšana.
5. TLTA revīzijas komisijas locekļu ievēlēšana.
6. Dažādi jautājumi.

Ja Jūsu organizācija sastāv TLTA saimniecības padomē, varat sūtīt savas organizācijas pārstāvi uz šo sēdi. Ja ir kādi jautājumi, zvaniem man (416-762-6545).

Patiesā cieņā,

Māra Siliņa, TLTA prezidija priekšsēde

DR. DŽONS (JOHN) HUGO MAZKALNIŠS,
M.D. psihiatrs

dzimis 1924. gada 27. februārī Rīgā, Latvijā
miris 2011. gada 22. aprīlī Parmā, Ohio

Pievienojies mūžības ceļā savai dzīvesbiedrei Dr. Elgai Mirdzai Mazkalņai (dz. Dzērve) M.D. psihiatre, mirusi 2009. gada 29. augustā.

Dziļās sērās

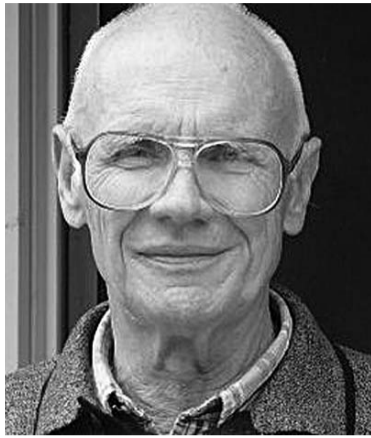
BĒRNI ANDREW „ANDY” MAZKALNIŠS (BONNIE) PARMA, OHIO
LAURA KINNEY (FRED) BROADVIEW HEIGHTS, OHIO
DIVI MAZBĒRNI UN VIENS MAZMAZBĒRNS

BRĪVĪBAS SAUCĒJU PIEMINOT DZINTARS PAEGLE (1936-2011)

Ar smagu sirdi un, vēl tikai daļēji ticot, jāziņo, ka 6. aprīlī šīs zemes gaitas beidzis Dr. Dzintars Rolands Paegle. Viņš savā laikā latviešu sabiedrību rosināja meklēt mūsdienīgākus veidus, kā atgūt Baltijas valstu neatkarību. Viņa karstā sirds un atjautīgais prāts jau pirms 50 gadiem, kad tikai retais vairs ticēja sagaidīt padomju varas galu, nemitīgi darbojās, viņš raudzījās plašāk un cerīgāk. Dzintara Paegles tiešā vai netiešā ietekmē baltieši rietumos kļuva drosmīgāki un nebaidījās meklēt jaunus protesta izteiksmes veidus.

Rīgā 1936. gadā dzimušā Dzintara Paegles sabiedriski aktīvākais posms bija aizritējušā gadsimta 60. gados, pēc medicīnas studiju beigšanas Jeila universitātē, kad viņš sāka izmantot augstskolā iegūtās pētnieka iemaņas, domājot par Latvijas likteni. Viņš secināja, ka rietumos nonākušie latvieši var iespaidot pasaules sabiedrisko domu, taču cieši jāsadarbojas ar lietuviešiem un igauņiem.

Dz. Paegles pirmais ieteikums bija nopirkt lēti dabūjamu transportkuģi un iekārtot tur radio raidītāju „Baltijas Bals” (BB). Jaunatnei šis priekšlikums patika, tomēr citi to uzskatīja par pārāk bīstamu, dārgu un nereālu. Arī igauņu un lietuviešu atsaucība bija vāja. Bet iecere par kuģi vēlāk pāris reizes īstenojās Atmodas laiku sākumā un beigās, un daļa BATUN darbinieku aizritējušā

gadsimta 70. gados veidoja kodolu, lai panāktu Brīvības raidītāja/Radio Brīvā Eiropa (RFE/RL) raidījumu sāksanu igauņu, latviešu un lietuviešu valodā.

Dzintars Paegle uzzināja, ka lietuviešu jaunieši grib atgādāt pasaulei par Lietuvas 20 gadu okupāciju, 1965. gada 13. novembrī sarīkojot milzu gājieni Ņujorkas centrā. Viņš pārliecināja rīkotājus iesaistīt arī igauņus un latviešu un šim gadījumam sagatavotā, Apvienoto nāciju organizācijai (ANO) adresētā memorandā, runāt baltiešu vārdā. Demonstrācijā piedalījās 14 000 baltiešu. ANO diplomāti, kuŗiem baltiešu delegācijas iesniedza memorandu, atzina, ka labprāt rēgulāri saņemtu pārskatus par Baltijas valstīm. Memorands saucās *Baltic Appeal to the United Nations*, saīsinājumā BATUN.

Neilgi pēc demonstrācijas nodibināja baltiešu apvienību ar nosaukumu BATUN. Dzintars Paegle tajā bija galvenais jaunu ideju ierosinātājs. Jau pēc pāris mēnešiem pie Lielbritānijas vēstniecībām 23 valstīs Ziemeļamerikā un Dienvidamerikā, Eiropā un Austrālijā notika BATUN koordinētā protesta demonstrācija par Baltijas zelta atdošanu Padomju Savienībai *Operation Goldfinger*, vienlaikus par to ziņojot ANO dalībvalstu pārstāvēbām Ņujorkā.

BATUN ik gadus rīkoja vismaz vienu lielu demonstrāciju (parasti protestējot pret PSRS) un sagatavoja 2-4 memorandus, ko baltiešu delegācijas izplatīja ANO diplomātiem. ANO pārstāvēbās diplomāti bieži mainās, tāpēc diplomātus ar apstākļiem Baltijas valstīs nācās iepazīstināt katru reizi no jauna, tādējādi vairākās diplomātu paaudzēs iedzīvinot Baltijas valstu vārdu.

Lielu vērību BATUN veltīja baltiešu sirdsapziņas cietumniekiem un disidentiem. Dzintars Paegle strādāja par ārstu ASV robezsardzes pārvaldē Ņujorkas ostā, un viņam izdevās palīdzēt dažiem latviešu jūrnikiem (un jūrniecēm) nobēgt no padomju kuģa. Ievēribo izraisīja lietuviešu jūrnika Simas Kudirkas bēgšana no padomju zvejas kuģa. Diemžēl amerikāņi nolēma viņu izdot. BATUN ļoti stingri protestēja, un, kad ziņas par šo notikumu

parādījās laikraksta *The New York Times* pirmajā lappusē, amerikāņu sabiedrībā izcēlās satraukums. Taču Sims Kudirka tikmēr jau bija aizsūtīts uz Sibīriju. Jāpateicas Dzintaram Paeglem un viņa sievai, lietuvietei Gražinai, ka pēc vairāku gadu pūlēm, neatlaidības un dažādiem protestiem, kuŗi piesaistīja sabiedrības ievēribo, Simu Kudirku ar visu ģimeni – sievu, bērniem un māti – sagaidīja Ņujorkā, kur viņa pirmā apmešanās bija BATUN biroja.

Kaut arī sākumā latviešu galvenās organizācijas BATUN ignorēja, laika gaitā šī apvienība, ko dibināt ierosināt ierosināja Dzintars Paegle, varēja novērtēt sava darba augļus. BATUN daudzus gadus informēja ANO dalībvalstu diplomātus par apstākļiem Baltijas valstīs, un par organizācijas nopelni var uzskatīt, ka Baltijas valstīs uzņēma ANO par pilntiesīgām dalībvalstīm jau 1991. gada 15. septembrī – nepilnu mēnesi pēc neatkarības atgūšanas 21. augustā. Turklāt Latvijas pārstāvēbās ANO pirmā adrese bija BATUN birojs, un kārtējos uzdevumus vairākus gadus veica BATUN darbinieki (tāpat kā lietuviešiem un igauņiem), kaut arī oficiālais Latvijas vēstnieks ANO bija cita persona.

Latvijas valdība atzinīgi novērtēja Dzintara Paegles darbu un 2009. gadā piešķīra viņam Triju Zvaigžņu ordeni, ko Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildgovičs svinīgi pasniedza ALAS 58. kongresā.

Dzintars Paegle brieduma gados nodarbojās ar pētniecību.

Būdams patoloģijas profesors, viņš sarakstījis daudz zinātnisku darbu, iegūstot atzinību un godinājumus. Otra viņa lielā aizraušanās bija māksla. Viņš darināja skulptūras, lielākoties koka. Dz. Paeglem patika ceļot, rets nostūris pasaulē būs palicis viņa neapmeklēts un nefotografēts. Beidzamos gadus ģimene ziemā dzīvoja Floridā, bet vasarā Meinas pavalstī, kur uz salas Barovsa (*Barrows*) ezerā Aleksanderas pilsētiņas tuvumā Dz. Paegle 2001. gadā uzbūvēja laika kapsulu-mūzeju, kam pirmā daļa atveŗama pēc 50, bet otrā – pēc 1000 gadiem. Apkārt mūzejam ved koka skulptūru taka, ko Dzintars Paegle turpināja veidot līdz mūža galam. Šī gada sākumā viņš saņēma paziņojumu no ASV ģeogrāfisko nosaukumu biroja, ka viņa sala oficiāli ieguvusi *Baltic Island* nosaukumu.

Ļaunā slimība pēc atklāšanas Dzintaru Paegli aizrāva nāvē trīs nedēļu laikā. Sēro sieva Gražina un divi dēli ar ģimenēm. Pieņiņas brīdis notika 16. aprīlī Pestītāja ev. lut. baznīcā Sv. Pētersburgā. Dz. Paegle bija vēlējis, lai izvadītāji nenes puķes, bet ziedo viņa veidotajam parkam: *History Dome and Art Park Inc.* (38 *Blueberry Lane, Alexander, ME. 04694*). Tur arī glabāsies netaisnība.

Dzintara Paegles zaudējums ir sevišķi sāpīgs tāpēc, ka arī mūsu dienās būtu noderīgs tik enerģisks un neatlaidīgs jaunu ideju paudējs, kas prastu piesaistīt līdzgaitniekus un ilgās debatēs pārliecināt par sava viedokļa pareizību.

Dagmāra Vallena

Latviešu leģionārs MAKSIS JANSONS aizgājis uz mūža mājām

„Un redzi Es esmu pie jums līdz pasaules galam.” (Mateja ev. 28:20)

Šie vārdi bija rakstīti aizlūguma brīža lapiņās. Pazīstot Maksī un viņa dzīvesbiedri Olgu, tiešām var teikt, ka Dievs bija ar viņiem visu mūžu, visos prieku un bēdu brīžos.

Maksis Jansons uzskatīja, ka viņa dzīves galvenais uzdevums bija darbs Grandrapīdu Daugavas Vanagu apvienībā. Par Grandrapīdu apvienības darbu bieži bijis rakstīts laikrakstos. Vanagi palīdzēja ne tikai vietējiem tautiešiem, bet gan smagi slimiem leģionāriem, trūcīgām ģimenēm un viņu bērniem daudzās zemēs. Par pienākumu izcilu veikšanu kaujas laukā Maksis Jansons saņēmis Dzelzs krustu, triecienmedaļu un ievainojumu zīmi, bet par darbu latviešu tautas labā Latvijas valsts Ordeni kapituls viņam piešķīra Atzinības krustu. Aizgājusi M. Jansonu apsveikt, redzēju, ar kādu mieru viņš gaida šķiršanās brīdi no šīs pasaules. Viņa dzīvesbiedre Olga apliecināja, ka viņi ir pateicīgi Dievam, jo Makša vārds nav uz plāksnītes Kurzemes brāļu kapos Lestenē, bet viņam bija lemts nodzīvot garu mūžu. Un tas bijis skaists, strādājot DV apvienībā un kopā ar Olgu tēlojot dažādu autoru lūgās, kuŗās Maksim Jansonam bijušas dažādas, arī milētāja lomas. Olga atzina, ka viņu dzīve kopā bijusi skaista, un būtu grēks žēloties, ka nu jāšķīras.

Maksis Jansons bija labs kokgriezējs, apvienības sanāksmēs uz galda atradās viņa darinātais svečturis ar DV organizācijas simboliem. Makša darinātās koka saktas labi noderēja smagāku aizkaru sasprausšanai.

Uzzinājis par Latvijas valsts apbalvojumu, Maksis Jansons pastāstīja „Šīs zemes sauli ieraudzīju 1924. gada 18. jūlijā Ēdoles pagasta „Rāviņos”. Latvija toreiz jau sešus gadus bija neatkarīga valsts. Tēvs un māte mani audzināja un, lai mana dzīve būtu pilnvērtīga, iemācīja visas dzīves gudrības – godīgumu, paklausību, strādīgumu. Plašāku skatu uz lielo dzīvi pavēra Tērandes pamatskolas pārzinis Juris Millers. Viņš ar iecietību un mīlestību uz Dievu un tēvzemi saviem skolēniem iemācīja daudz laba. Būdams mazpulcēns, iemīļoju himnā teiktos vārdus: *Līdz ar sauli laukā ejam tīrumus un dārzus sēt. Drīzi darbam vakarējam varēs augļus saredzēt...*

Mācījos saprast, ka kopīgie tīrumi nav tikai mazpulcēnu lauciņos, bet tie ir arī valsts mērogā, sabiedrībā. Latviešu tautai spēku, stiprumu un uzplaukumu sagādā zeme ar lauku saimniecībām. Man patika kopt savu vecāku saimniecību, turot rokā arkla balstu, izkaptis kātu, spriguli un reguli. Otrās pasaules

karš mani izrāva no ģimnāzijas sola, mani iesauca Latviešu leģionā. Man bija lemts kalpot virsleitnanta Kārļa Dektera vienībā. Viņš savus kaŗavīrus audzināja, atceroties kaŗa skolā iemācītās gudrības: uzpurēties tēvzemes labā, palīdzēt kaŗabiedriem kaujas laukā. Kaŗš kropļo un nonāvē, bet dzīvi palikušie saprot, ka krietna kaŗavīra pienākums ir turpināt

cīņu par mērķi, kuŗa dēļ tik daudz latvju jaunekļu atdeva dzīvību. Leģionā pavadītais laiks man bija kā otrs kopjamais tīrums, bet pēc kaŗa bija trešais kopjamais lauks – darbs sākās Cedelhemā, kur dibināta Daugavas Vanagu organizācija. Tajā ar kaŗa rūdīto spīti un, atceroties Tērandes skolas skolotāja Jura Millera ieaudzinātās dzīves vērtības, strādāju tā, lai manai tēvzemei un līdzcilvēkiem būtu vieglāka ikdiena. Mana 60 gadu darbošanās DV organizācijā – Grandrapīdu DV apvienībā, visu laiku notikusi ciešā sadarbībā ar manu dzīves draugu Olgu. Olga Jansone ir godam nopelnījusi pusi no Latvijas valsts Ordeni kapitula man piešķirtā apbalvojuma. Ja Dievs dos veselību, mēs abi joprojām kalposim latviešu kopienai Amerikā un Latvijas valsts labā.”

Dievs Maksi Jansonu aizsaucis pie sevis, bet mēs nešaubāties, ka Olga Jansone turpinās tik ilgi kopā darīto darbu DV organizācijā un sabiedrībā, kas viņus abus ļoti ciena un mīl.

Atvadu dievkalpojums notika 14. aprīlī Grandrapīdu latviešu

ev. lut. draudzes dievnamā. Bēru dievkalpojumu vadīja mācītāja Ilze Larsena, sirsnīgus atvadu vārdus teica draudzes priekšnieka vietnieks Dr. Arnolds Ruperts, DV organizācijas globālais priekšnieks Juris Augusts, Amerikas DV priekšnieks Zigurds Rīders, Grandrapīdu DV apvienības vanadžu kopas pārstāve Ruta Vanuška, Grandrapīdu DV apvienības priekšnieks Elmars Kalnaraups, Kalamazū DV apvienības pārstāvis Alfreds Minka, Grandrapīdu latviešu biedrības priekšniece Dr. Liga Gonzalesa, katoļu draudzes pārstāvis Dr. Zigfrīds Zadvinskis, pensionāru biedrības un teātra kopas pārstāve Jūlija Rumberga. Ģimene bija izvēlējusies dziesmas „Vainags irst...”, „Kungs esi klāt” un „Pie rokas ņem un vadi”. Ērģeles spēlēja Dāvids Heinze.

Daugavas Vanagi apvienības biedri pie altāra nodziedāja vanagu dziesmas trešo pantu „Ak, retākas rindas ik gadus mums tiek...” Uz balta samta klātā zārka vāka bija novietotas Makša Jansona medaļas, un bijām lepnī, ka Dievs lēmis mums darboties kopā. Maksis nekad neļāva aizmirst mūsu tautas varoņus.

Pēc atvadu dievkalpojuma baznīcas sabiedriskās telpās bija klāti bēru mielasta galdi. Galdū rotājums lika atcerēties dziesmas vārdus „vainags irst” – apkārt aizdegtām svečtēm bija nobirušas rožu ziedlapiņas.

Julieta Rumberga

Dieva miera aizgājusi

ANITA DREIMANISdzimusi 1919. gada 1. jūnijā Hiiumaa, Igaunijā
mirusi 2011. gada 23. aprīlī Londonā, Ņontario

Par viņu sēro

VĪRS ALEKSIS, MEITAS MĀRA UN AIJA, MAZBĒRNI UN VIŅU ĢIMENES,
RADI UN DRAUGI KANADĀ, ASV UN LATVIJĀ

Mūsu mīļā kolēģe, aktrise

MIRDZA MELKERTEdzimusi 1919. gada 2. oktobrī Vladivostokā, Krievijā
mirusi 2011. gada 26. martā Norvudā, MA*Aijā, debess baltā saime,
Valā veri zvaigžņu māju,
Lai nes viegli, zili vēji
Dvēselīti – lidotāju!**/Anna Brigadere/*

Skumst

KĀDREIZĒJĀ AMERIKAS LATVIEŠU TEĀTRA
BOSTONAS ANSAMBLĀ DALĪBNIEKI

Mūžībā aizgājusi mūsu mīļā radniece

RŪTA GRAVA, dz. KUCKOdzimusi 1934. gada 8. augustā Rīgā
mirusi 2011. gada 18. februārī Ņujorkā

Viņu sirsnīgā piemiņā patur

ULDIS UN SARMĪTE GRAVA UN BĒRNI
ROBERTS AR IVETU, NIKLĀVU UN TEODORU,
DAUMA AR ARNI, ALMU UN VILNI,
GRANTS AR ZINTU, KĀRLI UN SILVIJU**HERTA GRĀVĪTIS,
dzim. KUPČS**dzimusi 1922. gada 22. janvārī Mārupes „Tārvās”
mirusi 2011. gada 14. martā Newton, MA

Mīlestībā sēro

MĀSA ZENTA RUICIS AR DĒLIEM ANSI, VILNI
UN MAZMEITA MĀRA AR VĪRU MICHAEL LYNCH
BRĀLIS PAULIS KUPČS UN CITI MĪĻI RADI LATVIJĀ*No Tevis atvadoties, sirds tik grūta.
Tāls ceļš ir sāpēs, priekā mīts.
No dzimtās sētas vējš Tev glāstu sūta
Un sirdī Tev ir paldies pasacīts.*

Mūžībā aizgājis

**Gleznotājs
ROLANDS KAŅEPS**dzimis 1925. gada 10. novembrī Rīgā
miris 2011. gada 18. februārī Ņūrošelē (New Rochelle, N.Y)*Vita brevis, ars longa*

Viņu piemin tā mākslas cienītāji un draugi

Izvadīšana 2011. gada 29. maijā Katskiļu Brāļu kapos.

Pa skuju ceļu uz mūžību

Grandrapidu latviešu pensionāri aprīļa sanāksmē pieminēju Ēriku Štamu, ko mūžības ceļā pavadijām 18. aprīlī. Viņai 26. aprīlī būtu 102 gadi. Līdz pēdējai mūža dienai viņa bija moža, apkopa savu māju un brauca mums līdz uz Meiera veikalu iepirkties. Ē. Štama stāstīja, ka māsas bērni jau par viņu labi gādā, bet pašai patīkot redzēt, ko veikalā var dabūt, un kaut ko labu izvēlēties. Latvijā viņa beidza Franču liceju un vēlāk strādāja Latvijas Izglītības ministrijā.

Grandrapidos Ērika Štama mūsu draudzē vadīja lietoto mantu tirdziņu, ik reizes sagādājot draudzes vajadzībām vismaz 600-800 dolaru. Viņa bija galvenā saimniece draudzes rīkotajās pankūku brokastīs Meteņu dienā. Agrākos gados viņa ar palīdzēm bija iecienīta saimniece dažādos sabiedriskos sarīkojumos, piemēram, kāzās, jubilejās, tautas svētkos un rakstnieku nedēļās, kas vairākas reizes notika draudzes īpašumā „Mežvidī”.

Viņa bija precējusies ar kādreizējo Dailes teātra aktieri Arnoldu Štamu. Grandrapidos viņš iestudēja daudz lugu, un Ērika bieži vien tajās piedalījās, tēlojot dažādas lomas un arī citādi palīdzēja savam dzīves draugam Grandrapidu latviešu sarīkojumos.

Atvadīšanās no nelaiķes notika dievnamā. Ev. lut. draudzes pārstāvis Ivars Petrovskis cildināja aizgājējas darbu draudzes un sabiedrības labā. Atvadu vārdus teica Grandrapidu biedrības priekšniece Dr. Līga Gonzalesa, un pensionāru biedrības priekšniece Jūlija Rumberga.

Bēņu mielasts notika draudzes sabiedriskajās telpās. Ēriku Štamu vienmēr ar cieņu un mīlestību atcerēsies māsa Regīna Robežniece, viņas meitas Māra un Ilze ar ģimenēm, draudzes locekļi un draugi kā Latvijā, tā ārpus Latvijas.

*Tur, augšā aiz zvaigznēm, tiksies reiz mīļi,
Tie, kas šeit, pasaulē, šķirušies būs.*

Julieta Rumberga

2010. gadā Aizsaulē aizgājuši
DV Apvienības Bostonā mūža biedri**ĀDOLFS GAILĪTIS
ARISTIDS LAMBERGS
VALENTĪNA LAMBERGS**Viņus mīļā piemiņā paturēs
DAUGAVAS VANAGU APVIENĪBA BOSTONĀ*Ak, retākas rindas...*

SARĪKOJUMI DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

DENVERA (CO)

• No 20. maija līdz 18. jūnijam *David B. Smith Gallery* (1543 A Wazee Street Denver CO 80202), tālr.: 303-893-4234 latviešu izcelsmes mākslinieka Krisa Lūisa (*Kris Lewi*) izstāde.

DETROITA (MI)

• 15. maijā plkst. 11.30 Kurzemes cietokšņa un Latviešu leģiona atceres sarīkojums (30623 W. Twelve Mile Rd. Farmington Hills, MI 48334). Dalības maksa \$10 personai ar pusdienām un atspirdzinājumiem. Rīko DV apvienība Detroitā.

• 21. un 22. maijā *Whispering Willows* golfa laukumā Detroitas XXII atklātās latviešu golfa sacīkstes, kurās izcīnās Latvijas kausu, un XXII korporāciju golfa sacensības. 21. maijā plkst. 6.00 draudzes sabiedrisko notikumu ēkā saviesīgs vakars, dalības maksa viesiem \$35.00. Sīkaku informāciju var iegūt, zvanot vai rakstot Tomam Brožem, tālr.: 419-882-1965, e-pasts: broze@buckeye-express.com DLGA mājaslapa: <http://www.LatvianGolf.org>

• 5. jūnijā plkst. 11.30 (pēc dievkalpojuma) Sv. Pāvila draudzes baznīcas dārzā (lietus laikā sabiedrisko notikumu ēkā) dāmu komitejas un Daugavas Vanagu apvienības rīkoti dārza svētki.

GRANDRAPIDI (MI)

• 30. maijā pensionāru biedrības saiets; Indulis Mednis lasīs referātu par architektūru.

KALAMAZŪ (MI)

• Katru otrdienu plkst. 10.00 vingrošanas nodarbības vada dr.

E. Balka-Valtere.

KLĪVLANDE (OH)

• 18. maijā un 1. jūnijā pensionāru sanāksme.

• 22. maijā vanadžu pavasara sarīkojums Apvienotās draudzes zālē tūlīt pēc dievkalpojuma. Dzejniece Baiba Bičole lasīs dzejoļus, Rita Laima Bērziņa stāstīs par bērnu grāmatu tulkošanu un ilustrēšanu. Būs aizāds un kafijas galds. Dalības maksa \$15 personai. Atlikums palīdzības darbam Latvijā.

• 28. un 29. maijā ALAs meistaršakīkstes volejbolā, basketbolā un ledus hokejā. Sīkaku informāciju iespējams uzzināt, rakstot Jānim Ģigam: gbgiga@verizon.net vai Aivaram Bāram: Aivars@njkurs.com, par hokeju, rakstot vai zvanot M. Lazdiņam, tālr.: 201-317-6448, e-pasts: mlazdins@hotmail.com

• 12. jūnijā 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievkalpojums.

• 18. jūnijā plkst. 5.00 Jāņu svinības *Brecksvilles Metropark* laukumā. Būs jāņusieru un miestīnš, citi atspirdzinājumi un groziņi jāņem līdz pašiem. Dalības maksa pieaugušiem par vismaz piecu dolāru ziedojumu. Atlikums aprūpes darbam. Ielūdz Klīvlandes DV apvienība.

LOSANDŽELOSĀ (CA)

• 21. maijā plkst. 3.00 „Sanfrancisko teātra darbnīcas” izrāde – Leldes Stumbres luga „Plivurītis ar punktiņiem”; pēc izrādes vakariņas.

• 22. maijā plkst. 12.30 izlaidums Losandželosas latviešu skolā.

• 11. jūnijā plkst. 7.00 viru koža „Uzdiedāsim, brāļi!” koncerts

latviešu namā.

• 12. jūnijā igauņu namā 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas pēcpusdienu.

• 25. jūnijā Jāņu svinības pie Baltakmeņu ezera.

• Līdz 5. jūnijam mākslinieces Vijas Celmiņas izstāde *Television and Disaster 1964-1966* Losandželosas aprīņa mūzejā (5905 Wilshire Blvd., tālr.: 323-857-6000) Trešdienās izstāde slēgta. Mūzeja mājaslapa: www.lacma.org

Losandželosas latviešu nama adrese: 1955 Riverside Dr. Los Angeles CA 90039-3704; tālr.: 323-669-9027; DKL B informācijas tālrunis: 323-663-6267. DK LB Informācijas biļetens timekli: www.biletens.com

ŅUJORKA (NY)

• 14. maijā Pavasara svētki Rotā: plkst. 11.00 sporta sacensības, plkst. 4.00 pirāgu cepšanas sacīkstes, alus garšošana, 6.00 vakariņas, 9.00 balle krodziņā „Zelta auns”. Mūziku atskaņos ansamblis *The Lugers*. Informācija: www.RotaLodge.org. Istabu rezervācija Rotā, zvanot pa tālr.: 518-589-9878; nometnes viesu namā vai ezmājā: 518-589-9932.

• 15. maijā plkst. 9.00 Ņujorkas kausa izcīņas turnīrs novusā DV namā Bronksā; jāreģistrējas līdz plkst. 9.00. Informāciju var iegūt, zvanot Jānim Laubertam, tālr.: 718-832-6172.

• 21. maijā no plkst. 12. līdz 4. lietoto mantu tirdziņš DV namā Bronksā. Lūgums ziedot traukus,

mājsaimniecības piederumus un aparātus, rotaļlietas un nogādāt DV namā dažas dienas pirms tirdziņa, lai tās varētu notīrīt un sakārtot. Izziņas pa tālr.: 908-277-1251.

• 29. maijā Ņujorkas latviešu koļa koncerts kopā ar Ventspils koļi Katskiļos. Ieeja \$25, bērniem brīva; pirms koncerta uzkodas. Informācija:

www.NYLatvianConcertChoir

SANFRANCISKO (CA)

• 22. maijā draudzes namā (425 Hoffman Ave.) latviešu skolas izlaidums.

• Līdz 1. jūlijam Raimonda Staprāna personālizstāde „Glezna” *Hackett Mill* (201 Post Street, Suite 1000 San Francisco, CA, 94108) Sanfrancisko, tālr.: 415-362-3377; www.hackettmill.com Izstādes atklāšana un pieņemšana 8. aprīlī no plkst. 5.00 līdz 7.00.

SIETLA (WA)

• No 19. līdz 22. maijam latviešu namā lietoto mantu tirgus. (Ceturtdien un piektdien no plkst. 9.30 līdz 8.00, sestdien no plkst. 9.30 līdz 5.00, svētdien no plkst. 12.00 līdz 4.00)

• 28., 29. un 30. maijā talka Rietumkrasta latviešu izglītības centrā Šeltonā. Pieteikties, zvanot vai rakstot Valdim Riekstiņam, tālr.: 206-313-4874; e-pasts: valdisr@gmail.com

SV. PĒTERSBURGA (FL)

• 19. maijā plkst. 1.00 biedrības namā filmas „Maija un Paija” izrāde. Būs kafija un cepumi. Ieejas

ziedojums \$3.00.

• 9. jūnijā plkst. 1.00 biedrības namā videoizrāde Jāņu ieskaņai – „Sanākam, sadziedam, sasandancojam!” Būs kafija un cepumi. Ieejas ziedojums \$3.00.

• 16. jūnijā plkst. 2.00 biedrības literārā pulciņa sanāksme bibliotēkas telpās. Informāciju iespējams uzzināt, zvanot Mārai Ritumai, tālr. 727-797-193.

• 23. jūnijā plkst. 4.00 biedrības namā Jāņu ieligošana. Līdzī jāņem groziņi ar jāņusieru, alu, kā arī ligodziesmu krājums. Jāņabērņus sagaidīs un Jāņa tēvs un Jāņa māte, būs alus un jāņusiers. Varēs noskatīties videoierakstu, kas jādara Jāņu vakarā. Ieejas ziedojums par vismaz \$5.00.

VAŠINGTONA (DC)

• 21. maijā lietoto mantu tirdziņš. Mantas tirdziņam var ziedot no 8. maija, novietojot tās uz skatuves. Ziedoto mantu vērtību var atvilkt no nodokļu summām, par ko jāmaksā nodoklis. Anketas var dabūt, sazinoties ar draudzes priekšnieci Ināru Apini, e-pasts: inarazaiga@yahoo.com

• 31. maijā plkst. 7.30 filmas „Pretrunīgā vēsture” izrāde draudzes nama mazajā zālē (400 Hurley Avenue Rockville, MD 20850). Pēc izrādes tikšanās un pārrunas ar filmas autoru Uldi Neiburgu un vēsturnieku Dr. Kārli Kangeri.

• 5. jūnijā draudzes 60 gadu jubileja un latviešu skolas mācību gada beigas.

• Līdz 5. jūnijam Vašingtonas latviešu draudze rīko mākslas darbu kluso izsoli. Darbus var apskatīt draudzes nama lielajā zālē. Sīkaku informāciju var iegūt, zvanot vai rakstot draudzes priekšniecei Inārai Apinei, tālr. 703-790-0833, e-pasts: inarazaiga@yahoo.com Visi izsoles ienākumi – dāmu komitejas darbam.

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.:** 15. un 22. maijā plkst. 11.00 dievk. 29. maijā dievk. nebūs. Māc. J. Mingina.

• **Bukskauntijas un apk. ev. lut. dr.:** 15. maijā plkst. 15.00 Mātes dienas dievk.; pēc dievk. kafija. 22. maijā plkst. 14.00 **Kvēkertaunā** dievk., pēc dievk. kafija. 12. jūn. plkst. 1.00 Vasarsvētku un 1941. g. 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievk. ar dievg.; pēc dievk. kafija. 19. jūn. plkst. 3.00 1941. g. 14. jūnijā aizvesto piemiņas dienas dievk. ar dievg. 26. jūn. plkst. 1.00 dievk.; pēc dievk. kafija. māc. Dr. R. Ziedone un māc. Dr. A. Ziedonis.

(Turpināts 23. lpp.)

PĀRDOD ZEMI LATVIJĀ \$ 80 000 ASV

1,4 ha pie Mazā Nabes ezera, Kuldīgas raj., Padures pag.; apm. 15 km ZR no Kuldīgas; 0,9 ha skuju koku mežs, 0,4 ha zālājs; 120 m ezer mala; laivošana caur L. Nabes ezeru uz Ventu.

Telefons +371-29630067, Edgars

Aicina viesnīca Melturi

Melturi atrodas gleznainā vietā Amatas krastā 400 m no Vidzemes šosejas, 10 minūšu braucienā no Cēsu centra. Ir autostāvvietas.

Mājīgas istabas par draudzīgām cenām:

vienvietīgs numurs Ls 6,
divvietīgs – Ls 12 – 18,
luksusnumurs – Ls 30.

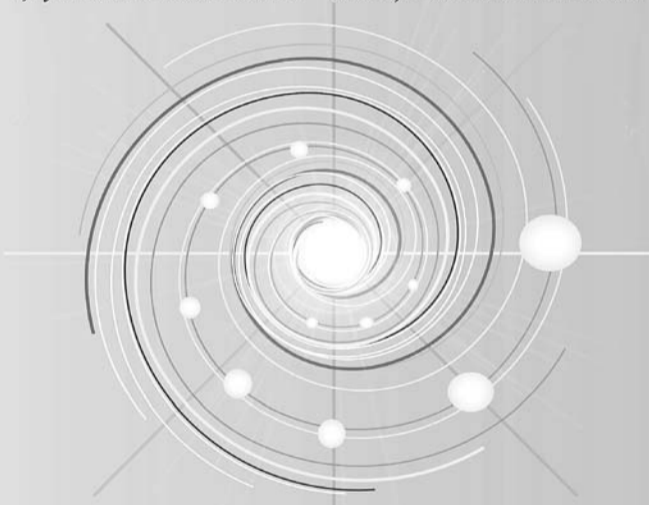
Ir visas ērtības, kafejnīca, sauna, peldbaseins, kamīnzāle, banketu zāle, spēļu laukums ar šūpolēm bērniem, kā arī grezns skulptūru dārzs ar pastaigas celiņiem. Piedāvājam arī telpas elegantu svētku, kāzu un konferenču rīkošanai.

Tālr. +371 64129497, mob. +371 29267224
melturi2004@navigator.lv,
www.melturi.viss.lv
Adrese: Drabešu pagastā,
Amatas novadā, Latvijā, LV-4139.

Ņujorkas latviešu koļa PAVASĀRA KONCERTS

Svētdien, 2011. gada 29. maijā, 3:30

Ņujorkas draudzes nometnē – Katskiļu kalnos, Elka Park, NY

Ņujorkas latviešu koris, kamerkoris „Ventspils”, Montreālas koris „Atbass”,
citi dziedātāji, solisti, kamerorķestris un koklētāji
Viesdiriģents Ivars Cinkuss

Programmā latviešu komponistu skaņdarbi par cilvēka
mūža un gadskārta ritumu

Ieeja: \$25, Studentiem \$15, Bērniem bez maksas. Cenā ieskaitīts pirms
koncerta uzkodas. Vakariņas ar dejošanu un sadziedāšanu \$20
Iepriekšēja pieteikšanās 516-466-9453

Grafiskā dizainere Sintija Rakule

Apskatiet

Trimdadimdbooks.com

Interesantas, lietotas grāmatas latviešu valodā
Galvenokārt trimdā izdotas
Literatūra, vēsture, folklorā un vēl!

(Turpināts no 22. lpp.)

• **Čikāgas latviešu katoļu kopa:** 15. maijā plkst. 12.00 dievk. un saiets *Immaculate Conception* baznīcā (7711 W Talcot).

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI) dievk.: 15. maijā, 22. maijā, 29. maijā (ar dievg.), 5. jūn.; 12. jūn. Vasarsvētku dievk. ar dievg.; 19. jūn. Trīsvienības svētku un 1941. g. 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievk.; 26. jūn. dievk. ar dievg. Dievk. sākas plkst. 10.00. Draudzes mācītājs diakons Fricis M. Sipols, tālr.: 248-433-3435; māc. A. Greiema tāl.: 517-614-4853. Ērg.: Dr. S. Lizlova, L. Upīte un A. Greiema.

• **Dienvidfloridas latv. ev. lut. dr.:** *Shepard of the Coast Lutheran Church* (1909 E. Commercial Blvd, Ft. Lauderdale) Diakone A. Venta, tālr.: 954-427-3558.

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.:** 15. maijā dievk. plkst. 11.00. Māc. Dr. J. Keggi. Pēc dievk. kafijas galds.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.** (301 N. Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073, tālr.: 610-353-2227): 15. maijā dievk., pēc dievk. pusdienas un skolas mācību gada beigū sarīkojums. 22. maijā iesvētību dievk. 29. maijā dievk. nebūs. 5. jūn. dievk. angļu val. ar dievg. Parastie dievk. sākas plkst. 11.00. Māc. I. Dzelzgalve. Informācija:

www.latvianluthchurchphila.org
• **Grandrapidu latv. ev. lut. dr.** (1780 Knapp Street NE, Grand Rapids, MI 49505): 22. maijā plkst. 10.00 dievk. 12. jūn. Vasarsvētku dievk. un iesvētības. 19. jūn. Tautas sēru dienas dievk. sākas plkst. 10.00. Māc. I. Larsena, tālr.: 269-637-0460; kabatas: 269-214-1010; e-pasts: revilze@gmail.com

• **Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.:** 15. maijā plkst. 10.00 dievk. ar dievg., pēc dievk. sadraudzības stunda. 18. maijā plkst. 4.00 Bībeles stunda Ciemā Latvija. 22. maijā plkst. 10.00 iesvētību dievk. ar dievg., pēc dievk. sadraudzības stunda. 29. maijā plkst. 10.00 dievk., pēc dievk. kopuma sadraudzības stunda Māc. B. Puiķe.

• **Klīvlāndes Apvienotā latv. ev. lut. dr.** (1385 Andrews Ave. Lakewood, OH 44107) dievk.: 15. maijā (ar dievg.), 22. un 29. maijā. Bībeles stunda 18. maijā plkst. 10.00. 5. jūn. iesvētību dievk., 12. jūn. Vasarsvētku dievk. ar dievg. Māc. Dr. S. Eglīte.

• **Losandželosas latv. ev. lut. dr.:** 15. maijā plkst. 11.00 dievk. 22. maijā plkst. 11.00 dievk. 29. maijā plkst. 11.00 dievk. ar dievg.

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** 15. maijā plkst. 12.15 Mātes dienas dievk. Diak. I. Kaņeps. Pēc dievk. sarīkojums ar izlozi.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.** (1853 N. 75th

Street, Milwaukee, WI 53213, tālr.: 414-258-8070): 15. maijā dievk. angļu val. ar dievg. un uzrunu bērniem. 19. maijā plkst. 10.00 Bībeles stunda. 22. maijā dievk. ar dievg. un iesvētības. 29. maijā dievk. 5. jūn. dievk., pēc dievk. pikniks. 7. jūn. plkst. 7.00 vakarā draudzes valdes sēde. 9. jūn. plkst. 10.00 Bībeles stunda. 12. jūn. Vasarsvētku dievk. ar dievg. Dievk. sākas plkst. 10.00. Māc. L. Zusēviča, tālr.: 414-421-3934 e-pasts: pastorlauma@gmail.com; draudzes priekšniece S. Kalve, tālr.: 414-536-0358. Informācija: www.milwaukee-draudze.org

• **Mineapoles un St. Paulas latv. ev. lut. dr.** (3152 17th Ave S, Minneapolis, MN 55407), tālr.: 612-722-4622: 15. maijā Mātes dienas dievk. ar dievg. 22. un 29. maijā dievk. 5. jūn. Debesbraukšanas dienas dievk. ar dievg. Dievk. sākas plkst. 10.00. Bībeles stunda 19. maijā un 2. jūn. plkst. 10.30. Māc. Maija Cepure-Zemmele, tālr.: 763-546-8178, e-pasts: maija.cz@gmail.com Informācija: www.mndraudze.org

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** 14. maijā plkst. 11.30 *Short Hills, NJ*, Mātes dienas dievk. ar dievg., māc. J. Saivars. 15. maijā plkst. 10.00 *Jonkeru bazn.* dievk., māc. J. Saivars; *Salas bazn.* plkst. 10.30 Mātes dienas dievk., māc. L. Saliņš, pēc dievk. skolas izlaid-

ums. 22. maijā plkst. 10.00 dievk. *Jonkeru bazn.*, māc. J. Saivars; *Salas bazn.* dievk. plkst. 10.30, māc. L. Saliņš, pēc dievk. Bībeles stunda. 29. maijā plkst. 12.00 kapusvētki Katskiļu Brāļu kapos. • **Sandiego latv. ev. lut. dr.:** 14. maijā plkst. 12.00 dievk. *Grace Lutheran Church* (3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116), prāv. D. Kaņeps; pēc dievk. kafijas galds. Izziņas: www.sandiegodraudze.com vai www.sandiegodraudze.us

• **Saginavas latv. ev. lut. dr.** (128 N. Elm Str.): 22. maijā plkst. 1.00 dievk.; pēc dievk. kafija. 12. jūn. plkst. 1.00 dievk.; pēc dievk. kafija. 17. jūl. plkst. 11.00 kapusvētki *Forest Lawn* kapsētā. Māc. R. Franklins.

• **Sanfrancisko latv. ev. lut. dr.** (425 Hoffman Ave.): 15. un 22. maijā dievk. plkst. 11.00. Māc. Kārlis Žols, e-pasts: kazols@msn.com; informācija: www.lvnc.org

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** katra mēneša trešā svētdienā. plkst. 2.00 dievk. *Christ Lutheran bazn.* (#1 Selma Avenue, Webster Groves, MO 63119), māc. A. Kalniņa. Pēc dievk. saiets ar groziņiem. Draudzes priekšnieces Irēnes Kalniņas tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.** (11710 - 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125): 15. maijā plkst. 10.30 dievk. angļu val. ar dievg.; pēc dievk. Bībeles stunda. 22. maijā plkst. 10.30 dievk. 29. maijā plkst. 10.30 dievk., diak. Gija Galiņa. 5. jūn. plkst. 10.30 dievk. ar dievg. Māc. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600; e-pasts: cilnis@earth-

link.net Baznīcas mājaslapa: www.seattlatvianchurch.org

• **Skenektedijas latv. ev. lut. dr.:** 15. maijā plkst. 2.00 Mātes dienas dievk. ar dievg. Trīsvienības bazn. (35 Furman Str.). Iesvētīs Māru Kori. Prāv. O. Sniedze, ērg. Karola Materna (Carol Matern). Dz. lapiņas, pēc dievk. groziņu azaid.

• **Sv. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.:** dievk. notiek „Mūsu Pestītāja” (Our Savior) baznīcā (301 - 58th Str. S., St. Petersburg, FL 33707). 15. maijā plkst. 2.00 dievk., piedalīsies A. Rituma. 5. jūn. dievk. plkst. 2.00, piedalīsies I. Vilmanis. 12. jūn. plkst. 2.00 1941. g. 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievk., piedalīsies Andris Ritums. Bībeles stunda: 22., 29. maijā, 19. jūn. plkst. 11.00 biedrības namā. Ziedojumus pieņem biedrzine Rita Blumentāle, var nosūtīt arī pa pastu: 1365 Snell Isle Blvd. NE, #7-D, St. Petersburg, FL 33704-2447. Pieteikumus altāra puķēm pieņem Zigrīda Dambe, tālr.: 727-527-5053. ; Māc. A. Pelds, draudzes priekšniece A. Norberga.

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.** (400 Hurley Avenue, Rockville MD 20850-312, tālr. bazn.: 301-251-4151): 15. maijā dievk. Dagnijas Kīlpes vadībā. 21. maijā lietoto mantu tirdziņš. 22. maijā dievk. 29. maijā dievk. ar dievg. 5. jūn. Vašingtonas ev. lut. dr. un draudzes latviešu skolas 60 gadu jubilejas svinības – plkst. 11.00 dievk., pēc tā dārza svētki. Māc. A. Vārsberga Pāža, tālr.: 301-293-2052; e-pasts: macavp@yahoo.com Informācija: http://www.dcdraudze.org

Vai meklējat
uzticamu pārvaldnieku
ipāšumam Latvijā?

apsaimnieko
privātmājas, dzīvokļus, augststāvu ēkas,
komercietelpas, lauku ipāšumus un mežus
visos novados.

Pakalpojumu uzskaitē un cenas atrodamas

www.pcslatvia.com

Talr. /fakss: +371 6728 1237 birojs
Mob: +371 2889 5541 Ēriks
+371 2645 6253 Aina

MEKLĒJU UN VELOS PIRKT

Margaritas Kovaļevskas
grāmatas:
18 (astņņpadsmīt) un
19 (deviņņpadsmīt)

E-pasts: SknochsJr@AOL.COM

NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI UZ LATVIJU

Likmes: līdz \$100 - \$20
no \$101 līdz \$500 - \$25
virs \$500 - \$25 plus 3% no sum-
mas virs \$500. Summas nododam
ASV dolāros. Piegāde Rīgā \$11,
ārpus Rīgas \$0.40/km, min. \$19.
Piegadājam summas līdz \$1000.

Kārtojam nodokļu un citus maksājumus Latvijā!

Lūdzu nosūtiet vēstuli ar sūtītāja
un saņēmēja vārdu, adresi, tele-
fona numuru un norādījumu par
summu kopā ar čeku rakstītu uz:

Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810

Lūdzu zvanīt Kristīne
(973) 746-3075

Izdevīgi apdrošinājumi
un biedru benefiti
visiem vecumiem.

AMERIKAS LATVIEŠU PALĪDZĪBAS FONDS

- » Medicare papildapdrošinājums (Medigap)
- » Apdrošinājums viesiem no ārzemēm
- » Starptautisko ceļojumu apdrošinājums
- » Papildus veselības apdrošinājums
- » Veselības apdrošinājums
- » Dzīvības apdrošinājums
- » Zāļu plāns (Rx)

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Pārsūtām mašīnas, pers. mantas, komerckravas
paciņas pa gaisu vai jūru uz un no Latvijas!

Lūdzu zvaniet: 201-760-6427 vai 973-744-6565 vai
arī apskatiet sūtījumu informāciju mūsu mājaslapā: www.lasl.com

T 215.635.4137 // F 215.635.1583
info@lrfa.org // www.LRFA.org

SPORTS

ALAs 57. meistarsacīkstēs uzvarēja Kalamazū LSK

Gadskārtējās 57. Amerikas latviešu apvienības (ALAs) finālspēles volejbolā, basketbolā un hokejā 2010. gada 29. un 30. maijā *College of Staten Island*, Ņujorkas pilsētā, rīkoja Ņudžersijas sporta kopa „Kursa” ar dažu Ņujorkas LSB sporta darbinieku palīdzību.

ASV latviešu meistarsacīkstes atklāja ar sportistu parādi, kurā piedalījās apmēram 16 vienību 125 sportisti, pārstāvot deviņas sporta kopas, tostarp viesus no Toronto. Sacīkstes vēroja apmēram 125 skatītāju, neskaitot 12 sporta darbiniekus un vienību vadītājus.

Pēc tradicionālās sportistu parādes, ko vadīja bijušais „Raktes” basketbolists Roberts Žmuidiņš, sportistus un skatītājus apsveica Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs (viņš arī piedalījās volejbola un hokeja sacensībās). Vēstnieks teica, ka latviešiem svarīgi satikties ne tikai kultūras sarīkojumos, bet arī uz sporta laukuma. ALAs sporta nozares vadītājs Visvaris Ģiga piebilda, ka viens no Sporta nozares uzdevumiem ir gādāt, lai jaunās paaudzes sportisti saglabātu latvietību.

„Sportošana stiprina un vieno latviešu jauniešus un piesaista latviešu sabiedrībai. ALAs meistarsacīkstes notikušas jau 57 gadus. Tas bijis iespējams tikai tāpēc, ka latviešu sportisti ievērojuši olimpisko devīzi – nav tik svarīgi uzvarēt, bet ir ļoti svarīgi piedalīties sacensībās. Aterēsīsimies šo devīzi arī nākotnē, jo tad ne tikai sportisti, bet visa latviešu sabiedrība būs uzvarētāji,” teica V. Ģiga.

Sportistus apsveica Latvīšu sporta apvienības Kanadā (LSAK) priekšnieks Modris Lorbergs, Ņujorkas DV apvienības priekšnieks Imants Kalniņš, Vidējo valstu latviešu sporta pārvaldes (VVLSP) pārstāvis Pēteris Plūme, Rietumkrasta latviešu sporta pārvaldes (RLSP) pārstāvis, Losandželosas „Rīga” volejbolists Aleksis Dankers un Austrumu piekrastes latviešu sporta pārvaldes (APLSP) priekšnieks Dr. Jānis Ģiga. J. Ģiga pateicās visiem darbiniekiem, īpaši Aivaram Bāram, kas palīdzēja tehniskos darbos. Viņš arī uzsvēra, ka ALA finālspēlēs piedalās sporta kopu vienības, nevis ātrumā izveidotas, kā tas notiek draudzības turnīros vasarā.

Skatītāju vidū bija daudz bijušo sportistu, tostarp trīs volejbolisti, kuri piedalījās pirmajās ALAs spēlēs Mineapolē 1952. gadā: Vitauts Grīnvalds (Ņujorkas LSB), Jānis Robiņš (Minesotas „Starts”) un Stenlijs Žmuidiņš (Ņujorkas LSB).

Dāmu volejbols

Sacensībās piedalījās tikai četras dāmu volejbola vienības. Iepriekšējo reizi (2005. g.), kad finālspēles arī rīkoja Steitenailendā, Ņudžersijas „Kursa” volejbolistes pirmo reizi ALAs

57. Amerikas latviešu apvienības (ALAs) finālspēļu atklāšanas parāde

meistarsacīkstēs izcīnīja 1. vietu, bet diemžēl šoreiz neizdevās izveidot vienību sportistu ievainojuma un varbūt arī apatijas dēļ. Pēc pirmās dienas sacensībām vienības ierindojās šādi: „Čikāga” ar pieciem uzvarētiem setiem un vienu zaudētu, Kalamazū LSK (4-2), Minesotas „Starts” (3-3) un Kanādas vienība (0-6). **Pusfinālā** „Čikāga” uzvarēja Kanādas vienību ar rezultātu 25:10 un 25:14; Kalamazū LSK Minesotas „Startu” ar 20:25, 25:21 un 15:11. Trešā vietā – Minesotas „Starts”, kas uzvarēja spēlē ar Kanādas vienību.

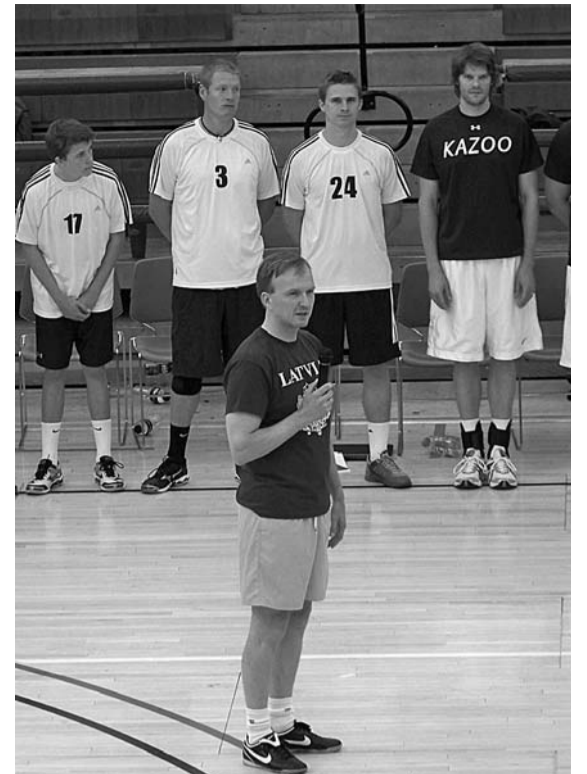
Finālā tikās „Čikāga”, kurā spēlēja uz vietas izveidota vienība no dažādās pilsētās dzīvojošām meitenēm, ar Kalamazū LSK, kuŗas dalībnieces dzīvo vai nesen dzīvoja Kalamazū. Ar rezultātu 25:23 un 25:21 uzvarēja Kalamazū LSK, kam bija labāka saspēle un aizsardzība. Skatītāji ievēroja Katrīnas Racibarskas progresu. Viņai piešķīra Irēnas Norgello balvu.

Kanādas vienībaspēlēja Maruta Blatchina, Diāna Dionisio, Amanda Lorberga, Laina Lubgāne-Bensone, Kaiva Mateus un Elizabete Praisa (Price).

Kungu volejbola

Sacensībās parasti piedalās deviņas vienības, bet šoreiz bija tikai piecas: Klīvlāndes LAK, Losandželosas „Rīga”, Ņudžersijas „Kursa”, Vašingtonas „Sigulda” un Toronto vienība. Vēlāk ieradās 12 spēlētāji un pieteica vienību no Kalamazū. Pēc pirmās dienas sacīkstēm vienības ierindojās šādā secībā: 1. vietā Kalamazū vienība ar deviņiem uzvarētiem setiem un vienu zaudētu; 2. vietā Losandželosas „Rīga” (9-1); 3. vietā Toronto (6-4); 4. vietu dalīja „Kursa” un KLAKE (3-7); 6. vietā Vašingtonas „Sigulda”.

Nākamās dienas sākumā Toronto vienība uzvarēja „Siguldu”, KLAKE – „Kursu”. Pusfinālā Kalamazū vienība pārspēja KLAKE, bet Toronto vienība iepriekšējā gada meistarsacīkstēs, Losandželosas „Rīga”. Gandarījuma spēlē 5. vietu izcīnīja Vašingtonas „Sigulda”; „Rīga” pārspēja KLAKE un ieguva 3.

Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs uzrunā sportistus

Trīs volejbolisti, kuri piedalījās pirmajās ASV finālspēlēs Mineapolē 1952. gadā: (no kreisās) Vitauts Grīnvalds (Ņujorkas LSB), Dr. Jānis Robiņš (Minesotas „Starts”) un Stenlijs Žmuidiņš (Ņujorkas LSB)

Otro vietu sievietes volejbolā ieguva vienība „Čikāga”. No kreisās: Alise Tupurīte, Marika Racibarska, Katrīna Racibarska, Justīne Tupurīte, Marisa Ejupa, Džeinīna (Janeen) Grava

Trešo vietu sievietes volejbolā ieguva Minesotas „Starts”, no kreisās: Sara Ģiga, Māra Domanski, Tija Rudzīte, Pamela Nora, Kristīne Duņēna, Kristīne Ģiga, Justīne Rudzīte

Foto: Vija Grīnvalde

ALAs 14. un 58. ASV latviešu meistarsacīkstes volejbolā un basketbolā, kā arī ASV un Kanādas vienību draudzības spēle hokejā notiks **28. un 29. maijā** Klīvlāndē *Ohio Nets Sports Complex, Parma, OH*, 28. maijā draudzības vakars; 29. maijā apbalvošanas balle un vakariņas *German Central (Deutsche Zentrale)* telpās Parma, OH Informācija: www.meistarsacikstes2011.org. Rīko Klīvlāndes latviešu atlētikas klubs (KLAKE)

vietu.

Vašingtonas „Sigulda” volejbolisti: A. Ozols, V. Bebris, A. Dikmanis, G. Osvalds, R. Šverns, N. Timrots, A. Pildegovičs, A. Trautmanis, M. Trautmanis. Vienībā „Kursa”: A. Bārs, K. Celle, G. Domanski, G. Foldāts, A. Kaniņš, G. Stars, J. Veidis. Klīvlāndes LAK: P. Grava, M. Kampe, V. Kubuliņš, A. Plūme, P. Plūme, K. Ozols, T. Gaiķis. Losandželosas „Rīga”: Aleksis Dankers, Dāvis Bolšteins, Kārlis Duņēns, Ainis Nollendorfs, Kārlis Tolks, Ēriks Velkme, Ēriks Duņēns.

Finālspēļu beigās sacentās spēcīgās vīriešu volejbola vienības no Kalamazū un Toronto. Kritiskos brīžos Kalamazū vienību glāba veterāns Kārlis Grīnvalds un Dainis Matisons. Toronto vienības spēli labi vadīja Aldis Strīpnieks, tomēr meistara nosaukumu ar rezultātu 25-21 un 25-19 izcīnīja **Kalamazū vienība**.

JĢ unMĶL

(Turpinājums sekos)

Pirmo vietu sievietes volejbolā ieguva Kalamazū LSK vienība. Pirmā rindā no kreisās: Marga Galēna, Inta Grīnvalde; otrā rindā: trenere Džodija (Jody) Galēna, Andra Krautmane, Lia Krautmane, Natālija Galēna, Larisa Grīnvalde